

सूचना ॥

अनेक प्रकार की पुस्तकें इस ध्वजालयमें मुद्रित हुई हैं उनमें से जितने पुराण हैं उनसे चुनकर कुछ पुस्तकें नीचे लिखी जाती हैं जिन महाशयों को इसमें से किसी पुस्तककी आवश्यकता हो वे इस प्रेसके मैनेजरको पत्रलिखकर मँगालें तथा पुस्तकों का जो सूचीपत्र छपा है वह भी मँगाकर देख लें ॥

देवीभागवत भाषा ॥

इसका उल्था पंडित महेशदत्त सुकुलने किया है—इसमें मुख्य करके श्रीदेवीजीके पाठ आदिक का विस्तार और सर्व प्रकारकी शक्तियों का कथन और उनके अवतार, मंत्र, तंत्र, यंत्र, कवच, कीलक, अर्गला, पूजा, स्तोत्र, माहात्म्य, संदाचार, प्रातिकृत्य, रुद्राक्ष महिमा, गायत्री और देवियों के पुरश्चरण का वर्णन, सन्ध्योपासन, ब्रह्मयज्ञादि असंख्य तंत्र मंत्र रूप विषय हूँ भाषा ऐसी स्पष्ट है कि साधारण लोग भी समझ सकते हैं ॥

लिंगपुराण ॥

इसका उल्था आपेग्वानेके बहुत सर्वसे जयपुर निवासि पंडित दुर्गाप्रसादजीने भाषामें किया है—जिसमें अनेक प्रकारके इतिहास, सूर्यवंश, चन्द्रवंशका वर्णन, ग्रह नक्षत्र, भूगोल और खगोलका कथन, देव, दानव, गन्धर्व, यक्ष, राक्षस और नागादिकी उत्पत्ति इत्यादि बहुतसी कथायें हैं ॥

भूमिका

श्री माधवोजयतु । जो कि अनादि कालसे अनादि शक्ति श्री भगवती दुर्गा के उपासक
 बहुधा सब मनुष्य हैं और मुख्यकर इस अवध मण्डल में तो सबही शक्ति के आराधक
 करनेवाले हैं परन्तु किसी का ध्यान उस के मुख्य ग्रन्थों के प्रकाश करने में नहीं हुआ
 और इसी से बहुधा लोग उसके चरित्रों को नहीं जानते जिनसे उनकी रुचि उस अनादि
 शक्ति की भक्ति में हो इस हेतु से सब छोटबड़ों का हित विचार इक्ष्वाकुवंशी अर्थात्
 रघुवंशी श्रीमन्महाराजाधिराज श्रीरामचन्द्रजी जिनका यश प्रताप तेज बीरता और
 उदारता नवखण्ड पृथ्वी में विदित है और सदैवसे जिनके कुलमें बड़े २ तेजस्वी प्रतापी
 महाराजा चक्रवर्ती होते आये हैं उनकी कृतज्ञता और कृपालुता चली आती है उसी
 घराने और राज्यके अधिकारी क्षत्रियकुलभूषण राजशिशेमणि यशस्वी प्रतापी दयावान्
 पुरयवान् अनिउदार जिनके काशी आदि बड़े २ तीर्थस्थानों में अत्युत्तम शिवालय बने
 हैं और देश २ में उदारता की कीर्ति विख्यात है और परमशक्त हैं जिन्होंने प्रथम तो

श्रीदेवीभागवत सटीक बहुत शुद्धतापूर्वक छपवाकर हजारों पुस्तकें पण्डित-ब्राह्मणों को स्वत्कारपूर्वक दक्षिणा सहित दानकी ऐसे प्रतापी गढ़ अमेठी आदि के स्वामी राजा माधवसिंह प्रतापी ने अब फिर कृपालुता प्रकटकर श्रीदेवीगीता जिसका कोईभी नहीं जानता उसको प्रकाश करने और लोगों का उद्धार करनेकेलिये पण्डित-महेशदत्त शुक्ल को आज्ञा दी कि तुम इसको श्रीदेवीभागवतसे पृथक्कर बहुत शुद्ध करो और अवश्य अखबार के सम्पादक मुन्शी नवलकिशोर साहव से फर्माया कि आप इसको बहुत पुष्ट अक्षरों में जिसका वृद्धभी बे परिश्रम पाठ कर सकें बहुत उत्तम कामजपर छपवाईये सो उक्त महाराज की आज्ञानुसार पण्डित महेशदत्त शुक्लने बहुतसा परिश्रम करके अत्यन्त शुद्ध किया और पूर्वोक्त मुन्शी साहव ने उत्तम पुष्ट अक्षरों में लिखवाकर छपवाई ॥

इति

श्रीदेवैर्युतमः ॥ शक्त्याश्रयं जगत्सर्वं निर्यासच्चित्स्वरूपिणी । अद्वितीयावीजभूता व्या-
 पिकासर्ववस्तुषु १ तत्कलालेशभाजस्तुब्रह्मविष्णुशिवादयः । उत्पत्तिपालनाभात्रकर्तृत्वे
 प्रभविष्णवः २ तद्ब्रह्मदृढपाकेन कोशले देश उत्तमे । सार्थमायवसंज्ञस्तुराजामद्रघुवंशजः ३
 देवीमाह्वात्स्यश्रवणे श्रद्धाजातामहात्मनः । पुण्यपुंजातिरेकेण देवीगीतामतास्थिता ४
 कालानुकूलताभावात्साहस्रत्रियपुंगवः । मुन्शीनवलपूर्वेण किशोरेण च संगतः ५ तेनोक्तं
 मम प्रार्थ्यै हि देवी गीताविमुद्रणम् । तदाज्ञया समारम्भो जातो गीताविमुद्रणे ६ अशोधितं मु-
 द्रणं च लोकेन प्रचरेदिति । कालीपदसंज्ञकेनाथद्विजवर्येण शोधितम् ७ शोधितामुद्रितागीता
 जाता सिद्धिमुपैयुषी । अर्थतोलिपितोवापि तत्तुल्यानैव विद्यते ८ ॥

इति

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीलक्ष्मोमातरं रंगनाथाख्यं पितरंगुरुम् । नीलकण्ठः प्रकुरुते न त्वागीता विमर्शिताम् १
चतुः सप्रतिपद्यैस्तु पावत्याख्यं परमहः । हिमालये प्रादुरभूदिति सम्यगिहोच्यते । पूर्वाध्याये पुनश्च हिमवत्प
ष्टे प्रादुरासीत् तु तन्महद्वत्युक्तं तत्कथां पृच्छति धरा धराधीशोति धराधराः पर्वतास्तेषामधीशो हिमालयः

जनमेजय उवाच धराधराधीशमौला वा विरासीत् परमहः । यदुक्तं भवता पूर्वविस्तरात्तद्व
दस्वमे १ को विरज्येत मतिमान् पिवन् शक्तिकथामृतम् । सुधां तु पिवतां मृत्युः स नैतच्छ
एव तो भवेत् २ व्यास उ० । धन्योऽसि कृतकृत्यासि शिक्षितोऽसि महात्माभिः । भाग्यवान्
सियद्देव्यानिर्व्याजो भक्तिरस्ति ते ३ शृणु राजन् पुरा वृत्तं सती देहगिन भजिते । श्रान्तः शिव
स्तु बभ्राम क्वचिद्देशे स्थिरो भवतु ४ प्रपञ्चमानरहितः समाधिगतमानसः । ध्यायन् देवी
स्वरूपं तु कालो निन्ये स आत्मवान् ५ सौभाग्यशरहितं जातं त्रैलोक्यं स चराचरम् । शक्ति
हनिं जगत्सर्व साध्विद्वद्वापि संपर्वतम् ६ आनन्दः शुष्कतां यातः सर्वेषां हृदयांतरे । उदा
सीनाः सर्वलोका इि च ताज्जर्जरचेतसः ७ सदा दुःखोद्धौमग्नारोगग्रस्तास्तदा भवन् ।

तस्य मौलावित्यर्थः १ वक्तुं रुत्साहार्थं कथावणेष्वोत्साहं दर्शयति को विरज्येतेति सुधां बुपि वताममराणां यो
मृत्युः स देवी कथामृतश्रवणतो नैव भवेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । सौभाग्यशरहितं तदा पराशक्तः
पुण्यश्लोकाया देव्याः पालयिष्या जगन्मातुरभावाज्जातमित्यर्थः ॥ ६ । ७ । महात्मापि विपरितगतयः

शासनकर्त्र्याः सत्यादेव्या अभावाज्जाता इत्यर्थः ८ । ६ ब्रह्मणादचोरोयस्मैतादृशास्तस्मिन्नेवसन्थौता
रकासुरोभवदित्यर्थः कोसौब्रह्मणाचरोदत्तस्तदाहशिवोरसस्त्विति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अस्माकम

ग्रहाणादेवतानांचवैपरीत्येनवर्त्तनम् ८ अधिभूताधिदेवानांसत्यभावान्नुपाभवन् ।

अथास्मिन्नेवकालेतुतारकाख्योमहासुरः ६ ब्रह्मदत्तवरोदैत्योभवन्नैलोक्यनाशकः ।

शिवोरसस्तुयःपुत्रःसतेहताभविष्यति १० इतिकल्पितमृत्युःसदेवदैवमहासुरः ।

शिवोरसस्तुताभावाज्जगज्जचननंदच ११ तेनचोपद्रुताःसर्वेस्वस्थानात्प्रच्युताःसु

राः । शिवोरसस्तुताभावाच्चिंतामापुर्दुरत्ययाम् १२ नांगनाशंकरस्यास्तिकथं तत्सुत

संभवः । अस्माकंभाग्यहीनानांकथकार्यंभविष्यति १३ इतिचिंतानुरास्सर्वजग्भुवै

कुरुमण्डले । शशंसुहृदिमेकांतसचोपायंजगदह १४ कुतश्चिन्तानुराःसर्वेकाम

कल्पदुमाशिवा । जागर्त्तिभुवनेशानीमणिद्वीपाधिवासिनी १५ अस्माकमनयादेवत

दुपेक्षास्तिनान्यथा । शिक्षैवेयंजगन्मात्राकृतास्मच्छिक्षणायच १६ लालनेताडनेमा

तुर्नाकारुण्यंयथार्भके । तद्वदेवजगन्मातुर्नियंत्र्यागुणदोषयोः १७ अपराधोभव

नयादपरयादेवभगवत्या उपेक्षास्तिसाचोपेक्षानोस्मन्नाशयाकिन्वेतादृशोममापराधोनकर्तव्य इति शिक्ष
णायेत्यर्थः १६ तत्र दृष्टान्तमाह लालने इति अर्भकेबाले १७ यद्यप्यपराधिनो वयं तथापि तां मातरं ज

गज्जननीं विनाकोपरः सहेतास्मदपराधं पदे पदे जायमानमित्यर्थः १८।१६ स्वजाययालक्ष्यासहदेव्या
आराधनार्थं विष्णुरपिदेवैः सहनिर्जगामेत्यर्थः २०।२१ अंबा प्रीत्यर्थं यज्ञानानां विधास्तृतीयस्कन्धोक्ताज्योति
ष्ठोमादद्यश्चतद्विधायाज्ञाअंवायज्ञं चक्रिरेइत्यर्थः तृतीयादि व्रतानि हिमालयं प्रति भगवत्यावक्ष्यमाणानि २२
नामपरायणाः देवीनामजापिन इत्यर्थः सूक्तपराः अहं रुद्रेभिरित्यादि देवीसूक्तजापिन इत्यर्थः तामपारा

त्येवतनयस्यपदेपदे । कोपरः सहेतेलोकैकैवलंमातरंविना १८ तस्माद्यूपपरांवातां
शरणंयातमाचिरम् । निर्व्याजयाचित्तवत्यासात्रः कार्यविधास्यति १९ इत्यादिश्यसु
रान्सर्वान्महाविष्णुः स्वजायया । संयुतो निर्जगामाशुदेवैः सहसुराधिपः २० आजगा
ममहाशैलं हिमवंतं नगाधिपम् । अभवंश्चसुराः सर्वेपुण्ड्रचरणकर्माणः २१ अंवायज्ञ
विधानज्ञाअंवायज्ञंचचक्रिरे । तृतीयादि व्रतान्याशुचक्रुः सर्वे सुरानप २२ केचित्स
माधिनिष्णाताः केचिन्नामपरायणाः । केचित्सूक्तपराः केचिन्नामपारायणोत्सुकाः २३ म
न्त्रपारायणपराः केचित्कृच्छ्रादिकारिणः । अंतर्यागपराः केचित्केचिन्न्यासपरायणाः २४

यणं तंत्राजादि तंत्रेषूक्तं कालरीत्या पारायणं तस्मिन्नुत्सुकानि निष्णाताः केचिदित्यर्थः २३ मंत्रपाराय
णं सायकंदलनीक्रियामधुमती शुद्धाचकालीकला । मातंगीविजयाजयाभगवतीदेवीशिवाशांभवीतिश्लो
कोक्तरीत्या भुवनेश्वरीपारिजातेस्पष्टीकृतं तत्परातन्निष्णाताः केचिदित्यर्थः कृच्छ्रादि व्रतं कृच्छ्रचान्द्रायणा

दिकं अन्तर्ध्यागः प्रपंचयागः प्राणाग्निहोत्रं च प्रपंचसारे उक्तं तत्पराः कचिदित्यर्थः २४ हल्लेखया
मायिबीजमंत्रेण भुवनेश्वरीमंत्रेणेत्यर्थः २५ भगोर्दिने भृगुवासरैः स तस्मिन्नेवाकाशे स्थियमाजगाम व
हु शोभमानामुमाहैमवतीमित्यादि श्रुतिवोधितं तन्महः शाक्तं महः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः २६ वेद चतुष्टये न

हल्लेखयापराशक्तेः पूजांचक्रुरतंदिताः । इत्येवंबहुवर्षाणिकालो गाज्जनमेजय २५
अकस्माच्चैत्रमासीयनवम्याञ्चभृगोर्दिने । प्रादुर्बभूव परतस्तन्महः श्रुतिवोधितम् २६
चतुर्दिक्षु चतुर्वेदैर्मन्त्रिमद्भिष्टुतम् । कोटिसूर्यप्रतीकाशं कोटिचन्द्रमुशीतलम् २७ वि
द्युत्कोटिसमानाभमरुणतत्परं महः । नैवचोर्ध्वनतिर्यक् च न मध्ये परिजग्रभत् २८ आ
द्यतरहितं तत्तुनहस्तांघ्र्यसंयुतम् । न च स्त्रीरूपमथवानपुरुषमथोभयम् २९ दीप्त्यापि
धानं नेत्राणां तैषामासीन्महीपते । पुनश्च धैर्यमालंब्य यावत्तद्दशुःसुराः ३० तावत्तदे
व स्त्रीरूपेणाभादिव्यमनोहरम् । अतीवरमणीयांगीकुमारी नवयौवनाम् ३१ उद्यत्पीनं कु
चद्वन्द्वनिदितां भोजकुडमलाम् । रणालिकिणिकाजालसिजनमंजीरमेखलाम् ३२ कनकां

चतुर्दिक्षु स्थितेन सेवितमित्यर्थः २७ अरुणमारक्तमनुग्रहार्थं स्वीकृतजोगुणवत्वात् एतद्भूयप्रतिपादिकां
श्रुतिपठति नैवचोर्ध्वमिति परिजग्रभत् स्थानत्रयेऽपि न परिछिन्नमित्यर्थः २८ अयोभयं न पुंसकमपि नेत्यर्थः
२९ प्रथमतस्तस्य दीक्षानेत्रपिधानं जातं पदवात्तदेव महः स्त्रीरूपेणाभात् प्रकाशं प्रापेत्यर्थः ३० ३१ उद्यत्ता

विर्भवद्यरपीनं कुचद्वंद्वं तेन निविते कमलकुड्मले यस्याः रणच्छब्दायमानं यत् किंकिणिकाजालं तेन
सिंजन्ती शब्दायमाने मंजरिमेखले नूपुरकांचो भूषणे यस्याः ३२ गलबन्धः कंठभूषणं ३३ तनुकेतके वा
लंकेतकंपत्रेतिवैते संराजन्यो नीलभ्रमरस्तद्वदतिनीले कुन्तले कर्णपोलमध्यस्थौ केशौ यस्याः ३४

गदकेयूरग्रैवेयकविभूषिताम् । अनर्घ्यमणिसंभिन्नगलबंधविराजिताम् ३३ तनुकेतकसं
राजन्नीलभ्रमरकुन्तलाम् । नितंबांबिंबसुभगां रोमराजिविराजिताम् ३४ कर्पूरशकलो
न्मिश्रतांबूलपरिताननाम् । कनकनकताटंकविटंकवदनांबुजाम् ३५ अष्टमीचन्द्रबिं
बाभललाटामायतभ्रुवम् । रक्तां विंदनयनामृन्नसां मधुराधराम् ३६ कुंदकुण्डलदंताभां
मुक्ताहारविराजिताम् । रत्नसंभिन्नमुकुटांचन्द्ररेखावतंसिनीम् ३७ मालकामालतीमा
लाकेशपाशविराजिताम् । काश्मीरविंदुनिटलानेतत्रत्रयविलासिनीम् ३८ पाशांकुशव
राभीतिचतुर्वाहुत्रिलोचनाम् । रक्तवस्त्रपरीधानां दाडिमीकुसुमप्रभाम् ३९ सर्वशृङ्गार
वेषाढ्यां सर्वदेवनमस्कृताम् । सर्वाशापरिकां सर्वमातरं सर्वमोहिनीम् ४० प्रसादसुमुखी
मंभां मंदस्मितमुखींबुजाम् । अन्याजकरुणामूर्तिर्दृष्टुः पुरतः सुराः ४१ वक्तुं नाराशक्तुव

कनंतौ दीप्यमानौ यौ कनकताटंकौ ताभ्यां विटंकं सुन्दरं वदनाम्बुजं यस्याः ३५ अष्टमीचन्द्रोर्ध्वचन्द्रः उन्न
तां उन्नतनासिकां ३६ । ३७ निटलं ललाटं ३८ त्रिलोचनामिति पुनरुक्तिर्लोचनानामतिसौंदर्यबोध

नार्था ३६ । ४० । ४१ यतोवाप्यसंरुद्धनिस्वनास्ततोवक्तुं नाशक्नुवन्नित्यर्थः इतिकर्तव्यतायामुक्ताः सर्वे विलोकनं कृतवन्त एवस्थिता इत्यर्थः ४२ । ४३ नमोदेव्यै इति वैदिकोमन्त्रः प्रकृत्यै प्रकृतिश्च प्रतिज्ञा दृष्टान्तानुपरोधादिति सूत्रप्रतिपाद्य साम्यावस्थामायोपाधिकब्रह्मरूपिण्यै भद्रायै सकलकल्याणगुणरत्ना करायै नियताः संयुताः ४४ तामग्निवर्णामिति अद्यमपि ऋद्धमन्त्रः अग्निसमानारुणवर्णातिपसाज्ञाने नज्वलन्तीदीप्यमानां सर्वज्ञामित्यर्थः तथा च श्रुतिः तपसाचीयते ब्रह्मेति मुण्डके वैरोचनीं विशेषेण दीप्तां कर्मफलेषु निमित्तेषु ब्राह्मणादिभिर्जुष्टां सेवितां दुर्गाम् टांगयोगात्मकदुःखरूपायासेन प्राप्या ज्ञानेन सुतर

निक्रिचिद्वाण्यसंरुद्धमस्वराः । प्रेमाश्रुनोचनः सर्वविलोचनपराः स्थिताः ४२ कथंचि त्स्वैर्यमालंब्य भक्त्याचानतकंधराः । प्रेमाश्रुपूर्णनयनाः तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ४३ श्रीदेवाऊचुः नमोदेव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः । नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रण ताः स्मताम् ४४ तामग्निवर्णान्तपसाज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् । दुर्गादेवीं

सितरणयोग्ये संसारे तरसे तरगायतस्थे दुर्गायै नमोस्त्वित्यर्थः तस्यै इति शेषः यद्वा अग्निशब्देनाग्निबीजं रेफोगृह्यते स रकारो वर्णो यस्यामेवास्ते तां तपः शब्दो मायावाचकस्तेन तुरीयस्वरईकारोगृह्यते तेन ज्वलन्तीं तदयुक्तामित्यर्थः विरोचनः सूर्यस्तेन तद्बीजं रेफो गृह्यते सूर्यस्य विद्वात्मकपरमेधवरत्वेन विन्देद्विच हकारात्मत्वेन प्रपंचसारे तृतीयचतुर्थपटलयर्योरुक्त्वात् तेन हकारयुक्तामित्यर्थः तथा च मायाबीजरूपिणीं दुर्गां शरणमहमित्यादि पूर्वोक्त समानार्थं नारायणोपनिषद्वाक्ये तु तां दुर्गां देवीं शरण

महं प्रपद्ये कीदृशीमग्निं समानवर्णीं तपसा स्वकीयसन्तापेन ज्वलन्तीमस्मच्छत्रुं दहन्तीं विशेषेण रोचते स्व
यमेव प्रकाशते इति विरोचनः परमात्मनेन दृष्टत्वाद्देवरोचनीं कर्मफलेषु स्वर्गपशुपुत्रादिषु निमित्त
भूतेषु जुष्टासुपासकैः सेवितां हे सुतरसिमुष्टु संसारतरणहेतो हे देवि तरसेतारयित्र्यै तुभ्यं नमोस्त्वित्य
र्थः इत्युक्तं माधवाचार्यैः ४५ देवीवाचमिति देवाः प्राणाः वाचं देवीं द्योतमानां वाचं वैखरोरूपामजनयंतो
त्पादितवन्तस्तां विश्वरूपाः बहुरूपाः पशवोऽस्मदादयो वदन्ति सर्वव्यवहारसिद्ध्यर्थं संयं सर्वव्यवहारो
पयोगिनीथेनुः कामदुधा मन्द्रामादयित्री प्रतिष्ठामान दानादिना इपमूर्जदुहाना अन्नबलदात्री वायूपा

शरणमहंप्रपद्ये सुतरसितरसेनमः ४५ देवीवाचमजनयंतदेवास्तां विश्वरूपाः पशवो
वदन्ति । सानोमंद्रमूर्जदुहानाधेनुर्वागस्मानुपमुष्टुतैतु ४६ कालरात्रीं ब्रह्मस्तुतां
वैष्णवीं स्कन्दमातरम् । सरस्वतीमदिति दक्षदुहितरं नमामः पावनां शिवाम् ४७ म
हालक्ष्म्यै च विद्महे सर्वशक्त्यै च धीमहि तन्नो देवी प्रचोदयात् ४८ नमो विराट्स्वरूपि

भगवती नोऽस्मान् सुष्टुता सतीत्यर्थः अयमपि ऋङ् मन्त्र एव ४६ कालरात्रीमिति अय
मपि देव्यर्थं शिरस्योमन्त्रः सर्वमारकस्यापि कालस्यरात्री नाशिकेत्यर्थः प्रलये कालस्यापि नाशात्
ब्रह्मस्तुतां मधुकैटभवधसमये ब्रह्मणास्तुतां वैष्णवीं विष्णुशक्तिं लक्ष्मीं स्कन्दमातरं पार्वतीं शिवशक्तिं
आदिति देवमातरं दक्षदुहितरं सती नाम्नीं एतादृशीं नानारूपधरां शिवां भुवनेश्वरीं पावनां नमाम
इत्यर्थः ४७ महालक्ष्म्यै चेति इयमपि देव्यर्थं शिरःस्थागायत्री तत्र चतुर्थी द्वितीयार्थे महालक्ष्मीं विद्म

हे जानीम इत्यर्थः तथा सर्वशक्तिं धीमहि ध्यायम इत्यर्थः तादृति विलुप्तसम्भृतं तेन तत्र ज्ञाने ध्याने च नोस्मान् सा देवी प्रचोदयात्प्रेरयत्वित्यर्थः ४८ चतुष्पात् ब्रह्मात्मिकां नमस्करोति नमोविराडिति ४९ एयैनमः सूत्रात्ममूर्त्तये । नमोऽव्याकृतरूपिण्यैनमः श्रीब्रह्ममूर्त्तये ४९ यदज्ञानाज्जगद्भ्रातिरज्जुसर्पस्त्रागादिवत् । यज्ज्ञानाल्लयमाप्नोति नमस्तां भुवनेश्वरीम् ५० नमस्तत्पदलक्ष्यार्थैर्चिदेकरसरूपिणोम् । अखण्डानन्दरूपां तवेदतात्पर्यभूमिकाम् ५१ पञ्चकोशातिरिक्तां तामवस्थात्रयसाक्षिणीम् । नमस्त्वं पदलक्ष्यार्थं प्रत्यगात्मस्वरूपिणीम् ५२ नमः प्रणवरूपायैनमोर्होकारमूर्त्तये । नानामंत्रात्मिकार्यैते करुणार्थेन मोनमः ५३ इति स्तुतान्तां तदां देवैर्मणिद्वीपाधिवासिनी । प्राहवाचामधुरयामत्तकोकिलनिस्वना ५४ देव्युवाच ॥ वदंतु विबुधाः सर्वे गदर्थमिह संगताः । वरदाहंसदाभक्तकामकल्पद्रुमास्मि च ५५ तिष्ठत्यांमयिका चिंतायुष्माकभक्तिशालिनाम् । समुद्ररामिमद्भक्तान्दुःखसंसारसागरात् ५६ इति प्रतिज्ञामेसत्यां ज्ञानार्थविबुधोत्तमाः । इति त्रेमाकुलां वाणीं श्रुत्वा संतुष्टमानसाः ५७ निर्भयानिर्जराराजन्नुचुर्दुःखं स्वकीयकम् । देवाजुचुः ॥ ताज्ञातं किंचिदप्यब्रुवन् भवत्यास्ति जगत्त्रये ५८ सर्वज्ञया सर्वसाक्षिरूपिण्यापरेमश्वरि । तारकेण सुंद्रेण पीडिताः स्मोदिवानि शम् ५९ शिवांगजाद्वधस्तयदज्ञानाद्यत्स्वरूपस्यापरिज्ञानादित्यर्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ।

शिवा गजाच्छिवोरसात् पुत्रान् ६० सर्वज्ञ पुरत इति सर्वज्ञायास्तवपुरतोस्माभिः प्रामरैः जनेः किंवक्तव्यं किं निवेदनयिं त्वं किं न जानासीत्यर्थः एतदुद्देश्यइति इदं यदुक्तं तदुद्देशतो मुख्यत्वेन यस्स्थितं तदुक्तं अपरमन्यत् दुःखमस्माकं यदस्ति तत्किमर्थं तव कृपयां तत्त्वमेव सर्वज्ञातकर्मयजानाहीत्यर्थः ६१ मुख्यमभिलषितं प्रार्थयन्त सर्वदेति देहेतवे देहाभिमाननिमित्तमपरं प्रार्थनीयमित्यर्थः ६२ या हिमाल

स्यनिर्मितो ब्रह्मणा शिवे । शिवांगनातु नैवास्ति जानासित्वं महेश्वरि ६० सर्वज्ञपुरतः किंवाक्कृतव्यंप्रामरैर्जनैः । एतदुद्देशतः प्रोक्तमपरंतर्कयांबिके ६१ सर्वदाचरणभोजे भक्तिः स्यात्तव निश्चला । प्रार्थनीयमिदं मुख्यमपरंदेहेतवे ६२ इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रोवाच परमेश्वरी । मम शक्तिस्तु या गौरी भविष्यति हिमालये ६३ शिवाय सा प्रदया स्यात्सा वाऽकार्यैर्विधास्यति । भक्तिर्भस्त्ररणां भोजे भूयाद्युष्माकमादरात् ६४ हिमालयो हि मम नाममुपास्तेति भक्तिः । ततस्तस्य गृहे जन्मममप्रियकरं मतम् ६५ व्यास उवाच हिमालयोऽपि तच्छ्रुत्वा त्यनुग्रहकरं वचः । वाष्पैः संरुद्धकंठाक्षो महाराजो वचो ब्रवीत् ६६ महत्तरंतु कुरुष्व स्यानुग्रहमिच्छसि । नो चेत्काहं जडः स्थाणुः कृत्वं सञ्चि

पे अधुना भविष्यति साशि वाय देयासाशक्तिर्वः कार्यं स्वजन्यपुत्रद्वारा तारकासुरबधरूपं करिष्यतीत्यर्थः ६३ ६४ ननु हिमालये किमिति भगवत्यावतारो गृह्यते तत्राह हिमालये हीति ६५ महाराजो सर्वेश्वरो भुवनेश्वरी ६६ मद्रक्त्या तुष्टात्वं मद्गृहे वतारं गृह्णासीति केवलं मल्लालनार्थमेव वस्तु तस्तु यस्यानुग्रह

मिच्छसि तं पुरुषं महत्तरं कुरुष्व केवलं स्वेच्छयेवेत्याह महत्तरमिति तथा च श्रुतिः यंकामये तंतमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं सुमेधामिति इदं यद्विनारितं तर्हि तत्राह नोचेदिति कृत्वमतिदूरामनो वाचासमि अगोचरा सच्चिदानन्दरूपिणी ६७ एतादृश्यास्तवपितृत्वं जनकत्वं ममजन्मशतैरनन्तजन्म भिरप्यसंभाव्यं संभावनाविषयमपि न भवति तत्त्वपितृत्वं ददासितस्मादिच्छेव केवलं कारणं तनुमम

तत्स्वरूपिणी ६७ असंभाव्यजन्मशतैस्त्वापितृत्वंमानघे । अश्नमेधादिपुण्यैर्वा पुण्यैर्वातत्समाधिजैः ६८ अद्यप्रपंचेकीर्तिः स्याज्जगन्मातासुताभवत् । अहोहिमा लयस्यास्यधन्योसौभाग्यवानिति ६९ येस्यास्तुजठरेसंति ब्रह्मांडानांचकोटयः । सैवयस्यसुताजाताकोवास्यात्तत्समोभवि ७० नजानेस्मरिपितृणां किंस्थानंस्यान्निर्मि तंपरम् । एतादृशानांवासाय येषांवंशोस्तिमादृशः ७१ इदंयथाचदत्तमेकूपयापूर्णंप्रेम या । सर्वेवेदांतसिद्धंवत्त्वद्रूपं ब्रूहिमेतथा ७२ योऽंगं च भक्तिमहितं ज्ञानं च श्रुतिसंमतम्

योग्यतादिकमित्यर्थः तदेवाह अदवमेधेति ६८ अथ स्वभाग्यं वर्णयति अद्यप्रपंचइति ब्रह्मो अस्य हि मालयस्य जगन्मातासुताकन्याभवत् धन्योसौभाग्यवानिति प्रपंचे अद्याद्यप्रभृत्कीर्तिः स्यादित्यन्वयः ६९ पराशक्त्यानुग्रहेणप्रेमपूर्णांतःकरणः स्वमुखेनैवस्वभाग्यं पुनर्वर्णयति यस्यास्त्विति कोवा स्यान्नको पीत्यर्थः ७० येषां वंशे मादृशो भाग्यवानस्ति तेषां किं स्थानं ब्रह्मलोकाद्यपेक्षयाधिकं किं निर्मितंस्या

तन्नजाने इति भावः ७१ पुनः प्रार्थयते इदं यथेति इदमिति दुर्लभं त्वत्पितृव यथा त्वया करणया दत्त तथेत्यन्वयः ७२ त्वमेवाहमिति तव मम चाभेदोयेन स्यात्तदित्यर्थः ७३ । ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलके गौडपाठानुसारिव्याख्यानसप्तमस्कन्धे देवीगीतायामेकोध्यायः ॥ १ ॥

वदस्व परमेश नित्वमेवाहं यतो भवेत् ७३ व्यास उवाच इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रसन्नमुखं पंकजा । वक्तुमारभतां वासारहस्यं श्रुतिगूढितम् ॥ ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवते सप्तमस्कन्धे देवीगीतायामेकोध्यायः ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ शृण्वंतु निर्जराः सर्वे व्याहरंत्याव चोमम । यस्य श्रवणमात्रेण मद्रूपत्वं प्रपद्यते १ अहमेवास पूर्वतु नान्यत्किंचिन्नगाधिप । तदात्मरूपं चित्संवित्परब्रह्म

पंचाशद्विरथलोकैरात्मतत्त्वनिरूपणम् ॥ करोति जगदंबा सास्वमेवेति नोच्यते । हिमालयं पुरस्कृत्य सर्वदेवान् देवीवरवस्तुपदेशं करोति शृण्वंति विव्याहरंत्याः कथयंत्याः १ अहमेवेति पूर्वतु सृष्टेस्तु पूर्वमहमात्मरूपिण्येवासम्भवमत्तो न्यत्किंचिदपि न संजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमात्मतत्त्वनासित्यर्थः तथा च श्रुतिः आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत् किंचिन्मिथदिति तदात्मरूपमिति तदेवात्मरूपं चित्संवि

स्वरं ब्रह्मेकनामकं भवति सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेत्यादिका जगत्कारणप्रतिपादकश्रुतिषु प्रतिपादिताः शब्दास्तस्यैवात्मरूपस्य वाचकाः सतीत्यर्थः २ तथा च सर्वदेवप्रतिपाद्यमात्मरूपमेवासीति समन्वयाध्यायोक्तः सर्वपदानां ब्रह्मण्येवात्मरूपे समन्वयउक्तो वेदितव्य इति कीदृक्तत्वात्मरूपमस्तीति च तत्राह अत्र प्रतर्क्यमिति अनुमानाविषयः श्रुत्यैकसमधिगम्यमित्यर्थः अनिर्देश्यश्रुत्यापि जातिगुणक्रियासंज्ञाभिनिर्देशदुमशक्यमित्यर्थः अनौपम्ययदितत्तदुशोद्धृतीयः पदार्थोजगत्यास्यात्तदा तदुपमानेन सत्मात्मोपमेयः स्यान्न तु तद्वस्ति तस्मादनौपम्यं अनामयमस्ति जायते वर्द्धते इत्यादि षट्भावविकारशून्यमित्यर्थः तेषां विकाराणां देहोपाधिनिष्ठत्वादस्य चात्मनो देहाभावात्तद्विकाररहितमनामयमेवेति दित्यर्थः एतादृशनिर्गुणम् क

कनामकम् २ अत्र प्रतर्क्यमनिर्देश्यमनौपम्यमनामयम् । तस्य काचित्स्वतः सिद्धांशक्तिर्मयिति विश्रुता ३ न सती सानासती सानोभयिस्माविरोधतः । एतद्विलक्षणाका

थं जगत्कारणमिति चेत्तवाह तस्येति काचिदनिर्वचनीया तस्याममात्यरूपस्य स्वतः सिद्धनादिभूताशक्तिरस्ति सामर्थ्येत्यादिपदैः सर्वश्रुतौ विश्रुता प्रसिद्धास्ति माया तु प्रकृतिं विद्यान्मायावाशयान्तरसिंहीत्यादिश्रुतिषु ३ सांकीदृशी वर्त्तते तदाह न सतीति अत्र विरोधत इत्यावृत्य ज्ञानत्रयेऽपि योज्यम् ब्रह्मवत्कालयत्रावध्यासतीन वर्त्तते ब्रह्मज्ञानेन वाध्यत्वरूपविरोधात् नापि बंध्यापुत्रवदसती व्यावहारिक सन्तावत्त्वविरोधात् नाम्बुभयात्मा सत्त्वासत्त्वविशिष्टा विरुद्धमयोः सत्त्वासत्त्वयोरेकत्र सहावस्थानविरोधादेतत्तत्राथ विलक्षणाकाचिदनिर्वचनीया वस्तुभूतास्ति सदा अनादिर्यावन्मोक्षस्थापि न्यस्तीत्यर्थः तथा च

तापनीयश्रुतिः मायाचतमोरूपानुभूतैस्तदेतज्जडं मोहात्मकमनंतम् तुच्छमिदं रूपमस्य व्यञ्जिका-
नित्यनिवृत्तानि सदैव वृष्टास्य सत्वमसत्त्वं दर्शयति ४ तत्र वृष्टान्तमाह पावकस्येति सहजानादि
ध्रुवायावन्मोक्षस्थायिनीमायाशक्तिर्ममास्तीत्यर्थः एतेन मायाशक्त्या सद्धिर्तीयत्वं ब्रह्मणोस्तीतिकथं जग-
त्सृष्टेः पूर्वब्रह्मसजातीयविजातीयस्वगतभेदव्युत्पत्तिमिति शंका परास्ता शक्तेः शक्तानतिरेकात् न हि बहि-
शक्तिर्वहनेः पृथक् न क्वचित्कदाचिद्वृत्तते किंचिद्वदित्यर्थः सत्यपदायौ नास्तीत्येकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति
श्रुतेरर्थस्तथाचासत्यमायायासद्धिर्तीयत्वेपि दोषाभावात् ५ नत्वेतादृश्यानुबनेदश्वर्योस्तत्रोच्चनीचजीव

चिद्वस्तुभूतास्ति सर्वदा ४ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णां शोरिव दीधितिः । चन्द्रस्य
चन्द्रिकेवेयमेयं सहजाधुत्रा ५ तस्यां कर्माणि जीवानां जीवाः कालाश्च संचरे ॥
अभेदेन विलीनाः स्युः सुषुप्तौ व्यवहारवत् ६ स्वशक्तेश्च समायोगाद्दहं बीजात्मतां ग-
ता । स्वाधारावरणात्तस्यादोषत्वं च समागतम् ७ चेतन्यस्य समायोगान्निमित्तत्वं

सर्जने वैपम्यनैर्धृण्यदोषा आपतेदिति च तत्राह तस्यां कर्माणां तिजीवाः कर्माणि कालाश्च सर्वे अनाद्यस्ते
च सुषुप्तौ यथा प्रतिदिवसव्यवहारो लीनो भवतीति तदा संचरे प्रलयकाले अस्यां मायायामभेदे अलीनाः
स्युस्तथा च यथा यस्य जीवस्य कर्माणि भवन्ति तथा २ मायाफलं दीयत इति नममवैपम्य नैर्धृण्यदो-
षगोधोपीति भावः ६ तादृशीयाममशक्तिर्बीजकर्मकालविशिष्टा तया युक्ताह निर्गुणापि बीजात्मतां
जगत्कारणतां गतास्मीत्याह स्वराशेवेति ननु तैर्विशिक्तैर्यथात्वां नव्यामोहयति तथा जीवशक्तिरपि

जीवनव्यामोहयेत्तथाच शुक्ता एवजीवाइति सृष्टिर्निरर्थिकेति चेत्तत्राह स्वाधारावरणादिति स्वं माया तस्या आधार अत्यातस्यावरणादोच्छादनादस्यामायाया दोषत्वमत्यस्तीत्यर्थः अयमायः मायायारूप द्रव्यम् मायाविद्यात्मकमस्ति मायाया विद्याच स्वयमेवभवतीति श्रुतेस्तत्र प्रथमायाममशक्तिर्मायात्त स्याः स्वाश्रयव्या मोहकारित्वाभावेपि जीवाश्रिता विद्यारूपस्य द्वितीय मायास्वरूपस्य स्वाश्रयव्या मोहकारित्वमस्त्वेवेति तज्जीविमोक्षार्थं सृष्टिः सार्थिकेवेति ७ ननु तथापिलोके कार्यमात्रम् प्रत्युपादान कारणनिमित्त कारणयोरपेक्षास्ति घटादिवपु दर्शनाज्जगत उत्पादनकर्त्रीत्वम् त्वेकैवेति कथमेकत्रकारण

चकथ्यते । प्रपंचपरिणामाच्चसमवायित्वमुच्यते ८ केचित्तांतपइत्याहुस्तमः केचि ज्जडंपरे । ज्ञानमायाप्रधानञ्चप्रकृतिशक्तिमप्यजां ९ विमर्शइतितांप्राहुःशेवशास्त्रवि शारदाः । अविद्यामितरेप्राहुर्वेदतत्त्वार्थचिंतकाः १० एवंनानाविधानिस्थुर्नामानिनि

द्रव्यसद्भाव इति चेत्तत्राह चैतन्यस्येति समायोगान्मायायाम् समागमाच्चैतन्यस्य मायायांप्रतिबिम्बित स्य चिदाभासस्य निमित्तत्वं निमित्तकरणत्वं कथ्यतइत्यर्थः प्रपंचेति प्रपंचरूपेण परिणामात्समवायित्व मुपादानकारणत्वमुच्यतेमायाया इति शेषः चिदाभासो निमित्तकारणं मायोपादान कारणमिति विभा गः अधिष्ठान भूतशुद्ध बिम्बभूतं चैतन्यंतु विवर्त्तोपादानमित्यर्थोत् सिद्धम् ८ तस्यामायायाः सद्भावप्र तिपादकानि वचनानि श्रुतिप्रोक्तानि कथयति केचित्तामिति केचिच्छास्त्रिनस्तां मायांतपइति वदन्ती यर्थः तथाच श्रुतिस्तपसाधीयते ब्रह्मेति मुण्डकेतमः केचिदिति तथाच श्रुतिः नासदासीन्नोसदासीदित्या

दित्तमआसीत्तिसागुहमग्रे इतितदेतज्जडमिति तापनीये जडत्वमुक्तं स ऐक्षत लोकानुत्सृजा इतिश्रुतौ ज्ञानत्वमुक्तं अजा माया प्रधान प्रकृति शक्तिपरादयः शब्दादश्वेतादश्वेतरशाखायांप्रसिद्धा तथाच सर्ववेद सम्मतेयमायेतिभावः ९ । १० तदोवाह एवमिति मनुमायाया जडत्वं मिथ्यात्वं चकुत इति चेत्तत्राह तस्याइति तस्या दृश्यत्वात्स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वाच्चजडत्वं मिथ्यात्वंचेत्यर्थः यद्यदृश्यं तत् जडं यथा घटीत्यादि व्याप्तेः स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वं मिथ्यात्वमिति मिथ्यात्वलक्षणात् ११ एवं मायायाजडत्वं मिथ्यात्वं चोपपाद्य आत्मनस्तदुभयवत्त्वं नास्तीत्युपपादयति चैतन्यस्येति यदिचैतन्यस्य दृश्यत्वं स्यात्

गमादिषु । तस्याजडत्वंदृश्यत्वाज्ज्ञाननाशात्ततोसती ११ चैतन्यस्यनदृश्यत्वंदृश्यत्वे जडमेवतत् । स्वप्रकाशं चैतन्यं नपरेणप्रकाशितम् १२ अनवस्थादोषसत्त्वान्न स्वे नापिप्रकाशितम् । कर्मकर्तृविरोधः स्यात्तस्मात्तद्दीपवत्स्वयम् १३ प्रकाशमानमन्ये

हिं तज्जडमेव भविष्यति यद्यदृश्यं तत्तज्जडमिति व्याप्तेस्तथाच सर्वस्यजडत्वात्प्रकाशकाभावाज्जगदो ध्यप्रसंगात्तस्मान्तदृश्यमित्यर्थः नतुतस्य दृश्यत्वाभावे तदस्तित्वेप्रमाणाभावात्तदभाव एव प्रसज्येतेति चेत्तत्राह स्वप्रकाशंवेति यद्वदिदं चैतन्यं परप्रकाशंस्याच्चर्हि स परः केनान्येन पूकाशितः सोऽयन्यः केन काशित इत्यनवस्थास्यान्नचस्वेनापिस्वंप्रकाशितमेकस्यैव कर्तृत्वकर्मत्वं विरुद्धमदृश्यत्वत्वाभात्तस्मात्पुनश्छतापि यथादीपः स्वयंप्रकाशः परप्रकाशचेति तद्वन्मदीयं चैतन्यमपि हेतुर्वेत स्वयंभासमानमन्ये दासूर्यादीनां भासकं विद्धीत्यर्थः तथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो नच चन्द्र तारकेनेमाविद्युतोभांति कुतोय

मग्निः तमेवभात मनुभातिसर्वतस्य भासासर्वमिदं विभातीति येन सूर्यस्तपति तेजसेद्भृतिच । १२ ।
 १३ । १४ । यस्माद्धेतोर्नित्यत्वं साक्षिरूपस्योक्तं तमेवहेतुमुपपादयति जाग्रदिति अत्रस्यात्रयेपि दृश्य
 स्य पदार्थाजातस्य व्यभिचारस्तस्तीविदो व्यभिचाराभावश्चयतस्मात्संविदोर्नित्यतामित्यर्थः ननुसंविदो
 पि व्यभिचारोस्तुतत्राह संविदइति ॥ योहं जागरितं पश्यामि स एवाहंस्वानं पश्यामि स एवाहं सुषुप्तं
 पश्यामीत्यनुभवे यथावस्थपूयस्याभावोनुभूयतेन तथा कर्हिचित् कदापि संविदोऽभावोनुभूयते तस्मा
 दनिच्छतापि संविदो नित्यत्वमाश्रयणीयमित्यर्थः १५ ननुवौदैः संविदोऽप्यभावोनुभूयते अतएव ते वौ

षांभासकंविद्धिपर्वत । अतएवचनित्यत्वंसिद्धंसंवित्तनोर्मम १४ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्या
 दौदृश्यस्यव्यभिचारतः । संविदोऽप्यभिचारश्च नानुभूतोऽस्ति कर्हिचित् १५ यदित
 स्याप्यनुभवस्तर्ह्ययंनसाक्षिणा । अनुभूतः स एवात्राशिष्टः संविद्वपुःपरः १६ अतए
 वचनित्यत्वंप्रोक्तंसञ्ज्ञास्त्रकोविदः । आनन्दरूपताचास्याः परंप्रेमास्यदत्वतः १७

द्वायत्सत्तत्क्षणिकमिति व्याप्त्याज्ञानस्याप्य नित्यत्वमिच्छतीति तत्रेत्तत्राह यदितस्यापीति यदितस्यसंवि
 द्द्रूपाभावस्यानुभवस्वर्हियेन साक्षिणा तस्यसंविद्वपुस्यायमभावोनुभूतः स एवात्रसाक्षी संविद्वपुज्ञानशरीरो
 वशिष्टः इति साक्षिज्ञानं नित्यमेवसर्वरंगीकृतव्यमित्यर्थः १६ तत्र शास्त्रवेदोनुभवं प्रमाणयति अतएव
 ति अधुनात्मनः सुखरूपत्वमुपपादयति आनन्दरूपतोति अस्याः संविदोयतः परंप्रेमास्पदत्वमनुभूयते
 तस्मादस्याः संविद आनन्दरूपता सुखरूपतास्तीत्यर्थः नह्यसुखंपरंप्रेमास्पदमभवतीति तदुक्तंनूतंसंदि

तायामसुखस्य नहिप्रेमास्पदत्वंपरिदृश्यते १७ तत्रानुभवंदर्शयति भानभूवंहीतिहियतोहमाभूव मिति न किंतु भूयासमेवेति प्रेमसर्वलोकस्यात्मनिस्थितमस्तिनद्येतदात्मनः सुखरूपत्वाभावेसंभवाति तस्मात्प्रणिमात्रस्यानुभवादानन्दनात्मतासंविदोस्येवेत्यर्थः आत्मनो संगत्वमुपपादयति सर्वस्येति सर्वप्रपंचस्य मायानिर्मितत्वेनमिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्यसर्पादेरज्ज्वादिष्वसंधइवात्मनोपि मिथ्याप्रपंचेनासंधंवा दसंगत्वंस्पष्टमेवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ सर्वस्यपरिच्छेदकस्य मिथ्यातादेवात्मनः परिच्छेदोपिनास्तीत्याह अपरि छिन्नेति अतएवसर्वस्यमिथ्यात्वादेवममात्मरूपिण्या अपरिछिन्नतापिमतेत्यर्थः अत्रकोविज्ज्ञान स्वरूप

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनिस्थितम् । सर्वस्यान्यस्यमिथ्यात्वादसंगत्वंस्फुटं मम १८ अपरिछिन्नताप्येवमतएवमतामम । तच्चज्ञानंनात्मधर्मोधर्मत्वेजडतात्म नः १९ ज्ञानस्यजडशेषत्वंनदृष्टंनचसंभवि । चिद्धर्मत्वंतथानास्तिचित्तचिच्चक्ष्माहिभि द्यते २० तस्मादात्माज्ञानरूपःसुखरूपश्चसर्वदा । सत्यःपूर्णोऽप्यसंगश्चद्वैतजाल

प्रानात्माकिंत्वात्मनो धर्मोज्ञानमिति वदतितन्मतं खंडयतितच्चज्ञानमिति यदिज्ञानमात्मधर्मः स्यात् दात्मनोजडत्वापत्तिः ज्ञानातिरिक्तस्यजडत्वात्तस्माज्ज्ञानंनात्मनो धर्मइत्यर्थः १९ किंचज्ञानस्यजडशेष त्वं घटादिष्वदर्शनान्नुक्त्रापिदृष्टं नचसंभवतितमः प्रकाशयोस्तयोर्धर्मिधर्मत्वमित्यर्थः नन्वात्मानजडः किंतुचिद्रूपएवेति तद्धर्मत्वं ज्ञानस्यसंभवतीति चेत्तत्राहिचिद्धर्मत्वमितिउभयोश्चिचोरेकत्वादात्मनोज्ञा नस्यचाचिद्रूपस्यनथार्थमिधर्मभावः संभवतीत्यर्थः भेदेहिसतिधर्मिधर्मभावः यदिपुनर्ज्ञानमात्मनश्चिद्रूपा

इन्द्रंस्वीक्रेयततोहंतज्ज्ञानंचितोभिन्नमचिदेवस्यादिति तदुक्तं सूतसंहितायां यज्ञवैभवखंडे चितोन्यशेष
ताभावाच्चितोचिच्छेषतानहिसएवादि पदार्थानांचेतनत्वप्रशक्तिः चिच्छेषत्वं चनास्येव चित्तदिचन्निहि
मिद्यते २ चेद्विचित्र्याच्चित्तोचित्वंविरुध्यते तथाचिच्छेदनस्यापि नशेषत्वमवाप्नुयात् शेषत्वे सति
नत् सिद्धिस्तत्सिद्धौ शेषताचितः अतो न्यशेषतालोके चितोऽभ्रान्त्या प्रतीयत इति २० उपसंहरतितस्मादि
तितस्मादात्माज्ञानरूप एवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थं सृष्टेः पूर्वासृष्टिकस्यात्मरूपस्य स्थितिमुक्त्वा नंतरंतस्मादा
त्मनः सृष्टिमाह सपुनरिति स आत्मा पुनः काम इच्छाकर्मादिदिष्टमनेकविधं आदिना जीवास्तदुक्ताया मा

विवर्जितः २१ सपुनः कामकर्मादियुक्त्या स्वीयमायया । पूर्वानुभूतसंस्कारात्कालक
मं विपाकतः २२ अविवेकाच्च तत्त्वस्य मिसृष्टावान् प्रजायते । अबुद्धिपूर्वः सर्गोऽयं काथ
तस्तेन गाधिप २३ एतद्विग्रहमाश्रोक्तं मम रूपमलौकिकं । अव्याकृतं तदव्यक्तमाया

याशक्तिस्तथा पूर्वो जगतो नु भवस्तन्नन्योयः संस्कारस्तस्माद्देतोः कालेन कृतोयः कर्मणां विपाको नाम परि
पाकः फलदानायोन्मुखरूपस्तस्माच्च हेतो रित्यर्थः २३ तत्त्वस्य चतुर्विधाति तत्त्वात्मकस्याविवेकाच्च
तस्य तत्त्वस्य पृथक्करणार्थमिति तात्पर्यं मिसृष्टावान् जायत इत्यर्थः यथा वीजमुच्छ्रुतं भवति
तथैव परमात्मापि कालकर्म संस्कारवशात्तत्तत्प्राणि तत्तत्कर्म फलभोगसमये प्राप्ते जगत्सर्जनेच्छावान्
भवति तथा च सुतः पुरुषः पूर्वसंस्कारवशेन जागर्ति तद्वत्परमात्मापि लय रूपस्वापावस्थातो जागर्ति प्र
लयोहि परमेश्वरस्य स्वायः अबुद्धिपूर्व इति साचेयं स्वापाज्जगत्पुरुषावस्थानु बुद्धिकृता तदानीं बुद्धे

रभावात् किंतु प्राणिकर्मसंस्कारकृतेति अयं सः सर्गो जागरणरूपोत्पत्तिः सोबुद्धिकृतो ज्ञेय इत्यर्थः २३ एतत्स्वरूपस्य सर्वोत्तम सित्वमाह एतद्विषदिइति मम मुख्यमलौकिकं लोकातीतरूपमित्यर्थः तस्य नामान्तराणि वेदोक्तान्याह अव्याकृतमिति २४ । २५ सर्वप्राणिनां कर्मणि घनीभूतानि यस्मिन् सर्वकर्मसाक्षीत्यर्थः इच्छाज्ञान क्रियाश्रयमिति तथाच श्रुतिः इवेतादवेतरेन तस्य कार्यकरणं च विद्यते न तत्समश्चाभ्याधिक्यदचदुश्यते परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकं ज्ञानबलक्रिया चेति पुराणांतरेऽपि इच्छा

शबलमित्यपि २४ प्रोच्यते सर्वशास्त्रेषु सर्वकारणकारणम् । तत्त्वानामादिभूतं च सच्चिदानन्दविग्रहम् २५ सर्वकर्मघनीभूतमिच्छाज्ञानक्रियाश्रयं । ह्रींकारमंत्रवाच्यं तदादितत्त्वं तदुच्यते २६ तस्मादाकाश उत्पन्नः शब्दतन्मात्ररूपकः । भवेत्स्पर्शात्मको वायुस्तेजोरूपात्मकं पुनः २७ जलं रसात्मकं पद्मं चान्ततोगंधात्मिकाधरा । शब्देकगुण आकाशो वायुः स्पर्श रवान्वितः २८ शब्दस्पर्शरूपगुणं तेज इत्युच्यते बुधैः । शब्दस्पर्शरूपरसैरायो वेदगुणाः स्मृताः २९ शब्दस्पर्शरूपरसगंधैः पंचगुणाधरा । तेभ्यो भव

ज्ञानक्रियाचैव रौद्रीबाह्यीतुवैष्णवी त्रिधा शक्तिः स्थिता यत्र तत्परं ज्योतिरौजतिर्ह्रींकारस्पदमंत्रस्येदमेवं तत्त्वं वाज्यमित्याह ह्रींकारेति २६ एवमादितत्त्वस्य ह्यस्य महिमानमुपवर्त्य तस्यादादितत्त्वात् ह्रींकारवाच्यादात्मन आकाशः संभूत इत्यादि क्रमेण अप्रपंचिकृत भूततृष्टिमाह तस्मादाकाश इति अप्रपंचिकृत आकाश उत्पन्न इत्यर्थः २७ । २८ । २९ । अधुना लिङ्गदेहोत्पत्तिमाह तेभ्य इति तेभ्यः सूक्ष्मभूतेभ्यो महत् व्यापकं सूत्रमभवत्

यत्सूत्रं लिंगमिति परिचक्षतेलिंगशब्देनोच्यतइत्यर्थः तस्योभूतेभ्यो वक्ष्यमाणक्रमेण लिंगदेह उत्पन्नइत्यर्थः । ३० । तत्रसूत्रशब्देनवायुर्गृह्यते वायुर्वसूत्रंवायुनावसूत्रेण सर्वाणिभूतानिसंवद्वानिति श्रुतेः तत्सूत्रंसर्वात्मकं सर्वप्राणात्मकं भवतितत्सूत्रं परमात्मनः सूक्ष्मदेहइत्यर्थः यत्पूर्वमव्यक्तमिदं कृत् तत्परमात्मनः कारणदेहइत्याह अव्यक्तकारणोदेहइति ३१ यस्मिन्जगद्वीजकारणरूपंस्थितं यस्माच्चलिंगदेहोद्भवस्तदव्यक्तमितिपूर्वेणान्वयः इत्थंपरमात्मनः सकाशादपंचीकृतभूततोत्पत्तिमुक्तामव्येष्ट

न्महत्सूत्रंयल्लिंगंपरिचक्षते ३० सर्वात्मकतत्संप्रोक्तंसूक्ष्मदेहोयमात्मनः । अव्यक्तकारणोदेहःसंचोक्तंपूर्वमेवहि ३१ यस्मिन्जगद्वीजरूपंस्थितंलिंगोद्भवोयतः । ततःस्थूला निभूतानिपंचीकरणमार्गतः ३२ पंचसंख्यानिजायंतेतत्प्रकारस्तथोच्यते । पूर्वोक्तानि चभूतानिप्रत्येकंविभजेद्विधा ३३ एकैकंभागमेकस्यचतुर्थोविभजेद्विरे । स्वस्वेतरद्वितीयांशोयोजनात्पंचपंचते ३४ तत्कार्यंचविराट्देहः स्थूलदेहोयमात्मनः । पंचभूतस्थ

वकारण देहस्वरूपंसूक्ष्मं सूक्ष्मभूतोत्पत्तिप्रसंगेनोक्तापंचीकृतभूततोत्पत्तिमाह ततःस्थूलानीति ततो पंचीकृतभूततोत्पत्त्यनंतरमित्यर्थः ३२ पंचीकरणप्रकारमेवाह पूर्वोक्तानीतियान्यपंचीकृतभूतानि पूर्वमुक्तानितन्मध्ये एकैकंभूतंद्विधा विभजेत्तत्राव्यक्तेभूतस्थयोर्धोभागस्तंचतुर्थोविभजेत् विभज्यस्वस्मात् स्वस्मादितरचद्रूतं तस्ययोद्वितीयांशोर्धोभागात्मकस्तास्मिन् योजनातेसर्वे पंचपदार्थाः पंचावयवाभवं तित्यर्थः ॥३३॥ ३४ ॥ एवंपंचीकृतभूतानांयत्कार्यं तत्कार्यंचविराट्देहोभवतीत्यर्थः सचविराट्देहःपरमेश्वरस्य

स्थूलदेहो भवतीत्याह स्थूलदेहोयमात्मन इति आत्मनोममेत्यर्थः अर्थेन्द्रियान्तःकरणं प्राणानां पूर्वोक्तं
लिंगदेहान्तर्गतानामुत्पत्तिमाह पंचभूतस्थेति पंचभूतानां ये सत्त्वाशास्तेः प्रत्येकज्ञानेन्द्रियाणि पंच भवन्ति
३५ । मिलितैस्तुतैः सत्त्वाद्यैरन्तःकरणं भवतीत्याह मिलितैः तैरिति ३६ वृत्तिभेदस्वरूपमाह यदास्मि
संकल्पविकल्पकृत्यपद्व्यातःकरणं करोति तदा तदन्तःकरणं मन इत्याभिव्यंजनः संज्ञकं भवतीत्यर्थः यदास्मि
ज्ञयहीनं यथास्यात्तथासुनिश्चितं वस्तु तदन्तःकरणं प्रवेक्षितं तदा तद्वृद्धिं संज्ञकं भवतीत्यर्थः । ३७ । यदा नुसं

सत्त्वांशैः श्रोत्रादीनां समुद्भवः ३५ ज्ञानेन्द्रियाणां राजेन्द्रप्रत्येकं मिलितैस्तुतैः । अन्तः
करणमेकं स्याद्द्वित्वेति भेदाच्चतुर्विधं ३६ यदा तु संकल्पविकल्पकृत्यं तदा भवेत्तन्मन इत्य
भिरूपं । स्याद्द्वित्वेति संज्ञं च यदा प्रवेक्षि सुनिश्चितं संशयहीनरूपं ३७ अनुसंधानरूपं तच्चि
संचपरि कीर्तितं । अहंकृत्यात्मवृत्त्या तु तदहंकारतांगतं ३८ तेषां रजोशैर्जातानि क्रमा
न्कर्मैन्द्रियाणि च । प्रत्येकं मिलितैस्तैस्तु प्राणो भवति पंचधा ३९ हृदि प्राणो गुदे पानो नाभि
स्थस्तु समानकः । कण्ठदेशेऽप्युदानः स्याद्द्वयानः सर्वशरीरगः ४० ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चैव

धानवृत्तिर्भवति तदा तःकरणस्य चित्तमिति संज्ञेत्यर्थः अहंकृत्यात्मवृत्त्येति आत्मशब्दः स्वरूपपरः अहंकृति
स्वरूपवृत्त्या तु तदन्तःकरणमहंकारतांगतमहंकारसंज्ञालभत इत्यर्थः ३८ अथ कर्मैन्द्रियाणामुत्पत्तिमाह ते
षामिति तेषां पंचभूतानां प्रत्येकं रजोशैः कर्मैन्द्रियाणि पंचोत्पद्यन्ते तैर्मिलितैस्तुरजोशैः प्राणपानादि पंच
वृत्त्यात्मकः प्राणो भवतीत्यर्थः ३९ तेषां वायूनां वृत्तिर्भवात् तेषां स्थानानि नामानि चाह हृदि प्राण इति ४०

अधुना पूर्वोक्तलिंगदेहस्य श्वात्स्वरूपमुच्यते ज्ञानेन्द्रियाणीति धियाचसहितं मन इति मनोबुद्धिश्चेत्यर्थः ४१ एतत्सप्तदशवयवकं सूक्ष्मशरीरं मम भवति यत्तल्लिंगसंज्ञकं भवति तदित्याह एतत्सूक्ष्ममिति इत्येदेहत्रयस्वरूपमुक्त्वा जीवेश्वरविभागकरणमाह तत्रयाप्रकृतिरिति तत्रैका शुद्धसत्त्वविधानासामाया द्वितीया मलिनसत्त्वप्रधाना सा विद्येति मायाविद्ययोर्भेदः ४२ तत्रया स्वाश्रयक्षेत्रज्ञावयुयात्सामायेति निगद्यते ४३ तस्यामिति तस्यां स्वाश्रयाव्यामोहकारिण्यां शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायामिथितुः

पञ्चकर्मैन्द्रियाणि च । प्राणादिपञ्चकंचैव धियाचसहितं मनः ४१ एतत्सूक्ष्मशरीरं स्यान्ममलिंगं युज्यते । तत्रया प्रकृतिः प्रोक्ता साराजन् द्विविधाः स्मृता ४२ सत्त्वात्मिका तु माया स्यादविद्यागुणमिश्रिता । स्वाश्रयया तु संरक्षेत्सामायेति निगद्यते ४३ तस्यां यत्प्रतिबिम्बस्याद्विम्बभूतस्य चेति शतुः । स ईश्वरः समाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान्परः ४४ सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वानुग्रहकारकः । अविद्यायां तु यत्किंचित्प्रतिबिम्बं न गाधिप ४५ तदेव जीवसंज्ञं स्यात्सर्वदुःखाश्रयं पुनः । इयोरपीह संप्रोक्तं देहत्रयमविद्याया ४६ देहत्रया

परमात्मनो यत्प्रतिबिम्बपतति तत्प्रतिबिम्बमीश्वरः समाख्यातः स चेष्टवरः स्वाश्रयं व्यापकं ब्रह्मतज्ज्ञानवान् भवति मायायाः तदाधारब्रह्मणो नावरणात् ४४ किंचितस्य व्यापकत्वात् कुत्रापितज्ज्ञानस्यावरणाभावात् सर्वज्ञो भवति अर्चित्यमायाशक्तिमत्त्वात् सर्वकर्ता च सर्वानुग्रहकर्ता च भवतीत्यर्थः अविद्यायामिति मलिनसत्त्वप्रधानाया मविद्यायां यत्प्रतिबिम्बं तज्जीवसंज्ञं भवतीत्युच्यते ४५ तज्जीवसंज्ञः मलिन

सत्त्वप्रधानाविद्यातदाश्रयस्यस्वरूपभूतानन्दस्यावरणात्सर्वदुःखाश्रयमसंख्यज्ञानव्यापकं च भवतीत्यर्थः द्रयोरपीति द्वयोरपीश्वरजीवयोर्देहत्रयं पूर्वोक्तं भवति ईश्वरस्यावरणाभावेऽपि विक्षेपस्यसत्त्वात् अत्राविद्येत्यनेन मायाविद्ययोरुभयोरपिग्रहणं ४६ देहत्रयाभिमानेतिउभयोरपि देहत्रयाभिमानात्त्रामत्रयंभवतीत्यर्थः तत्रजीवस्यनामत्रयंवदति प्राज्ञस्त्विति कारणदेहाभिमानीयः सप्राज्ञः सूक्ष्मदेहाभिमानीतुतैजसः ४७ स्थूलदेहीति स्थूलदेहाभिमानीतुविश्वसंज्ञकइत्यर्थः एवमीश्वरोपि देहत्र

भिमानाच्चाप्यभूतनामत्रयंपुनः । प्राज्ञस्तुकारणात्मास्यात्सूक्ष्मदेहीतुतैजसः ४७ स्थूलदेहीतुविश्वसंख्यविधःपरिकीर्तितः । एवमीशोपिसंप्रोक्तईशसूत्रविराट्पदैः ४८ प्रथमोव्यष्टिरूपस्तुसमष्ट्यात्मापरैः स्मृतः । सहिसर्वेश्वरः साक्षाज्जीवानुग्रहकाम्यया ४९ करोतिविविधांविश्वंनानाभोगाश्रयंपुनः । मच्छक्तिप्रेरितो नित्यंमयिराजन्प्रकल्पितः ५०

इति श्रीदेवी भागवते महापुराणे अष्टादशसाहस्र्यां संहितायां

सप्तमस्कंधे देवीगीतायां द्वितीयोऽध्यायः २ ॥

याभिमानादीशसूत्रविराट्पदैः संप्रोक्तः कथितइत्यर्थः ४८ प्रथमइति प्रथमोजीवोव्यष्टिरूपोव्यष्टिदेहत्रयाभिमानीत्यर्थः परईश्वरस्तुसमष्टिः समष्टिदेहाभिमानीत्यर्थः ईश्वरस्यमहिमानं वर्णयति सहिसर्वेश्वरइति तस्यस्वानुभवानंदेननिरंतरं नित्यतृप्तत्वेपिकेवलं जीवानुग्रहकाम्यया जीवानांमोक्षो भवत्वितिच्छया नानाविधंविश्वं नानाभोगाश्रयं रचयतीति करुणासमुद्रईश्वरइत्यर्थः ४९ सो

पीतिहेराजन् सोपीद्वरोमम ब्रह्मरूपियाया मायाशक्तिस्तयां प्रेरितएवसंवकरोति यतःसईद्वरो
मयिब्रह्मरूपियांरज्जुसर्पदेवकल्पितस्ततोमच्छक्त्यार्थीनएवेत्यर्थः ॥ ५० ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकैगौडपाठानुसारिव्याख्यानसप्तमस्कंधेदेवीगीतायाद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
षट्पञ्चाशन्महापद्यैरुपवादपुरःसरम् । महाधोरंविद्वद्रूपं दर्शितं चेति कथ्यते ॥ इत्थमव्यारोपमुक्त्वापवादमा
ह ॥ मन्मायेति हे पर्वत ययामन्मायाशक्त्याचराचरं जगत्सर्वं क्लृप्तं सापिमायामन्तः मत्स्वरूपात्पृथङ्ना
स्ति तस्यामपिकल्पितत्वेन मिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्य चाधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावात् तस्मादहमेवा

श्रीदेव्युवाच मन्मायाशक्तिसंक्लृप्तं जगत्सर्वं चराचरम् । सापिमन्तः पृथक् मामग्नानास्त्येव
परमार्थतः १ व्यवहारदृशासेयं विद्यामायेति विश्रुता । तत्त्वदृष्ट्या तु नास्त्येव तत्त्वमेवा
स्ति कैवलम् २ साहं सर्वजगत्सृष्ट्वा तदन्तः प्रविशाम्यहम् । मायाकर्मोदिसहिता गिरिप्रा

स्मिपरमार्थतो नान्यत्किंचिद्वत्स्वंतरमस्तीत्यर्थः १ ननु सर्वथा द्वैताभावे जगत्कथं भासते इति चेत् तत्राह व्यव
हारेति । अनाद्यविद्याभ्रातानां यो व्यवहारस्तद्दृशा तद्दृष्ट्या मायाविद्येति विश्रुता भवति तत्त्वदृष्ट्या तु ब्रह्म
दृष्ट्या तु सानेवास्ति किंचिदपि तत्त्वमेव केवलमस्तीत्यर्थः न हि भ्रातृदृष्ट्या रज्जुसर्पतत्कारणाज्ज्ञानसत्त्वेऽपि रज्जुदृ
ष्ट्या किंचिदपि तद्वत्तदतिभावः तथा च श्रुतिः । न निरोधो न चोत्पत्तिर्न वद्वो न च साधकः । न मुमुक्षुर्न वै मुक्तः इ
त्येषा परमार्थेति । तापनीये च असत्त्वमरजस्कमतमस्कमनाद्यमिति ब्रह्मवर्णितं २ ननु यदि प्रपञ्चो मिथ्या
तर्हि तदन्तः पातिजीवोऽपि मिथ्येति कव्यं तथा च जीवस्य मिथ्यात्वे मोक्षदृशायां तस्यावस्थानाभावेन स्व

नाशार्थकदापि जीवो गलं न कुर्यादिति मोक्षशास्त्रं व्यर्थमेवेति चेत्त्राह साहमिति हे गिरेमाया चाविद्याकर्मणि चतुःप्राणिनां अनादिनानासंस्काराश्च तैः सहिताहमेव कूटस्थब्रह्मरूपा सर्वजगत्प्रथमतः सृष्टातदंतस्त न्मध्ये घटे आकाशवदादर्शे प्रतिबिम्बवत् यद्वाचिदाभासरूपेण प्रविशामितत्रापि प्राणपुरःसराप्राणमग्रतः कृत्वा प्राविशामि ३ तत्किमर्थमिति चेत्त्राह लोकांतरगतिरित्यहं प्राणं पुरःसरं कृत्वा प्राणाभिमानं कृ त्वा न प्रवेक्ष्यामिति मम व्यापकत्वात् लोकांतरगमनादिके जननमरणादिव्यवहारश्च कथं स्याद्वा हे व्या पकस्थगमनागमनं देहसंबंधो देहत्यागश्च संभवति इति हेतुना तस्मिन् प्राणपुरःसरं प्रविशामि तस्मिन् इव प्राणोऽस्वीकृते सति तस्य देहांतरप्रवेशजनमतस्यागे मरणं तथैव लोकांतरगतिश्चेति सर्वसिद्ध्यति अयं भा

एण पुरःसरा ३ लोकांतरगतिर्नोचित्कथं स्यादिति हेतुना । यथा यथा भवंत्येवमाया भेदास्त था तथा ४ उपाधिभेदाद्भिन्नाहं घटाकाशादयो यथा । उच्चनीचादिवस्तुनिभा सङ्गन्भास्क

वः न केवलं जीवरं चिदाभासस्यैव येन पूर्वोक्तं दूषणं भवेत् किं तर्हि अहं कूटस्थरूपिणी तथातः करणं तदाश्र यभूता विद्या चिदाभासश्चेति चतुष्टयं मिलित्वा जीवत्वं तथा च ज्ञानेना विद्यातः करणचिदाभासानां न शेषि कूटस्थब्रह्मांशस्य मुक्तावशेषान्न जीवस्य मोक्षार्थं ममवृत्तिर्न चा मोक्षशास्त्रानर्थक्यमिति ननु तर्हि तैव कृत्वा उ जीवस्याप्येकत्वं स्यादिति चेत्त्राह यथा यथेति यथा व्यापक एक एवाकाशो घटाद्युपाधिभेदेन यथा भिद्य ते तथा विधानेनैकत्वस्वीकारेण विद्यानामंतःकरणानां च भेदात् कूटस्थोपि भिद्यत इति जीवबहुत्वेनाप्यु पपन्नमेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः इंद्रो मायाभिः पुरुषं पश्यत्येतयुक्ता ह्यस्य हरयः शतादशेत्ययं वैहरया इति ४

ननुतर्हितवज्रगदंतः यातिरेनतवदोषेणदुष्टत्वमपि स्यात्तत्राहउच्चनीचादिवस्तूनीतियथासूर्यः सर्वाग्र्युच्चनीचादिवस्तूनि भासयन्नपि नदुष्यति तथैवाहंकदापिदोषैर्दुष्टानास्मीत्यर्थः ५ ननुसूर्यः साक्षिभूतो नदुष्यतीतियुक्तं त्वंतुसकलकार्यकर्त्राति कर्तुर्दोषलोपो भविष्यत्येवेतिचेन्नत्राहमयिवद्व्यादीति विमूढा बुद्ध्यादिनिष्ठकर्तृत्वमविवेकेनमयात्मन्यध्यस्येवात्माकर्तैतित्वदंतिनसुबुद्धयो विवेकिनस्तथाचसूयवद

रःसदा ५ नदुष्यतितथैवाहदोषैर्लिप्ताकदापिन । मयिवुद्ध्यादिकर्तृत्वमध्यस्यैवापरेजनाः ६ वदन्तिचात्माकर्तैतिविमूढानसुबुद्धयः । अज्ञानभेदतस्तद्वन्मायायाभेदतस्तथा ७ जीवेश्वरविभागश्चकल्पितोमाययैवतु । घटाकाशमहाकाशविभागःकल्पितो यथा ८ तथैवकल्पितोभेदोजीवात्मपरमात्मनोः । यथाजीवबहुत्वंचमाययैवनचस्वतः ९ तथेश्वरबहुत्वंच मायायानस्वभावतः । देहेन्द्रियादिसंघातवासनाभेदभेदिता १० अविद्याजीवभेदस्यहेतुर्नान्यःप्रकीर्तितः । गुणानांवासनाभेदभेदितायाधरा

हमपि साक्षियेव न कर्त्रातिभावः ६ अज्ञानभेदतइति जीवबहुत्ववदीश्वरमूर्तिबहुत्वमपि मायाभेदान्मायाकल्पितब्रह्मविष्णवाद्याकारभेदाद्भवतीति जीवेश्वरसिद्धिमुपसंहरति जीवेश्वरावभागश्चेतिअज्ञानभेदाज्जीवसिद्धिर्मायाभेदादिवरासिद्धिरित्यर्थः ७ तत्रदृष्टान्तमाहघटाकाशेति ८ ईश्वरबहुत्वंब्रह्मविष्णवादिरूपेश्वरबहुत्वमित्यर्थः ९ जीवभेदेहेतुंविशदयति देहेन्द्रियादीति १० हेधराधरपर्वतगुणा

दे० गी० नां ये वासनाभेदाः सात्त्विकाराजसास्तामसाश्चैतन्भेदिता या माया सा परभेदस्य ब्रह्मविषयादीश्वरभे
दस्य हेतुर्नान्यदित्यर्थः इदं सूतसंहितान्तर्गतसूतगतायां स्पष्टव्याख्यातं च तत्र मायवाच्यार्थः ११
३० यत एकमेव चैतन्यं सर्वात्मकं ततोहं सर्वात्मिकास्मीत्याहमर्थीति श्रोतं प्रोक्तं अथितमित्यर्थः १२

धर १ माया सा परभेदस्य हेतुर्नान्यः कदाचन । मयि सर्वमिदं प्रोक्तमोक्तं च धरणीधर १२
ईश्वरो हं च सूत्रात्मा विराडात्माहमस्मि च ब्रह्माहं विष्णुरुद्रौ च गौरी ब्राह्मी च वैष्णवी १३
सूर्यो हं तारकश्चाहं तारकेशस्तथास्म्यहम् । पशुपक्षिस्वरूपाहं चाण्डालो हं च तत्सक
रः १४ व्याधो हं क्रूरकर्माहं सत्कर्माहं महाजनः । स्त्रीपुंनपुंसकाकारोऽप्यहमेव न संशयः १५
यच्च किंचित्कचिद्वस्तु दृश्यते श्रूयतेऽपि वा । अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्याहं सर्वदा स्थि
ता १६ न तदस्ति मया त्यक्तं वस्तु किंचिच्चराचरम् । यद्यस्ति चेत्तच्छून्यं स्याद्वन्ध्यापुत्रो
पमं हितत् १७ रज्जुर्यथा सर्पमालाभेदैरेका विभाति हि । तथेवेशादिरूपेण भास्यहं ना
त्र संशयः १८ अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितं तन्न भासते । तस्मान्मत्सत्सर्वैवैतत्सत्ता

ईश्वरः कारणदेहाभिमानी सूत्रात्मा हिरण्यगर्भः विराट् स्थूलदेहाभिमानी १३ । १४
१५ । १६ शून्यं स्यादिति मया सद्रूपया त्यक्तं शून्यमसदेव स्यादित्यर्थः १७ । १८ अधिष्ठानाति
रेकेणेति अधिष्ठानसत्तातिरेकेणेत्यर्थः एतत्तत्कल्पितं जगत्तस्मान्मत्सत्सर्वैव सत्तावद्भवेन्नान्यथेत्य

र्थः १९ समष्ट्यात्मेतिसर्वाभिमानिविराट्स्वरूपं यथावदसीत्यर्थः २० पूजयंतश्चेति सर्वेषां भगवती
विराट्स्वरूपदर्शनोत्सुकत्वात्वाभीष्टसंपादने प्रवृत्तस्य हिमालयस्य तद्वचः साधुसाध्विति पूजयंत इ
त्यर्थः २१ । २२ द्यौर्मस्तकमिति अत्र द्यौःशब्देन सर्वोर्ध्वः सत्यलोको गृह्यते २३ वायुरेवैतस्य प्राणाः

वन्नान्यथा भवेत् १९ हिमालय उवाच ॥ यथावदसि देवेशि समष्ट्यात्मवपुस्त्वदम् । त
थैव द्रष्टुमिच्छामि यदि देविकृपामयि २० व्यास उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सर्वे देवाः
सविष्णवः । न नन्दुर्मदितात्मानः पूजयंतश्च तद्वचः २१ अथ देवमन्त्रं ज्ञात्वा भक्तकामदु
घाशिवा । अदर्शयन्निजं रूपं भक्तकामप्रपूरिणी २२ अपश्यंस्ते महादेव्या विराहूप
रात्परम् । द्यौर्मस्तकं भवेद्यस्य चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी २३ दिशः श्रोत्रे च वेदाः प्राणा वायुः
प्रकीर्त्तितः । विश्वं हृदयमित्याहुः पृथ्वी तु जघनं स्मृतम् २४ न भस्तलं नाभिसरो ज्योति
श्चक्रमुरः स्थलम् । महत्स्रोकस्तु ग्रीवा स्याज्जनो लोको मुखं स्मृतम् २५ तपो लोको रराटि
स्तु सत्यलोका दधः स्थितः । इन्द्रादयो वाहवस्तु शब्दः श्रोत्रं महेशितुः २६ नासत्यदस्त्रो

विद्वं सर्वान् लोकमव्यक्तमित्यर्थस्तदस्य रूपस्य हृदयं २४ न भस्तलं भुवर्लोकः २५ सत्यलोका दधः स्थित
स्तपो लोको रराटिर्ललाटमित्यर्थः शब्दं श्रोत्रमिति योस्माकं श्रोत्रविषयः शब्दः स तस्य स्वरूपस्य श्रोत्रं
श्रोत्रेन्द्रियं भवतीत्यर्थः पूर्वत्र दिशा श्रोत्रेन्द्रियत्रतु शब्देन श्रोत्रेन्द्रियाधारो गृह्यत इति न पुनरुक्तिः २६

नासत्यदृष्टौ अदिवनीकुमारौ तावत्स्वरूपस्य नास्ते नासापुटेस्तः गंधस्तु घ्राणप्राणेन्द्रियमित्यर्थः २७ ब्रह्म
स्थानं प्रजापतिवतुर्मुखस्थानं तदस्य भ्रूविजृम्भोच्चविकाशः आपोललानितुतालुः रसनेन्द्रियाधारो भव
ति तदग्नोरसस्तु जिह्वा भवति रसनेन्द्रियं भवतीत्यर्थः २८ स्नेहकलाः स्त्रीपुत्रादिस्नेहलेशाः सर्गः सृष्टि

नासेस्तोगन्धो घ्राणं स्मृतौ बुधैः । मुखमग्निः समाख्यातो दिवा रात्री च पक्षमणी २७ ब्र
ह्मस्थानं भ्रूविजृम्भोप्यापस्तालुः प्रकीर्तितः । रसोजिह्वासमाख्याता यमोदंष्ट्राः प्रकीर्ति
ताः २८ दन्ताः स्नेहकलाप्यस्याहासोमाया प्रकीर्तिता । सर्गस्त्वयाङ्गमोक्षः स्याद्भ्रीडोर्ध्वो
ष्ठोर्महेशितुः २९ लोभः स्यादधरोष्ठः स्याधर्ममार्गस्तुष्टुभः । प्रजापतिश्च मेहं स्या
द्यः क्षुष्टाजगतीतले ३० कक्षिः समुद्रागिरयोऽस्थानि देव्यामहेशितुः । नद्यो नाढ्यः स
माख्याता वृक्षाः केशाः प्रकीर्तिताः ३१ कौमार्यौ वनजरा वयोस्य गतिरुत्तमा । वला
हकास्तुकेशाः स्युः संध्ये ते वाससीविभोः ३२ राजन् श्रीजगदंबायाश्चन्द्रमास्तु मनः स्मृ
तः । विज्ञानशक्तिस्तु हरीरुद्रोन्तः करणं स्मृतम् ३३ अश्वादिजातयः सर्वाः श्रोणीदे

रेवापांगमोक्षः कटाक्षइत्यर्थः २९ अधर्ममार्गस्तुष्टुभागइत्यर्थः ३० महेशितुर्मेहश्चर्यादेव्यागिरयः
पर्वताग्रस्थानीत्यर्थः ३१ कौमारेति त्रिविधं वयोगतिरित्यर्थः ३२ चन्द्रमास्त्विति तु शब्दोपमन इत्य
त्र योज्यो हेराजन् जनमेजय श्रीजगदंबायाश्चन्द्रो मनोपि स्मृतइत्यर्थः तेन पूर्वोक्तेन त्रमध्ये गणितस्य चंद्रम्

सोमनस्स्वमपिबोधितमिति बोध्यं विज्ञानशक्तिर्वुद्धिः सादरिः ३३ अतलादीति अतलादिपातालांता
 लोका यथायोग्यं कटयथोभागतांगताः कटिमारभ्यपादमूलपर्यन्तं व्यवस्थिता इत्यर्थः ३४ तथाचश्रु
 तिः अग्निर्मधूचक्षुषीचंद्रसूर्यौ विशः श्रोत्रेवाग्निव्रताश्च वेदाः वायुः प्राणो हृदयं विद्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्ये
 व सर्वभूतान्तरामेति जिह्वया सर्वजगत्सु लोहानं खादयन्तं ३५ दंष्ट्रासुकटकटारावः कटकटेशब्दो
 शेस्थिताविभोः । अतंलादिमहालोकाः कट्यथोभागतांगताः ३४ एतादृशमहारूपं
 ददृशुः सुरपुंगवाः । ज्वालामालासहस्राढ्यं लोलिहानं च जिह्वया ३५ दंष्ट्राकटकटाराव
 वमंतं वह्निमग्निभिः । नानायुधधरं वीरं ब्रह्मक्षत्रौदनं च यत् ३६ सहस्रशीषिनयनं सहस्र
 चरणं तथा । कोटिसूर्यप्रतीकांशं विद्युत्कोटिसमप्रभम् ३७ भयंकरं महाघोरं हृदक्ष्णोत्त्रा
 सकारकम् । ददृशुस्ते सुराः सर्वहाहाकारं च चक्रिरे ३८ विकम्पमानहृदया मूर्च्छामाप्नु
 र्दुरत्ययाम् । स्मरणं च गतं तेषां जगदम्बेयमित्यपि ३९ अथ ये वा स्थिता वेदाश्च नुदि
 क्षुमहाविभोः । बोधयामासुरत्युग्रं मूर्च्छतोर्मिच्छनान् मुरान् ४० अथ ते धैर्यमालं
 ब्यलब्ध्वा च स्मृतिमुत्तमाम् । प्रेमाश्रुपूर्णनयनारुद्धकंठास्तु निजराः ४१ वाष्पगद्गद
 यस्य ब्रह्मक्षत्रे ओदनो यस्य यस्य ब्रह्मक्षत्रं चोभेभवत् ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति श्रुतेः ३६ । ३७
 हाहाकारं भयेन भीतत्वाच्चक्रिरे इत्यर्थः ३८ स्मरणं च गतमिति इयं जगदंबास्माकं पालयित्रीति स्मर
 णमपि तेषां गतं नष्टमित्यर्थः ३९ अथ यद्वितीविभोर्देव्याश्च नुदिक्षु ये सूर्तिमंतो वेदाः स्थितास्ते मू

ष्छितान् देवान्मुञ्छती बोधयामासुर्व्युत्थापयामासुरित्यर्थः ४० । ४१ । ४२ समयाजाताः स्म इत्यर्थः
 ४३ स्वस्याप्यज्ञेयइति यावान्यत्परिमाणवान्यदश्चयादृशस्तत्रस्वपराक्रमः सतवस्वस्याप्यज्ञेय इति
 तादृशोसौतवपराक्रमास्माकं तदवाकजायमानानां कथं सविषयो भवेत्कथमपीत्यर्थः तथाच श्रुतिः अ
 वाग्देवाग्रस्य विसर्जने नाथाकवेदयति ब्राह्मभूवेतियोस्याध्यक्षः परमेव्योमस्तोऽंगवेदयति वा न वेदे
 यावाचास्तोतुं समुपचक्रिरे । देवा ऊचुः ॥ अपराधं क्षमस्वांबपाहिदीनां स्वदुद्भवान् ४२
 कोपं संहर देवेशि सभयारूपदर्शनात् । कातेस्तुतिः प्रकर्तव्यापामरैर्निर्जरिह ४३
 स्वस्याप्यज्ञेय एवांसौ यावान्यदश्चस्वविक्रमः । तदवाकजायमानानां कथं सविषयो भ
 वेत् ४४ नमस्ते भुवनेशानि नमस्ते प्रणवात्मके । सर्ववेदान्तसंसिद्धे नमो ह्योकारमु
 तये ४५ यस्माद्गनिः समुत्पन्नो यस्मात्सूर्यश्च चन्द्रमाः । यस्मादोषधयः सर्वास्तस्मै
 सर्वात्मने नमः ४६ यस्माच्चेदेवाः सम्भूताः साध्याः पक्षिण एव च । पशवश्च मनुष्या
 इव तस्मै सर्वात्मने नमः ४७ प्राणापानौ त्रीहियवौ तपःश्रद्धा ऋतं तथा । ब्रह्मचर्यं वि
 धिश्चैव यस्मात्तस्मै नमो नमः ४८ सप्तप्राणां चिषो यस्मात्समिधः सप्त एव च । होमाः
 ति । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । यस्मात्संभूतो विधिरिति कर्तव्यतारूपस्तस्मै नम इत्यन्वयः ४८ सप्तप्राणा
 चिषइति प्राणाश्चार्चिषश्चेति द्वंद्वः सप्तगर्भिण्याः प्राणास्तस्मादेव भवंतीत्यर्थः तेषां च सप्तार्चिषादीनां सप्तयः
 स्वस्वविषयावद्योतनानि तथा सप्तसमिधः सप्तविषयाविषयैर्हि प्राणाः समिध्यंते सप्त होमास्तद्विषयविज्ञा

नानियदस्य विज्ञानं तत्तज्जुहोतीति श्रुत्यंतरात् तथा सप्तलोकान्द्रियस्थानानि ये ते यस्माज्जातास्तस्मै सर्वात्मने नमः ४६ । ५० । ५१ । तथा च श्रुतिर्मुडके यस्मादग्निः समिद्धो यस्य सूर्यः सोमात्पर्जन्यश्चो सप्ततथालोकास्तस्मै सर्वात्मने नमः ४६ यस्मात्समुद्रागिरयः सिन्धवः प्रचरन्ति च । यस्मादोषधयः सर्वा रसास्तस्मै नमो नमः ५० यस्माद्यज्ञः समुद्भूतो दीक्षा ययश्च दक्षिणाः । ऋचो यजूंषि सामानि तस्मै सर्वात्मने नमः ५१ नमः पुरस्तात्पृष्ठे च नमस्ते पाश्वर्योर्द्वयोः । अध ऊर्ध्वं चतुर्दिक्षु मातर्भूयोनमो नमः ५२ उपसंहर देवेशि रूपमेतदलौकिकम् । तदेव दर्शयस्माकं रूपं सुन्दरं सुन्दरम् ५३ व्यास उवाच ॥ इति भीतान् सुरान् दृष्ट्वा जगदम्बा कृपाणिवा । संहत्य रूपं घोरं तदर्शयामास सुन्दरम् ५४ पाशां कुशवराभीतिधरं सर्वाङ्गकोमलम् । करुणापूर्वनयनं मन्दस्मितमुखं बभूव जम् ५५ दृष्ट्वा तत्सुन्दरं रूपं तदा भीतिविवर्जिताः । शान्तिं चित्ताः प्रणेमुस्ते हर्षगद्गदनिस्वनाः ५६ ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे देवीगीतायां सप्तमस्कन्धे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ॥

पथयः प्रजानामित्यादितस्मादृचः सामयजूंषिर्दीक्षायज्ञाश्च सर्वे क्रतवो दक्षिणाश्च सर्वत्सरो यजजानदृचल्लोकाः सोमो यत्र पवते यत्र सूर्य इति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकगौडपाठानुसारिव्याख्याने देवीगीतायां तृतीयोऽध्यायः ३ ॥

पंचाशत्पद्यर्थस्तु वैराग्यकथनोत्तरम् । ज्ञानमेव तु संपाद्य मोक्षार्थमिति कथ्यते ॥ दर्शितं विश्वमनायासेन लब्धमस्माभिरिति सहजमस्तीति । नमंतव्यमिति । देवान् प्राप्तिं भगवतीं प्राह कथयामिति १ । २ प्रकृतमिति ब्रह्मविद्योपदेशप्रकरणं हि प्रचलितं पूर्वमव्येदे वै विश्वरूपदर्शनार्थं प्रार्थितासतीति । विश्वरूपं दर्शयामास उपसंहृते तु विश्वरूपे पुनः प्रकृतं यदुपवेशप्रकरणं तच्छृण्विति हिमालयं प्रति भगवती वदतीति बोध्यं

श्रीदेव्युवाच ॥ कथयंमन्दभाग्यावै केदं रूपं महाद्भुतम् । तथापि भक्तवात्सल्यादी दृशं दर्शितं मया १ न वेदाध्ययनैर्योगैर्न दानैस्तपसेऽप्यया । रूपं द्रष्टुमिदं शक्यं केवलं मत्कृपां विना २ प्रकृतं शृणुराजेन्द्र परमात्मान् जीवताम् । उपाधियोगात्संप्राप्तः कर्तृत्वादिकमप्युत ३ क्रियाः करोति विविधा धर्माधर्मैकहेतवः । नाना योनीस्ततः प्राप्य सुखदुःखैश्च पूज्यते ४ पुनस्तत्संस्कृतिवशान्नाना कर्मरतः सदा । नाना देहान्समाप्नोति सुखदुःखैश्च पूज्यते ५ घटीयं त्रवदेतस्य न विरामः कदापि हि । अज्ञानमेव मूलं स्या

परमात्मान् जीवतामिति अमूढो मूढ इव व्यवहारवान्नास्ते मायैवेति श्रुतेरित्यर्थः ३ वैराग्यार्थमाह क्रियाः करोति ४ तत्संस्कृतिः सुखदुःखसंस्कारः ५ एतस्येति एतस्य जन्ममरणप्रबंधरूपसंसारस्य विरामः समाप्तिः कदापि नास्ति अद्यपर्यन्तमनंतसृष्टिप्रलयेषु जातेष्वपि जीवसंसारस्य विद्यमानत्वात् इत्थं संसारस्या नादिकालं प्रवृत्तत्वं मुपपादितुं नाशोपायप्रदर्शनार्थं तन्निदानमाह अज्ञानमेवेति ततः कामो विद्या तज्ज्

त्यर्थः इच्छातः क्रियाभवतीत्यर्थः ६ यस्मादज्ञानमेवमूलं तस्मादित्याह एतद्विजन्मेति तथाच श्रुतिः यो ह्यविदित्वात्मानमस्माल्लोकत्रैतिसरूपण इति ७ अज्ञाननाशनसाधनमाह विद्येवेति ८ तज्ज्ञानमज्ञानजं कर्म न पटीयइत्यर्थः तत्रहेतुमाह विरोधाभावइति नह्यधिकारोपाशानाशयति तद्वदज्ञानजन्यकर्मणोहि अज्ञानरूपत्वाच्च तेनाज्ञानेन कर्मणा विरोध इत्यर्थः कर्मणा ज्ञाननाशे भाशानैव भाव्यतां नैव कर्तव्येत्यर्थः ९

ततः कामः क्रियास्ततः ६ तस्मादज्ञाननाशाय यतेतनियतं नरः । एतद्विजन्मसाफल्यं यदज्ञानस्य नाशनम् ७ पुरुषार्थसमाप्तिश्च जीवन्मुक्तदशापि च । अज्ञाननाशने शक्ताविद्यैव तदुपटीयसी ८ न कर्मतज्ज्ञानोपास्तिर्विरोधाभावतो गिरे । प्रत्युताशाज्ञाननाशे कर्मणा नैव भाव्यताम् ९ अनर्थदानिकर्माणि पुनः पुनरुसंतिह । ततो रागस्तताद्वेषस्ततो नार्थो महान् भवेत् १० तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानं सम्पादयेन्नरः । कुर्वन्नेवेह कर्माणि त्यतः कर्माप्यवश्यकम् ११ ज्ञानादेवा हि कैवल्यमतः स्यात्तरसमुच्चयः । सहायतां

कर्मणि दोषं वदति अनर्थदानीति १० अत्र समुच्चयवादिमतमुत्थापयति कुर्वन्नेवेहेति कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः इति श्रुत्या यावज्जीवं कर्मविहितं ज्ञानादेवा हि कैवल्यमित्यादि श्रुत्या ज्ञानमपि संपाद्यते नोक्तं तत्र यावज्जीव श्रुतेः संकोचे प्रमाणाभावाज्ज्ञानं कर्मवसमुच्चयेतया वज्जीवं पुरुषेणाश्रयणीयमित्यर्थः ११ नन्वज्ञाननाशे ज्ञानस्यैवोपयागात् कर्मिकरिष्यतीति चेत्तत्राह सहायतामिति ज्ञानस्य सहा

यं भविष्यति कर्मैतत्पर्यः १२ तस्माद्यावज्जीविकर्मज्ञानं चाश्रयणीयमिति मतं केचिदाहुरित्याह इतिकेचिदिति तत्खंडयति ताद्विरोधादिति यदि ज्ञानोत्तरं कर्मसु भवेत्तदा ज्ञानकर्मणोः समुच्चयो वक्तव्यः स तु नैव संभवति तस्माद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचो ज्ञानेन सह अवस्थानविरोधाद्वले पतित इत्यर्थः ननु किमिति कर्मणो ज्ञानेन सह अवस्थानं न संभवति तत्राह ज्ञानात्पृथग्यथेति हृदयस्य ग्रंथिरंतः करणात्मदेहतादात्म्यरूपस्तस्य ज्ञानेनात्मसाक्षात्कारेण भेदो नाशः स्यात् तस्मिंश्च हृद्ग्रंथो भूष्यो हं ब्राह्मणो हं परलोके चैच्छावानहमित्यादिरूपे त्वेवं कर्मसंभवस्तादृशमधिकारिणमुद्दिश्यैव कर्मविधानात् तस्मात्तयोर्नैकत्रावस्थानं संभवतीत्यर्थः १३

ब्रजेत्कर्म ज्ञानस्य हि तत्कारि च १२ इतिकेचिद्वदंत्यत्र तद्विरोधात्तसंभवेत् । ज्ञानात्पृष्ठं
थिभेदः स्यात्पृष्ठं ग्रंथौ कर्मसंभवः १३ यौगपद्यं न संभाव्यं विरोधात्तत्तस्तयोः । तमः
प्रकाशयोर्यद्वद्यौगपद्यं न संभवेत् १४ तस्मात्सर्वाणिकर्मणि वैदिकानिमहामते ।
चित्तशुद्ध्यंतमेव स्युस्तानि कुर्यात्प्रयत्नतः १५ शमोदमस्ति तिक्षाच वैराग्यं सत्त्वसंभ

तदेव दृष्टान्तपुरःसरं स्पष्टयति यौगपद्यमिति तत्तस्माद्धेतोस्तयोर्ज्ञानकर्मणोः स्तमः प्रकाशयोरिव विरोधाद्यौगपद्यं न संभवतीति यावज्जीवश्रुतिरज्ञानविषयकैवेति भावः १४ तर्हि कियत्पर्यंतं वैदिककर्ममर्यादेति चेत्तत्राह तस्मात्सर्वाणीति यथा ज्ञानेन सह विरोधाद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचस्तथा ज्ञानेन सह विरोधात्तस्याः श्रुतेर्यावद्वैराग्यादिप्राप्तिपर्यंतमिति संकोचः कर्त्तव्यस्तथा च चित्तशुद्ध्यंतमेव कर्मणि हेमहामते सिद्धान्तानि प्रयत्नातीति यत्नेन श्रद्धादिपुरःसरं चित्तशुद्धिपर्यंतं कुर्यादित्यर्थः १५ तस्यैव मर्यादा

माह शमइतिशमोतरिन्द्रियनिग्रहोदमोबाह्योद्विग्नियनिग्रहस्तिताक्षार्शतोष्णादिसहिष्णुत्वं वैराग्यमिहा
मुत्रफलभोगविरागः सत्वसंभवोतःकरणगतसत्वस्यशुद्धिः एतस्मिद्विपर्येतमेव कर्माणिनततःपरमि
त्यर्थः १६ तदन्तेकर्मस्यागस्तुसंन्यासेनैवकर्तव्यो नान्यथेत्याह तदन्तेवैवतिसंन्यस्यसंन्यासाश्रमं गृही
त्वेत्यर्थः विधिनसंपादितकर्मणोर्विधिवैवत्यागस्ययुक्तत्वादितिभावः संन्यस्यश्रवणंकुर्यादिति वाक्या
त्संन्यासोत्तरं श्रवणार्थं गुरुमाश्रयेत् आत्मवान् स्वाधीनांतःकरणइत्यर्थः श्रोत्रियमधीतवेदवेदार्थं ब्रह्म
निष्ठं ब्रह्मानुभविनं निर्व्याज्यानिष्कपटभक्त्या तथाचश्रुतिः ॥ यस्यदेवपराभक्तियथादेवे तथागुरो । तस्यै

वः । तावत्पर्येतमेवस्युः कर्माणिनततःपरम् १६ तदन्तेवैवसंन्यस्य संश्रयेद्गुरुमात्मवा
न । श्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठं च भक्त्यानिर्व्याजयापुनः १७ वेदांतश्रवणंकुर्यान्नित्यमेवमतं
द्वितः । तत्वमस्यादिवाक्यस्य नित्यमर्थविचारयेत् १८ तत्वमस्यादिवाक्यंतु जीवब्र
ह्मैक्यबोधकम् । ऐक्यज्ञातेनिर्भयस्तु मद्गुपोहिप्रजायते १९ पदार्थोवगतिःपूर्वं वाक्या

ते कथिताद्यर्थाः प्रकाशंतिमहात्मनः १७ गुरुमाश्रित्यवेदान्तश्रवणं नित्यमतद्वितो नामालेस्यादि दोष
शून्यः कुर्यादित्याह वेदान्तश्रवणमिति १८ किंतद्वाक्यविचारेण फलंभवति तत्राह तत्त्वमस्यादीति
मद्गुपोहीति ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीति श्रुतेरित्यर्थः १९ कथंवाक्यविचारणीयमिति चेत्तत्राह पदार्थोवगति
रितिवाक्यार्थज्ञानं प्रातिपदार्थज्ञानस्यकारणत्वात्पूर्वपदार्थं ज्ञात्वावाक्यार्थं विचारयेदित्यर्थः तर्हि कोसा
वत्रपदार्थः तत्राह तत्पदस्येति हेगिरेपर्वततत्वमसीति वाक्यस्थयत्तपदं तस्यार्थोहं सर्वेश्वरीपरिकी

र्तितः तत्पदं भुवनं श्वर्याः षड्गुणैश्च सर्वसंपन्नाया मम वाचकमिदं त्वर्थः २० त्वंपदं तु जिविवाचकमित्याह
 त्वंपदस्येति उभयोर्जीवेश्वरयोरैक्यमसिपदेनोच्यत इत्याह उभयोरिति २१ ननु जीवेश्वरयोरित्यंत
 विरुद्धमवततोः कथं श्रुत्याभेदः प्रतिपाद्यते इति चेद्भागवत्यागलक्षणेत्याह वाच्यार्थयोरिति वाच्यार्थ
 योः जीवेश्वरयोरैक्यं विरुद्धमवतत्वादित्यर्थः जीवस्यासर्वज्ञत्वपरिच्छिन्नत्वादयो निरुद्धधर्मा ईश्वरस्य
 सर्वज्ञत्वव्यापकत्वादय उत्कृष्टधर्मास्तथा च विरुद्धधर्मविशिष्टयोरैक्यमभेदेनैव घटेतह इदं सत्यमि
 त्यर्थः तर्हि कथमभेदः प्रतिपाद्यत इति चेत्तत्राह लक्षणात इति यतो विरुद्धयोरैक्यं न घटते तत्तस्मा

र्थावगतिस्ततः । तत्पदस्य च वाच्यार्थो गिरेहं परिकीर्तितः २० त्वंपदस्य च वाच्यार्थो
 जीव एव न संशयः । उभयोरैक्यमसिना पदेन प्रोच्यते बुधैः २१ वाच्यार्थयोर्विरुद्धत्वा
 दैक्यं नैव घटेतह । लक्षणातः प्रकर्तव्या तत्त्वमोः श्रुतिसंस्थयोः २२ चिन्मात्रंतयोर्ल
 क्ष्यं तयोरैक्यस्य संभवः । तयोरैक्यं तथा ज्ञात्वा स्वाभेदेनाद्वयोर्भवेत् २३ देवदत्तः स

च्छ्रुतिस्थयोस्तत्त्वमोस्तत्त्वंपदयोर्लक्षणाकर्तव्येत्यर्थः २२ ननु कस्मिन्नर्थे लक्षणाकर्तव्या तत्राह चिन्मा
 त्रं त्विति सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्म चैतन्यमीश्वरः सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्म चैतन्यं जीवस्तत्र धर्मद्वयं
 विहाय चिन्मात्रमेव भागत्यगलक्षणया ग्राह्यं तस्मिन्गृहीते तयोर्लक्ष्यार्थयोरैक्यस्य संभवोस्तीत्यर्थः
 ननु नादृशा भेदज्ञानेन किं भविष्यति तत्राह तयोरिति स्वाभेदेन तयोरैक्यं ज्ञात्वाद्वयोर्भवेदित्दं महाफलम
 स्तीति भावः २३ ननु लोके कस्यागलक्षणा दृष्टेति चेत्तत्राह देवदत्तः स एवेति सोऽर्थं देवदत्त इत्यत्र तत्काल

विशिष्टदेवदत्तस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यभेदेपि तत्कालवैशिष्ट्यं तत्कालवैशिष्ट्यरूपधर्मद्वय
त्यागेनाविरुद्धां व्यक्तिभागत्यागलक्षणया गृहीत्वाऽभेदप्रत्यभिज्ञाक्रियते इति तत्र लक्षणास्मृतादृष्टे
त्यर्थः अनेनानुभवेनस्थूलाविदेहत्रयरहितो भवति इत्याह स्थूलादीति २४ देहत्रयं स्पष्टयति पंचाक
तेति २५ मिथ्यात्वे हेतुर्मायामयत्वत इति २६ । २७ अंतःकरणे सुखदुःखादेरवबोधक इत्युक्तम् ३८

एवायमिति वस्तुलक्षणास्मृता । स्थूलादिदेहरहितो ब्रह्मसंपद्यते नरः २४ पञ्चीकृतम
हाभूतसंभूतः स्थूलदेहकः । भोगालयोजराव्याधिसंयुतः सर्वकर्मणाम् २५ मिथ्याभू
तोयमाभाति स्फुटं मायामयत्वतः । सोयं स्थूलउपाधिः स्यादात्मनो मे न गेह्वर २६
ज्ञानकर्मेन्द्रिययुतं प्राणपञ्चकसंयुतम् । मनोबुद्धियुतं चैतत्सूक्ष्मं तत्कवयो विदुः २७
अपञ्चीकृतभूतोऽथः सूक्ष्मदेहोयमात्मनः । द्वितीयोयमुपाधिः स्यात्सुखादेरवबोध
कः २८ उपाधिविलये जाते केवलात्मावशिष्यते । देहत्रये पञ्चकोशा अन्तःस्थाः स
न्ति सर्वदा २९ पञ्चकोशपरित्यागे ब्रह्मपुच्छं हिलभ्यते । नेति नेतीत्यादिवाक्यैर्मम
रूपं यदुच्यते ३० न जायतेऽस्मियते यं कदाचिन्नायं भूत्वा न बभूव कश्चित् । अजो नित्यः

देहत्रयेति स्थूलसूक्ष्मकारणदेहत्रयमध्ये एव पंचकोशा अन्नमयप्राणमय मनोमय विज्ञानमयानन्द
मय आख्या अंतर्भूताः संज्ञीत्यर्थः २६ ततश्च देहत्रयत्यागेन पंचकोशत्यागे सति ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति
अस्युक्तं वस्तुलभ्यत इत्यर्थः तदेव ब्रह्म नेति नेतीत्यादिवाक्यैः सर्वनिषेधावधित्वेनोच्यते इत्यर्थः ३० इदं

ब्रह्मरूपं तदज्ञायते नोपपद्यतेनवाऽत्रियतेतथायमात्माभूत्वानभववैत्यर्थः अनुत्पन्नो निरंतरं बभूवैत्यर्थः तत्र हेतुरजो नित्यइत्यादि त्रिकारत्रयनिषेधेन षड्भावविकाराऽपि नेत्याह तावेदितान्याः ३१ । ३२ अणो रणीति अणोऽप्यणुतरः महतोऽव्योमादेशपिमहतरः गुहायंबुद्धौ निहितः स्थापितस्तत्रानुभवात् तस्यास्या त्समो मोहिमानंतं धातुः प्रसादाच्चितप्रसादादकतुः संकल्पविकल्परहितः पश्यति ततो वीतशोको भवतीत्यर्थः ३३ अथ कठवल्युक्तं रथरूपकल्पनामाह आत्मानमिति रथिनं रथस्वामिनमात्मानं विद्धि श

शाश्वतोऽथं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ३१ हन्ता चैनमन्यते हन्तुर्हंतश्चेन्मन्यते हतम् । उभौ तौ न विजानीतौ नायं हन्ति न हन्यते ३२ अणोरणीयान्महतो महीयाना त्मास्यजन्तोर्निहितो गुहायाम् । तमकतुः पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानम् इव ३३ आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथं भवतु । बुद्धितुसारं थि विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ३४ इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरात् । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तृत्याहुर्मनीषिणः ३५ यस्त्वविद्वान्मनुष्यान् भवत्यमनस्कः सदाशुचिः । न तत्पदमवाप्नोति सं

रि रमेवरथं विद्धि मनः प्रग्रहमदवाकर्षणरज्जुभूतं विद्धि ३४ इन्द्रियाण्येव हयानास्तस्मिन् रथे विद्वांस्राहुः गोचरानगन्तव्यमार्गान् विषयानाहुर्विषयेष्वेव निरन्तरमस्य गमनात् रथिनः पूर्वोक्तस्य विशिष्टं रूपमाह आत्मेन्द्रियेति आत्मा विद्वाभासः इन्द्रियाणि मनश्चेत्येतत्त्रितय विशिष्टं कूटस्थमितिशेषार्थात् तन्तादृशं कूटस्थं भोक्तृत्याहुर्भोक्तारं रथिनमाहु रित्यर्थः इति शुब्देन कर्मत्वस्याभिधानाद्वितीयाभावः ३५ एवं सति

यस्तु पुरुषो विद्वान् विवेकी ग्रामनस्कोऽस्वाधीनमनाश्च भवति सदाऽङ्गुचिरचसंस्कर्षरहित इत्यर्थः स पुरुषो न तत्पदं परमात्मपदं प्राप्नोति किं तर्हि संसारं चाग्निगच्छति संसारं प्रत्येयगच्छतीत्यर्थः ३६ यस्तु तद्विपरीतो भवति तत्राह यस्त्विति यस्माद्भूयो न जायते तत्पदमित्यर्थः ३७ किं तत्पदमित्याह विज्ञानसारधिरिति मदीयं यत्परमपदं पद्यते जातिभिः प्राप्यते यन्मदीयं परमरूपं सच्चिदानन्दः बन्धतत्परमं पदमित्यर्थः ३८ उपसंहरति इत्यमिति श्रुत्या वेदान्तश्रवणेन मत्स्या श्रुतस्य मननेन निश्चित्य संशयविपर्ययासरहितं परोक्षतो ज्ञात्वा

सारं चाग्निगच्छति ३६ यस्तु तद्विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः । स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ३७ विज्ञानसारार्थि यस्तु मनः प्रग्रहवाह्वरः । सोऽव्यनः पारमाप्नोति मदीयं यत्परमपदम् ३८ इत्थं श्रुत्या च मत्स्या च निश्चित्या त्मानमात्मना । भावयेन्मा मात्मरूपां निदिध्यासनतोऽपि च ३९ योगवृत्तेः पुरास्वस्मिन् भावयेदक्षरत्रयम् । देवी प्रणवसंज्ञस्य ध्यानार्थं मन्त्रवाच्ययोः ४० हकारः स्थूलदेहः स्याद्रकारः सूक्ष्मदेहः

साक्षात्कारार्थमात्मना तः करणेन तत्परूपां निदिध्यासनत एकाग्रचित्तवृत्त्या भावयेदित्यन्वयः ३९ इत्थं निदिध्यासनाभ्यासेन यदा स माधियोग्यता चित्तस्य भवति तदा स मार्गे पूर्वमित्यध्यानं कृत्वा समाधिकुर्यादित्याह योगवृत्तेरिति स माधिवृत्तेः पुरा पूर्वस्वस्मिन् स्वशरीरे देवी प्रणवसंज्ञस्य मायाबीजमन्त्रस्याक्षरत्रयं न्यमाणं भावयेत् मन्त्रवाच्ययोः मायाबीजमन्त्रार्थयोः समष्टिव्यष्ट्योर्ध्यानार्थमित्यर्थः ४० तदेवाक्षरत्रयं तदेव ताभावनास्थानानि चाह ईकार इति कारणमाकारणदेहरूप ईकार इत्यर्थः ह्रींकारो हंतुरीयकं अहं

तुरीयकं तर्हीकारवाच्यमेवेत्यर्थ इतिदेवीवाक्यमेतत् तुरीयस्यवाचको ह्रींकारइतियावत् ४१ यथाव्यष्टि
वेदेऽक्षरत्रयभावनाकृता तथैवसमष्टिदेहेपिकर्तव्येत्याह एव समष्टीतिअक्षरत्रयभावनाकृत्वा समष्टि
व्यष्ट्योः पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वन्यायेनैकत्वंभावयेदित्याहसमष्टिव्यष्ट्योरिति ४२ इत्यंथमतोभावनाकृत्वा
ततोदेवीध्यायेदित्याहसमाधीति ४३ समाधिसामग्रीमाह प्राणापानाविति समौकत्वाप्राणधामाभ्यासेन

कः । ईकारःकारणात्मासौ ह्रींकारोहंतुरीयकम् ४१ एवंसमष्टिदेहेपि ज्ञात्वात्रीजंत्रयंक
मात् । समष्टिव्यष्ट्योरेकत्वं भावयेन्मतिसान्नरः ४२ समाधिकालात्पूर्वतु भावयित्वैव
माहतः । ततोध्यायेन्निलीनाक्षो देवीमांजगदीश्वरीम् ४३ प्राणापानौसमौकृत्वा नासा
भ्यंतरचारिणौ । निवृत्तिविषयाकांक्षो वीतदोषोविमत्सरः ४४ भक्त्यानिर्व्याजयायु
क्तो गुहायांनिःस्वनेस्थले । हकारंविश्रमात्मानं रकारंप्रविलापयेत् ४५ रकारंतेज
संदेवमीकारंप्रविलापयेत् । ईकारंप्राज्ञमात्मानं ह्रींकारंप्रविलापयेत् ४६ वाच्यवाच

त्यर्थः ४४ विलापनप्रकारमाह हकारंविश्रमिति विश्रवं वैश्वानरात्मकमित्यर्थः विश्रवशब्दस्य वैशवा
नरोपलक्षणत्वात् ४५ एवमुत्तरत्रापिरकारेइति रकारवाच्येसूक्ष्मेदेहे हकारवाच्यं स्थूलदेहं विलापये
दित्यर्थः ईकारेतेद्वाच्ये कारणदेहेसूक्ष्मेदेहंविलापयेदित्यर्थः ह्रींकारेह्रींकारवाच्ये ब्रह्मणिईंकारवाच्यंकार
णदेहं विलापयेदित्यर्थः ४६ तच्छिखान्तरे चैतन्याख्यदीपशिखान्तरेइत्यर्थः तथाचभ्रुतिःतस्याःशिखाया

मध्येपरमात्माव्यवस्थितइति ४७ एवं ध्यानेन साक्षात्कारो भवति तेन च मद्रूप एव भवतीत्याह इति ध्याने
नेति ४८ दृष्टवान्नाशको भवेदित्यन्वयः विस्तरस्तु मत्कृतदेवीगीताबृहद्वाक्यां द्रष्टव्यः ४९ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकैर्गौडपाठानुसारिव्याख्याने सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥

अद्वैतिकाद्विपञ्चाशत्श्लोकानामत्र सादरम् योगस्य मंत्रसिद्धेश्च साधनसम्पुञ्ज्यतोऽपूर्वाध्यायान्ते योग

कताहीनं द्वैतभावविवर्जितम् । अखण्डसच्चिदानंदं भावयेत्तच्छिखांतरे ४७ इति

ध्यानेन माराजन् साक्षात्कृत्य नरोत्तमः । मद्रूप एव भवति द्वयोरप्येकतायतः ४८ यो

गयुक्त्यानयादृष्ट्वामात्मानं परात्परम् । अज्ञानस्य सकार्यस्य तत्क्षणेनाशको भवेत् ४९

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

हिमालय उवाच योगंवदमहेशानि सांगं सवित्प्रदायकम् । कृतेन येन योग्यो हं भवेयं तत्त्व

दर्शने १ श्रीदेव्युवाच नरोगो न भसः पृष्ठे न भूमौ न रसातले । ऐक्यं जीवात्मनो राहु

योगयोगविशारदा २ तत्प्रत्यूहाः समाख्याता योगविघ्नकरानग । कामक्रोधौ लोभमो

युक्त्यानयादृष्ट्वामात्मानं परात्परमिति वाक्येनात्मदर्शने योगस्य साधनत्वमुक्तं तत्र कीदृशो योग इति

पृच्छन्ति योगंवदेति सवित्प्रदायकं ब्रह्माकारसंविदसाधनमित्यर्थः १ ऐक्यमिति जीवात्मनोरैक्यमभेदवि

षयकवृत्तिर्यासा योगशब्देनोच्यत इत्यर्थः २ तत्प्रत्यूहाः तस्याः वृत्तेः शत्रवः केतेषु तदाह कामक्रोधाविति

एते पदार्थाः प्रसिद्धा एव ३ योगांगैरित्योगांगैर्मनियमादिभिर्वक्ष्यमाणैः प्रथमतस्तच्छत्रून् भित्वा नाश
यित्वानन्तरयोगिनो योगं तां दृष्टिं प्राप्नुयुरित्यर्थः ४ योगांगान्याह यमं भित्तिं अष्टस्वर्गेषु प्रथमांगस्य यमस्य स्व
रूपमाह आर्हिसेति आर्हिंसा परपीडनाभावः सत्यं सत्यं साधनमस्तेयं चौर्यं मात्रस्याभावः ब्रह्मचर्यं दर्शनं स्पर्श
नं केलिः कीर्तनं गद्गद्भाषणं संकल्पोध्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेवेत्यष्टाविधमैथुनस्यागः दयाभूतेषु करुणा
आर्जवं च जुतासर्वापेक्षया स्वस्याल्पत्वज्ञानं क्षमापमानादिसहनशीलत्वं पृथ्वीवत्तृप्तिः सर्वस्वनाशेऽपि

हौ मदमात्सर्ग्यसंज्ञकौ ३ योगांगैरेव भित्वा तान् योगिनो योगमाप्नुयुः । यमं नियममा
सनप्राणायामौ ततः परम् ४ प्रत्याहारधारणारूढं ध्यानं सार्धं समाधिना । अष्टांगान्या
हुरेतानि योगिनां योगसाधने ५ आर्हिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् । क्षमाधृति
भित्तिहारः शौचं चेतियमादश ६ तपः संतोष आस्ति कथं दानं देवस्य पूजनम् । सिद्धांत

धीरतामिताहारो दौर्भागौ पूरचेदन्नैस्तोयेनैकं प्रपूरयेत् मारुतस्य प्रचारार्थं चतुर्थमवशेषयेदिति रित्याल्पाहारः
शौचं वाह्याभ्यन्तरशुद्धिः इति दशसंख्यायमादित्यर्थः ५ । ६ नियमस्वरूपमाह तप इति तपोविध्युक्तानुष्ठानं
कुच्छादितस्य शरीरक्लेशकारित्वेन योगोपकारित्वाभावात् संतोषो नाम प्रारब्धेन यदुपस्थापितं तेनैव चेतस
स्तृप्तिः आस्ति कथं देवदेवि जगुरुविदवातः दानं यथाशक्तिसत्पात्रेद्रव्यत्यागः देवस्य परमेश्वरस्य पूजनं
सिद्धान्तश्रवणं वेदान्तश्रवणं ह्रल्लिज्जामतिः सत्कर्मसंछास्त्रविषये ज्ञानं जपो गायत्री प्रणवं भुवेन श्वरीमंत्र

प्रभृतिमंत्राणां हुतं नित्यहोमादि ७ आसनाभ्याह पद्मासनमिति ते व्युत्क्रमादिति पृष्ठदेशाद्वस्तद्वयं परिव
स्थानीयदक्षिणहस्तेन दक्षपादांगुष्ठं वा महस्तेन वामांगुष्ठं ध्वनीयादित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सीवन्याः इति

श्रवणं चैव ह्रीर्मन्त्रिश्च जपो हुतम् ७ दशैते नियमाः प्रोक्ता मया पर्वतनायक । पद्मासन
स्वस्तिकं च भद्रं वज्रासनं तथा ८ वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपंचकम् । ऊर्वोरुपरि
विन्यस्य सम्यक् पादतले शुभे ९ अंगुष्ठौ च निवध्रीयाद्वस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्ततः । पद्मा
सनमिति प्रोक्तं योगिनां हृदयंगमम् १० जानवूर्नन्तरे सम्यक् कृत्वा पादतले शुभे ।
ऋजुकायो विशेषयोगी स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ११ सीवन्याः पार्श्वयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं सु
निश्चितम् । दृषणाधः पादपाष्णीं पाणिभ्यां परिवन्धयेत् १२ भद्रासनमिति प्रोक्तं यो
गिभिः परिपूजितम् । ऊर्वोः पादौ क्रमात् न्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखं गत्वा १३ करौ विद
ध्यादाख्यातं वज्रासनमनुत्तमम् । एकम्पादमधः कृत्वा विन्यस्योरुन्तथोत्तरे १४
ऋजुकायो विशेषयोगी वीरासनमितीरितम् । इदयकार्षयेद्वायुं बाह्यं षोडशमात्रया १५
धारयेत्परितं योगी चतुःषष्ट्या तु मात्रया । सुषुम्णा मध्यगं सम्यक् द्वात्रिंशन्मात्रया श

सीवनीं अंङाधस्याशिरागुल्फौ तृषणाधः स्थितौ यौ पादयोः पार्ज्जिभागौ हस्ताभ्यां बांधयेत् १२ । १३ । १४ । १५
इदयवा मनासा पृटेन षोडशमात्रया षोडशप्रणवोच्चारणेन बाह्यायुमाकर्षयेत् यद्यपि मात्रात्रययोगशास्त्रोक्ता

पारिभाषिकी युक्ता तथा पितस्याअविवायुपरिच्छेदेऽप्येवतात्पर्याद्येन वायुपरिच्छेदोभवति तदग्राह्यमित्यत्र तात्पर्यात् धारयेत् चतुःषष्टिसंख्यप्रणवोच्चारणपर्यंतं कुम्भकंकुर्यादित्यर्थः पुनः द्वात्रिंशत्प्रणवोच्चारणेन दक्षिणनासापुटेन विरेचयेदित्यर्थः १६ । १७ भूयोभूयः पुनःपुनः तस्याद्वापिंगलादेःपिंगलेडादेः पुन रिडापिंगलादेः पुनः पिंगलेडादेः क्रमात्वाह्यं वायुमेवसमाचरेत् गृह्णीयात् त्यजेदित्यर्थः मात्राणांप्रणवसंख्यानानामप्युत्तरवृद्धिः कर्तव्या तथा प्राणायामानामपि प्रथमतोद्वादशतदुत्तरं कतिचित्कालानंतरं षो

नैः १६ नाड्यापिंगलयाचैव रेचयेद्योगवित्तमः । प्राणायाममिमं प्राहुर्योगशास्त्रवि
शारदाः १७ भूयोभूयः क्रमात्तस्य बाह्यमेवंसमाचरेत् । मात्रावृद्धिक्रमेणैव सम्यक्
द्वादशषोडश १८ जपध्यानदिभिः सार्द्धं सगर्भतं विदुर्बुधाः । तदपेतं विगर्भं च प्राणा
यामपरे विदुः १९ क्रमादभ्यस्यतः पुंसो देहेस्वेदोद्गमोऽधमः । मध्यमः कम्पसंयुक्तो भू
मित्यागः परोमतः २० उत्तमस्य गुणावाप्तिर्यावच्छीलनमिष्यते । इन्द्रियाणां विचर

इषेत्येवंक्रमेण वृद्धिः कर्तव्येत्यर्थः १८ सगर्भं विगर्भभेदेन प्राणायामस्य द्वैविध्यमाह जपध्यानदिभिरिति स्वेष्टमंत्रजपध्यानसहितः प्राणायामः सगर्भस्तदपेतस्तद्वहितो विगर्भ इत्यर्थः १९ कनिष्ठमध्यमोच्च मभेदेन प्राणायामलक्षणमाह क्रमादभ्यस्यत इति प्राणायामे प्रथमतः स्वेदोद्गमो भवति सोऽधमः प्राणायामः कंपसंयुक्तो मध्यमः भूमित्यागो भवति यस्मिन् प्राणायामः स उत्तमः भूमित्यक्तासनमुपयेवतिष्ठतिय दातदासभूमित्यागः इतिसंप्रदायः तदुक्तं भूमित्यागंतोस्तनोति पर इति २० उत्तमप्राणायामसिद्धिर्यतं

प्रणायामे कृते सतिफलमाह उत्तमस्येति गुणावतिः वपुः प्रकाशोऽवलनस्यदीप्तिः रक्षाशतार्थव
तनोलेधुत्वमित्यादि गुणानामवाप्तिर्भवति यावत्पर्यन्तं शीलनमभ्यासइत्येते तावत्पदन्तमुत्तरोत्तरं
गुणवृद्धिरेवभवतीत्यर्थः प्रत्याहारमाह इन्द्रियाणामिति विययेषुविवरतामिन्द्रियाणांतिभ्यो निरर्गले
निर्विघ्नं यदाहरणं सप्रत्याहारः २१ धारणामाह अंगुष्ठति २२ २३ धारणामिति अंगुष्ठद्वयवयेषु
वत्प्राणवायोधारणंनिरोधः साधारणेत्यर्थः एतादृशोवायुः स्वार्थिनोपेक्षितइतिभावः ध्यानमाह स

तां विषयेषुनिरर्गलम् २१ बलादाहरणंतेभ्यः प्रत्याहारोभिधीयते। अंगुष्ठगुल्फजानू
रू मलाधारलिङ्गनाभिषु २२ हृद्ग्रीवाकण्ठदेशेषु लविकायांतोनसि । अमध्यमस्त
केमूर्ध्निनद्वादशतिगथाविधि २३ धारणंप्राणमरुतो धारणेतिनिगद्यते । समाहितेनम
नसा चैतन्यान्तरवर्तिना २४ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानंध्यानमिहोच्यते । समत्व
भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः २५ समाधिमाहुर्मुनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणम् । इदा

मार्हातिश्रुतःकरणंचैतन्यातर्वर्निध्यानेनकृत्वा तस्मिन्नात्मनि अभीष्टदेवानां ध्यानंतत्स्थानशब्देनोच्यत
इत्यर्थः २४ समत्वंभावनाद्वयरैक्यभावनासंप्रज्ञातसमाधिर्नैव भवतीति समत्वभावनाशब्देन संप्र
ज्ञातसमाधिरुच्यते अतएवयोगसूत्रे तद्भाष्येच संप्रज्ञातसमाधेरवाष्टसुयोगेषुग्रहणं निर्विकल्परूपस
माधिस्त्वंगीभवतीत्युक्तं २५ इत्यमष्टांगयोगमभिधायार्थना शरीरेनाडीस्थानानि आधारचक्रस्वरूपा
णितस्थानफलानि चोपदिशति इदानींकथयेतेहमिति मन्त्रयोगमंत्राणां शारदातिलकोक्तछिन्नादिदो

षट्पटानां मंत्राणां सिद्धिप्रदयोगमित्यर्थः २६ विद्वंशरीरमिति पिंडब्रह्माण्डयोरेकत्वाच्छरीरमिदं विश्वमेव भवति ब्रह्माण्डमेव भवति तदपि पंचभूतात्मकं चन्द्रसूर्याग्निभिर्युक्तं जीवब्रह्मैक्यरूपकं यथा भवति तथेदमप्यस्तीत्याह पंचभूतेति २७ तदर्थेन कोट्यर्थेन साधित्रिकोटयइत्यर्थः २८ प्रधानासुषुम्णानाडीर्मेरुदंडे पृष्ठस्थवंशे स्थितामूलाधारमारभ्य पृष्ठमवंशमार्गेण ब्रह्मरंध्रपर्यंतं गतेत्यर्थः तस्यावामि इडादक्षिणे

नाकथयेतेहं मन्त्रयोगमनुत्तमम् २६ विद्वंशरीरमित्युक्तं पञ्चभूतात्मकं नग । चन्द्रसूर्याग्निनेत्रोभिर्जीवब्रह्मैक्यरूपकम् २७ तिस्रः कोट्यस्तदर्थेन शरीरेनाड्योमताः । तासु मूर्यादशप्रोक्तास्ताभ्यस्ति तस्योव्यवस्थिताः २८ प्रधानामे रुरुदण्डे च चन्द्रसूर्याग्निरूपिणी । इडावामे स्थितानाडी शुभ्रातु चन्द्ररूपिणी २९ शक्तिरूपा तु सानाडी साक्षादमृतविग्रहा । दक्षिणे वापि गलाख्या पुरुषासूर्यविग्रहा ३० सर्वतेजोमयी सा तु सुषुम्णा ब्रह्मरूपिणी । तस्यामध्ये विचित्राख्ये इच्छाज्ञानां क्रियात्मकम् ३१ मध्ये स्वयं भूलिंगं तु कोटिसूर्यसमप्रभम् । तदूर्ध्वमायाबीजन्तु हरात्मा विन्दुनादकम् ३२ तदूर्ध्वं

पिंगला अस्तीत्याह इडावामेति इडावामेति २६ शक्तिरूपा प्रकृतिरूपा ३० तस्यामध्ये सुषुम्णायामध्ये विचित्राख्ये विचित्राख्येनाड्यामित्यर्थः सुषुम्णा मूलदेशे विचित्रानाड्यस्तीति तस्यामध्ये तु चित्राख्या नाडी सूक्ष्मा तुर्वत इति वचनेन तत्रान्तरे उक्तं ३१ मध्ये इति चित्रानाडी मध्ये इत्यर्थः हरात्मा विन्दुनादकं आत्मा माया हकाररेफकारविन्दुनादात्मकमित्यर्थः ३२ शिखाकारा दीपशिखाकारा हेमरूपाभं पीतव

र्णवादिंसांतचतुर्दलं चतुर्दलेषुवशषसइति चत्वारोवर्णाभवंतीत्यर्थः ३३ । ३४ वादिंसांतेति वकारादिस
कारान्तपड्वर्णैर्युक्तामित्यर्थः ३५ स्वशब्देनपरलिङं स्वस्याधिष्ठानं यतस्तस्मात्स्वाधिष्ठानमित्युच्यतइ

तुशिखाकारा कुण्डलीरक्तविग्रहा । देव्यात्मिकातुसाप्रोक्ता मदभिन्नानगाधिप ३३ त
द्वाह्येहेमरूपाभं वादिसान्तचतुर्दलम् । द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मेतत्रविचिन्तयेत् ३४
तदूर्ध्वैत्वलनप्रख्यं षड्दलंहीरकप्रभम् । वादिंसांतषडर्णेन स्वाधिष्ठानमनुत्तमम् ३५
मूलमाधारषड्कोणां मूलाधारंततोविदुः । स्वशब्देनपरलिङंस्वाधिष्ठानंततोविदुः
३६ तदूर्ध्वानाभिदेशेतु मणिपूरंमहाप्रभम् । मेघाभंविद्युदाभंचवहुतेजोमयंततः ३७
मणिवद्भिन्नंतत्पद्ममणिपद्मंतथोच्यते । दशभिश्चदलेर्युक्तंडादिफान्ताक्षरान्वितम् ३८
विष्णुनाधिष्ठितंपद्मंविष्णवालोकनकारणम् । तदूर्ध्वेनाहतंपद्ममुद्यदादित्यसन्निभ
म् ३९ कादिठान्तदलेरकंपत्रैश्चसमधिष्ठितम् । तन्मध्येबाणलिंगंतुसूर्यायुतसमप्रभ
म् ४० शब्दब्रह्ममयंशब्दानाहतंतत्रदृश्यते । अनाहताख्यंतत्पद्मं मुनिभिःपरिकी

त्यर्थः ३६ । ३७ डादिफांताक्षरैर्युक्तामित्यर्थः ३८ । ३९ अर्कपत्रेणद्वादशपत्रेणयुक्तं ककारादिठकारान्ता
निद्वादशाक्षराणिदलेषुज्ञेयानि ४० शब्दनाहतं अनाहतो ताडनंविनापिज्ञायमानः शब्दः सोनाहतः शब्दो

शस्मिन्स्तच्छब्दानाहृतं वाहिताग्न्यादित्वात्साधुः ४१ पुरुषाधिष्ठितं रुद्राधिष्ठितं इत्यर्थः ४२ स्वैरैः षोडश भिरिति षोडशापेत्रषोडशस्वरैः जीवस्य हंसस्य परमात्मनो वलोकनार्ज्जवं यस्माद्विशुद्धं तनुं ततो विशुद्धमित्यन्वयः तत्रानाहतचक्रं हृदये विद्युद्विचक्रं कंठे आज्ञाचक्रं भूम्ये इति तु ग्रंथांतरादवसंयचनाहतः शब्दास्यमावाणीरूपो ज्ञेयः ४३ तदूर्ध्वतु भूम्ये इत्यर्थः ४४ आज्ञासंक्रमणमितितस्मिंस्थले निहितचित्तस्य

चित्तम् ४५ आनंदसदनंतत्पुरुषाधिष्ठितं परमातदूर्ध्वं तु विशालाख्यं दलषोडशपंकजम् ४६ स्वैरैः षोडशभिर्युक्तं धूम्रवर्णमहाप्रभम् । विशुद्धं तनुं ते यस्माज्जीवस्य हंसलो कनात् ४७ विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यमहाद्भुतम् । आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं तु आपद्मनत्सुमनोहरम् ४५ कैलाशाख्यं तदूर्ध्वं तु राधिनीतु तदूर्ध्वतः । एवं स्वाधारचक्राणि प्रोक्तानि तव सुव्रत ४६ सहस्रारयुतं विदुस्थानं तदूर्ध्वमीरितम् । इत्येतरकथितं सर्वं योगमार्गमनुत्तमम् ४७ आदौ प्रकयोगेनाप्याध्यायेन्मनः । गुदमेढ्रांतरेशक्ति

पुरुषस्य सर्वपदार्थसात्कारणैर्वभूतमेवं वर्तते एवं विष्यतीति ज्ञानेनाज्ञाया इतः परं त्वयैव कर्तव्यमिति परमेश्वराज्ञायाः संक्रमणं भवति तन हतुना तदाज्ञाचक्रमितिकीर्तितमित्यर्थः हृक्षवर्णद्वयसंयुतं यत्र द्वययुक्तमित्यर्थः ४५ तदूर्ध्वं कैलाशचक्रं तदूर्ध्वो राधिनीचक्रमित्यर्थः अनयोः स्वरूपं मरुतदेवीगीतां नृहृदिकायां द्रष्टव्यं ४६ सर्वोपरिविद्यसांतं सहस्रारं चक्रमाह सहसुरेति विदुस्थानं परमात्मस्थानं ज्ञात्वैकिकर्तव्यं ४७

तत्राह आदिविति प्रथमतः पूरकयोगेन बाह्यबाधुमाकृष्य कुम्भकं कृत्या समनोवायुसहितं सूत्राधारयो जयेन्नये
दित्यर्थः अनंतरंगुदस्य मेदूस्वलिङ्गस्यांतरमध्यमूलार्धचक्रे इत्यर्थः विद्यमाना स्थिताया शक्तिः कुण्ड
लिनीतामाकुञ्च्य मूलार्धगतवायुना र्पीडयित्वा प्रवोधयेत् उत्थापयेदित्यर्थः ४८ लिङ्गभेदं तस्मात्
तथाप्य लिङ्गभेदक्रमेण पूर्वोक्तचक्रगतचेजोमयस्वयोग्यादि लिङ्गानामेदाभेदं न तत्कारणं न यत्नं तत्क्रमे
णैव तां कुण्डलिनीं शक्तिं विदुचक्रं सहस्रारं तत्प्रापयेत् शंभुनेति सहस्रारं पद्मस्थितेन शंभुना तं कुण्डलिनीमे

स्तामाकुञ्च्य प्रवोधयेत् ४८ लिङ्गभेदक्रमेणैव विदुचक्रं च प्रापयेत् । शंभुना तां रा
शक्तिमेकीभूतां विचिन्तयत् ४९ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुतलाक्षारसोपमम् । प्रापयि
त्वा तत्तां शक्तिं मायासूत्रयोगासिद्धये ५० षट्चक्रदेवतास्तत्र संतर्प्यामृतधारया ।
आनयेत्तेन मार्गेण मूलार्धं ततः सुधीः ५१ एवमभ्यस्यमानस्याप्यहं निश्चिन्तम् ।
जरारमरणदुःखोद्योर्भुञ्चयेत् भवबंधनात् ५२ शास्त्रोक्तदुषितामंत्राः सर्वशुद्ध्यतिनान्य

कामूतासंगतां विभावयेदित्यर्थः ४९ तत्रोत्थितेति तत्र शिष्यकस्योऽसंगमे यदुत्थितममृतं द्रुतलाक्षास
मानवर्णतदमृतं तां कुण्डलिनीं प्रापयित्वा तेनामृतेनानंदस्वरूपेण तां तृप्तां कृत्येत्यर्थः ५० षट्चक्रं तद्
वैदिकतानि यानि षट्चक्राणि तच्च कस्य तादेवता लिङ्गरूपा अमृतधारया शक्तिस्तसमागमास्थानन्दरस
प्राप्तुतदृष्ट्या संतप्य पुनस्तं नैव मार्गेण मस्तकं नीता कुण्डलिनी तेनैव मार्गेण मूलार्धं तां कुण्डलिनीं
येदित्यर्थः ५१ ५२ शास्त्रोक्तं तस्मात् छिन्नादिदोषदुषितामंत्रा अनेन योगेन सिद्ध्यन्तीत्यर्थः तदुक्तं शारदातिलके

इत्यादिदोषदुष्टास्तानमंत्रानात्मानियोजयेत् शोधयेद्दुष्टपवनोवद्वयायोनिमुद्रयेति ५३ । ५४ प्रसंगेन धारणास्वरूपं पूर्वमुक्तमेव विषयभेदे विशदयति इदानीमिति एवमष्टांगयोगनिरूपणो वायुधारणोक्ता

था । येगुणाः सति देव्या मे जगन्मातुर्यथानथा ५३ तेगुणाः साधकवरे भवंत्येव न चान्यथा । इत्येवंकथितं तात वायुधारणमुत्तमम् ५४ इदानीं धारणाख्यातुं शृणुष्ववाविहि तोमम । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नदेव्यां चेतोविधाय च ५५ तन्मयो भवति क्षिप्रं जीवब्रह्मे क्ययोजनात् । अथ वा स मलं चेतो यदि क्षिप्रं न सिध्यति ५६ तदा वयवयोगेन योगीयोगा न्समभ्यसेत् । मदीयहस्तपादादावंगेतुमधुरेन च ५७ चित्तं संस्थापयेन्मन्त्री स्थाने स्थाने जयात्पुनः । विशुद्धचित्तः सर्वस्मिन् रूपे संस्थापयेन्मनः ५८ यावन्मनो लयं याति देव्यां स विदि पर्वत । तावदिष्टमनुमन्त्री जपहोमैः समभ्यसेत् ५९ मन्त्राभ्यासेन योगेन ज्ञेयज्ञानाय कल्पते । न योगेन विना मन्त्रो न मन्त्रेण विना हिसः ६० द्वयोरभ्यासयोगो हि ब्रह्मसंसिद्धिकारणम् । तमः परिवृते गेहे घटो दीपे न दृश्यते ६१ एवं मायावृतो ह्यात्मा मनुना गोचरीकृतः । इति योगविधिः कृत्स्नः सांगः प्रोक्तो मया ध्रुवा ६२ गुरुपदे शतो ज्ञेयो नान्यथा शास्त्रकोटिभिः ॥

नतु चित्तस्य धारणोच्यते इत्यर्थः अर्थः स्पष्ट एव ५५ । ५६ इत्थं ध्यानयोगकरणे यस्य यावद्योग्यतानास्ति

तावत्पर्यंतं तेन पुरुषेण किं कर्तव्यमिति चेत्तत्राह यावन्मनइति ५७ । ५८ । ६० । ६१ । ६२ विस्त
रस्तु मत्कृतदेवीगीताबृहटीकायां द्रष्टव्यः ॥

इति श्रीदेवीभागवते तिलकसप्तमस्कन्धे देवीगीतायां पंचविंशोऽध्यायः ३५ ॥
त्रिंशच्छूलौकैर्मुख्यतत्त्वं ब्रह्मरूपं तु वर्ण्यते । ब्रह्मविद्यादुर्लभेति यथावदभिधीयते ॥ अत्र अर्थदलो
कोप्यधिकः एतादृशयोगं साधयित्वा यद्वस्तु व्यर्थं तद्वर्णयति श्रीदेव्युवाचोक्ते १ अत्राविः सन्निहि

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां पंचविंशोऽध्यायः ३५ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ इत्यादियोगयुक्तात्माध्यायेन्मां ब्रह्मरूपिणीम् । भक्त्या निर्व्याजयारा
जन्नासेनेसमुपस्थितः १ आविः सन्निहितं गुहाचरन्नाम महत्पदम् । अत्रैतत्सर्वमर्पितमे

तमित्यादिब्रह्मैवेदं विद्वं वरिष्ठमित्येताः श्रुतयोऽसुंदकोपनिषदि अन्यूनानतिरिक्ताः संतिताश्च श्रुतयो
भगवत्पादैः श्रीमच्छङ्कराचार्यैर्व्याख्याता एव मुमुक्षुकोपनिषद्भाष्ये तत्तत्तासां व्याख्यानं संक्षेपेणैव क्रिय
ते आविरिति आविः शब्दो निपातः प्रकाशवाची ब्रह्मविद्योपलब्ध्यात्मना प्रकाशमानमेव सदेति भाव
येदित्यर्थः सन्निहितमतिसमीपवर्ती गुहायां बुद्धौ चरिते तत्रोपलभ्यते सर्वव्यापकमपीति गुहाचरं
नामपद्यते सर्वैर्भुनिर्भर्योगादिसाधनैः प्राप्यते इति पदं महच्चतस्पदं चेति महत्पदं यत्रास्मिन् ब्रह्मणि
सर्वमाकाशादिसमर्पितं स्थापितं कल्पितमित्यर्थः ततस्तस्य मिथ्यात्वादिदमेव सर्वैः प्राप्यमित्यर्थः कि
मत्रसमर्पितं तदाह एजदिति एजश्चलत्पद्यादिप्राणत् प्राणितीति प्राणनमनुष्यादिनिमिषत् निमेषादि

क्रियावत् यच्चा निमिषं च शब्दात् तत्सर्वं ब्रह्मण्येव समर्पितमित्यर्थः २ एतज्जानयेति भगवतीवदतिदेहे
वाः एतन्महूपं ब्रह्मजानयावगच्छथ सदसद्वरेण्यं सत्कारणं मायासत्कार्यं जगत्तु भयापेक्षया वरेण्यं श्रे-
ष्ठं प्रजानां लोकानां विज्ञानात्परं तज्ज्ञानाविषयइत्यर्थः यतो वारिष्ठं श्रेष्ठं ततो न सर्वं बुद्धिगम्यमित्यर्थः
यद्वर्चिमत् सूर्य्यदितेजसामपि प्रकाशकं यतस्ततोतिशयदीप्तमित्यर्थः ३ तदेतदिति तदेतत्सर्वं श्र-
यमक्षरं ब्रह्मसप्राणस्तदुत्तरेवाङ्मनोपितदेव तत्सत्यमवितथमतो मृतं तद्वेद्व्यं मनसा शरेण ताड-
य

जत्प्राणान्निमिषञ्चयत् २ एतज्जानयत्सदसद्वरेण्यं परं विज्ञानाद्यद्वारिष्ठं प्रजानाम् । य-
द्वर्चिमद्यदुभयोऽणुचयस्मिंस्त्रोका निहिता लोकि नश्च ३ तदेतदक्षरं ब्रह्म सप्राणस्त-
दुवाङ्मनः । तदेतत्सत्यममृतं तद्वेद्व्यं सौम्यविद्धि ४ धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महाखं श-
रह्युपासानि शितं संधयति । आयम्य तद्भावगतेन चेतसा लक्ष्यं तदेवाक्षरं सौम्यवि-
द्धि ५ प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्मतत्त्वलक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेद्व्यं शरवत्तन्म-

यितव्यं मनः समाधानं कर्त्तव्यमित्यर्थः ४ कथं वेद्व्यं तदुच्यते धनुरिति औपनिषदमुपनिषद्विबोधेन
महास्त्रं महच्चतदस्त्रं चेति महास्त्रं धनुर्गृहीत्वा दायतयोपासाभिर्निशितं संतताभिध्याननतनूतं शरं त-
स्मिन् धनुषि संधयति योजयेत् शरं संघाय संस्थाप्यानंतरमायम्याकृष्य सोन्द्रियमंतःकरणं स्वविषयादि
निवर्त्य लक्ष्ये एव स्थापयित्वेत्यर्थः तद्भावगतेन तस्मिन् ब्रह्मण्यक्षरे लक्ष्ये भावनाभावस्तद्गतेन चेतसाल-
क्ष्यं तदेव यथोक्तलक्षणं सौम्य ह्येव त्वराजं विद्धि ताडयेत्यर्थः ५ यदुक्तं धनुरादितदुच्यते प्रणवइति प्रणव-

ओंकारोदेवीप्रणवो वा धनुर्यथेज्वासंलक्ष्ये शरस्यप्रवेशकारणं तथा चित्तशरस्यक्षरेलक्ष्येप्रवेशकारणं प्रणवः प्रणवेन ह्यन्यस्यमानेन संश्रियमाणस्तत्तदालंबनो प्रतिबंधेनाक्षरेव तिष्ठते यथा धनुषाप्रक्षिप्तइ पुल्लक्ष्ये तैः प्रणवो धनुरिव धनुः शरो ह्यह्यात्मा तैः करणं हि शरः शरसदृशलक्ष्यवेधनाच्छरइ वशरः अत्रलक्ष्यं तु तद्ब्रह्मैवोच्यत इत्याह ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यत इति अप्रमत्तेनैकाग्रचित्तेन तल्लक्ष्यं ब्रह्मवेदव्यं यथा शरो लक्ष्यैकात्मतां प्राप्नोति तथा देहात्मा प्रत्यतिरस्कारेणाक्षरैकाल्प्यं फल मायादयेदित्यर्थः ६ अक्षरस्य दुर्लक्षत्वात्पुनः पुनर्वचनं सुलक्षणार्थं यस्मिन्नित्यस्मिन्नक्षरैर्योः पृथिवी चांतरिक्षं च प्राणैः सह मनश्च

यो भवेत् ६ यस्मिन् द्यौश्च पृथिवी चान्तरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः । तमेवैकं जा नथात्मानमन्यावाचो विमुंचथ अमृतस्यैव सेतुः ७ अराइ वरथनाभौ संहता यत्र ना ष्यः । स एषो तश्चरते बहुश्राजायमानः ८ ओमित्येवं ध्यायथात्मानं स्वस्ति वः पाराय

सर्वमर्पितं तमेवैकमात्मानं जानाथ जानीय हे देवाः यज्ज्ञात्वा चान्यवाचैर्ग परविद्याल्लया विमुंचथ विमुंच तपरित्यजतयतोऽमृतस्य मोक्षस्य प्राप्तयेयं सेतुरिव सेतुः संसारमहोदधेस्तरणे हेतुरित्यर्थः तथा च श्रुतिः तमेव विदित्वा तिसृषु भेतिनान्यः पंथा विद्यते यनायेति ७ किंच अराइ वरथारथनाभौ समर्पिता अराए वंसंहताः संप्राविष्टा एव यत्र यस्मिन् हृदये नाज्यः तस्मिन् हृदये बुद्धि प्रत्ययसाक्षिभूतः स एव प्रकृतः आत्मान्तर्मध्ये चरते चरति वर्तते बुद्ध्यादिप्रत्ययैर्जायमान इव जायमानोन्तः करणोपाध्यनुविधायित्वा ह दंतिलौकिकाः हृष्टो जातः कुड्मो जात इति ८ तमात्मानमोमित्येवोकारालंबनाः संतो यथोक्तकल्पन

याध्याययचिन्तयतेषां कल्पनार्थमाशीर्वचनभंगवती करुणानिर्धिर्वदतिस्वस्तिनिर्विघ्नमस्तुवोयुष्मा
कंपाराषपरकूलप्राप्तये तमसोऽविधातः परस्तादविचार हितब्रह्मात्मस्वरूपग मनोयेत्यर्थः सत्रात्माक
वर्ततेतत्राह यः सर्वज्ञोयद्वचसर्वविद्यस्यैषमहिमाविभूतिर्जगत्सर्जनादि रूपोभुविप्रसिद्धः सदिव्येद्योत
नवतिब्रह्मपुरेहृदये पुण्डरीकेतत्रतस्यप्रकाशमानत्वात् तस्मिन्हृत्कमले यत्त्व्योमाकाशस्तास्मिन्प्र
तिष्ठितइवोपलभ्यते ६ सद्यात्मात्मनोवृत्तिभिरेव विभाव्यत इतिमनोमयः प्राणद्वचशरीरंचतयोरेय

तमसः परस्तात् । दिव्ये ब्रह्मपुरे व्योम्नि आत्मासंप्रतिष्ठितः ६ मनोमयः प्राणशरीरने
ताप्रतिष्ठितो ब्रह्मद्वयं सन्निधाय । तद्विज्ञानेन परिपश्यन्ति धीरा आनन्दरूपममृतं यद्वि
भाति १० भिद्यते हृदयग्रंथि शिञ्जयंते सर्वसंशयाः । क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् हृष्टे
परावरे ११ हिरण्मये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलम् । तच्छुभ्रज्या तावज्ज्योतिस्तद्यदात्म

नेताशरीराच्छरीरांतरं प्रतिप्रतिष्ठितो वस्थितो न्नोपरिणामोपि देहद्वये बुद्धिसन्निधाय समवस्थायत्यतद्वि
ज्ञानेन तत्साक्षात्कारेण परिपश्यन्ति सर्वतः पूर्णपश्यन्ति धीरा विवेकिनः आनन्दरूपं दुःखासंस्पष्टममृतं
यद्विभातिसर्वदा १० अस्मात्माज्ञानस्य फलमभिधीयते विद्यते इति हृदयग्रंथिः चिदहंकारतादात्म्यरू
पो भिद्यते नश्यति छिद्यंते सर्वज्ञेय विषयाः संशयाः सर्वेषां मिथ्यात्वनिश्चयात् क्षीयन्ते नश्यन्ति च कर्माणि
प्रारब्धानि रिक्तानि सर्वाणि तस्मिन् परमात्मनि हृष्टे साक्षात्कृतं इत्यर्थः ११ उक्तस्यैवार्थस्य संक्षेपाभि
धायका उत्तरे त्रयोपि मंत्राः हिरण्मये ज्योतिर्मये परे कोशे आनन्दमये कोशे विरजं उपलक्षणतया गुणत्रपर

हितं ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति श्रुत्युक्तं ब्रह्मनिष्कलं मायारहितमसत्त्वमरजःकमतमस्कममायमिति श्रुत्यंतरा
 त् अतएव शुभ्रं स्वच्छं ज्योतिषां सर्वप्रकाशकसूर्यादीनामपि ज्योतिःप्रकाशकमित्यर्थः यदात्मविदो ज्ञानिना
 महतायासेन विदुस्ताहिरण्यमयेरेकोशेतिष्ठतीत्यन्वयः १२ कथं ज्योतिषां ज्योतिस्तदुच्यते न तत्रेति
 तत्र तस्मिन्नात्मभूते ब्रह्मणि न सूर्यो भाति सूर्योऽपि तद्ब्रह्म न प्रकाशयतीत्यर्थः तथा चंद्रतारकचन्द्रमा विद्युतोऽपि
 न भाति न प्रकाशयन्ति कुतोऽयमग्निः पूर्वापेक्षया स्वल्पज्योतिःप्रकाशयति नैव प्रकाशयतीत्यर्थः किंबहुना यदिदं

विदो विदुः १२ न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भाति कुतोऽयमग्निः । तमेव
 भान्तमनु भाति सर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभाति १३ ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चाद्
 द्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण । अधश्चोर्ध्वं च प्रसितं ब्रह्मैवेदं विश्वं वरिष्ठं १४ एतादृगनु
 भावो यस्य सकृत्तार्थो नरोत्तमः । ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानशो च तिनकाङ्क्षति १५ द्वि

जगद्भाति तत्र मेवात्मानं स्वप्रकाशत्वाद्भाति प्रकाशितमनुभात्यनु दीप्यते तस्यैव भासा सर्वमिदं सूर्यादिजगद्धि
 भातीत्यर्थः १३ यन्मयोक्तं ब्रह्मतदेव सत्यं रज्जुस्थानीयं नान्यज्जगत्सर्वस्थानीयं मृषात्वात् तस्मादिदमे
 वांश्रयणीयं इत्याभिप्रायेण निगमनस्थानीयेन मंत्रेणोपसंहरति ब्रह्मैवेदमिति ब्रह्मैवोक्तं लक्षणाभिदं यत्पुर
 स्तादये ब्रह्मैवाविद्यादृष्टीनां प्रत्यवभासमानं तथापश्चाद्ब्रह्मतथादक्षिणतश्च तथोत्तरेण तथैवाधस्तादूर्ध्वं च
 किंबहुना ब्रह्मैवेदं विश्वं समस्तं वरिष्ठमिदं जगत् अब्रह्म प्रत्ययः सर्वोऽविद्यामात्रो रज्ज्वाभिवसर्पप्रत्ययो
 ब्रह्मैवेदं परमार्थसत्त्वमिति वेदानुशासनमित्यर्थः १४ एतादृगनुभवतः कृतार्थत्वमाह एतादृगिति १५

द्वितीयादितितदभावाद द्वितीयस्यभयकारणस्याभावात् ब्रह्मविद्विभेतीत्यर्थः तेनसमकदापिवि
योगोनास्तीत्याह नतद्वियोगइति १६ अहमेवेति अहंयास्मिसासज्ञानस्तीत्यर्थः सज्ञानीयोस्तिस्त्रहमे
वास्मीत्यर्थः व्यतिहारेणदुद्धाभेदोदशितः १७ अहंज्ञानिहृदयेएवतिष्ठामीत्याहनाहंतीर्थेति १८ कृतक

तीयाद्वैभयराजन्तदभावाद्विभेतिन । नतद्वियोगोभेप्यस्तिमद्वियोगोपितस्थन १६
अहमेवसमोहवैनिश्चितंविद्विपर्वत । महर्शनन्तुतत्रस्याद्यत्रज्ञानीस्थितोमम १७
नाहंतीर्थेनकैलासेवैकुण्ठेवानकहिंचित् । वसामेकिन्तुमज्ज्ञानीहृदयांभोजमध्यमे
१८ मत्पूजाकोटिफलदंसकृन्मज्ज्ञानिनोच्चनं । कुलंपवित्रंतस्यास्तिजननीकृतक
त्यका १९ विश्वंभरापुण्यव्रतीचिह्नयोयस्यचेतसः । ब्रह्मज्ञानंतुयत्पृष्ठत्वयापर्व
तसत्तम २० कथितंतन्मयासर्वनातोवक्तव्यमस्तिहि । इदंज्येष्ठायपुत्रायभक्तियु
क्तायशीलिने २१ शिष्यायचयथोक्तायवक्तव्यमन्यथाक्वचित् । यस्यदेवेपराभ
क्तिर्यथादेवेतथागुरौ २२ तस्यैतेकथिताह्यथाःप्रकाशैतेमहात्मनः । येनोपदिष्टा

त्यकास्वार्थेकन्प्रत्ययः १९ यस्यपुरुषस्यचेतसश्चितिपरमात्मनिलयोजातस्तेनपुरुषेण विश्वंभराप
ध्वीपुण्यवर्तीत्यर्थः २० नातोवक्तव्यमस्तीति इतःपरमधिको वक्तव्यांशोनास्तीत्यर्थः विद्योपदेशयात्र
मुपदिशतिइदंज्येष्ठायेति २१ यथोक्तायशास्त्रोक्तलक्षणयुक्ताय गुरुप्रसादं विनापरमेश्वरप्रसादं विना

कदापिब्रह्मविद्यानभवतीत्याह यस्यदेवेद्विभ्रुतिरियं २२ विद्येयमितिब्रह्मविद्येत्यर्थः सुकृतमुपकारं
तस्यगुरोः कर्तुमर्थं शिष्येयतोसमर्थस्ततोयं शिष्यस्तस्यगुरोर्यावज्जीवपर्यन्तं ऋणीत्यर्थः २३ ब्रह्मज
न्मब्रह्मरूपेणजन्म पितृजातंजन्ममरणेसतिनष्टंभवेन्नैतत्वं ब्रह्मरूपेणजातंकदाचिदपिनष्टंभवेततइत्यर्थः
२४ अतएवतस्मै नद्विहोक्तमस्यजानन्निति श्रुतिरपिइममेवार्थं वक्षीत्याहतस्मै नद्विहोदिति २५ ।

विद्येयंसएवपरमेश्वरः २३ तस्यायंसुकृतंकर्तुमसमर्थस्ततोक्रणी । पित्रोरप्यधि
कः प्रोक्तोब्रह्मजन्मप्रदायकः २४ पितृतोजन्मनष्टंस्याब्रह्मेतथंजातंकदाचन । तस्मै
नद्विहोदित्यादिनिगमोप्यवदन्नग २५ तस्माच्छास्त्रस्यासिद्धान्तोब्रह्मदातागुरुः परः ।
शिवरुष्टेगुरुत्वातागुरौरुष्टेनशंकरः २६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनश्रीगुरुं तोषयेन्नग ।
कायेनमनसावाचासर्वदातत्परोभवेत् २७ अन्यथातुकृतधनः स्यात्कृतधनेनास्तिनि
ष्कृतिः । इन्द्रेणार्थवर्णयोक्तोशिरश्चैवदप्रतिज्ञया २८ आदिवभ्यांकथनेतस्याशि

२६ कृतधनेनास्तिनिष्कृति रतिकृतध्नेप्रायश्चित्तं नास्तीत्यर्थः २७ इन्द्रेणार्थवर्णयोक्तेति अत्रेदंबोधं
दध्यङ्गनामाथर्वणोमुनिः सइन्द्रंप्रतिब्रह्मविद्याप्रार्थितवांतात्माइन्द्रोब्रह्मविद्यां प्रोवाचानंतरमुक्तवानि
न्द्रोयदीयं ब्रह्मविद्यान्यस्मैवदसितदैवते शिरश्चेत्स्थायामिति ततः क्रियताकालेनदध्यंचं मुनिंप्रत्यागत्या
दिवनीकुमारौ ब्रह्मविद्यां प्रार्थितवन्तौ तान्यां मुनिरुवाच पद्यहं ब्रह्मविद्यांवक्ष्यामि तद्ब्रह्मोमे शिरश्च्छे

तस्यतीति तच्छ्रुत्वातौ वैद्यावृचस्तुस्तवेदं शिरः छित्त्वास्माभिरन्यत्रस्थाप्यते अश्ववीर्यमस्तकं तवदेहे संयो
ज्यते तेन ब्रह्मविद्यामस्मभ्यमुपदिश यदा इन्द्र आगत्यतच्छिरश्छेत्स्यति तदा वयं पूर्वं स्यापितं मुख्यं
शिरस्तवदेहे संयोजपावस्तदनंतरं मुख्य मुखेनैव मुख्य शिरसा ब्रह्मविद्यां वां वदेति तदनंतरं समुनिरपि

शः छिन्नं च वज्रिणा । अश्ववीर्यं तच्छिरो नष्टं दृष्ट्वा वैद्यौ सुरोत्तमौ २६ पुनः संयोजितं
स्वीर्यं ताभ्यां मुनिशिरस्तदा । इति संकटसंपाद्या ब्रह्मविद्यानगाधिप ३० लब्धायै
न सधन्यः स्यात्कृतकृत्यश्च भूधरः ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६

हिमालय उवाच ॥ स्वीयां भक्तिं वदस्वां वयेन ज्ञानं सुखं न हि ॥ जायेत मनुजस्यास्य म
ध्यमस्य विरागिणः १ श्रीदेव्युवाच ॥ मार्गस्त्रयो मे विख्याता मोक्षप्राप्तौ नगाधिप ।

तथैव चकारेति कथा सर्ववेदेषु प्रसिद्धा तां कथा ब्रह्मविद्यां स्तोतुं स्मरयति इन्द्रेणाथर्वणा योकेति २८
२९ इति संकटेति एतादृश्यातिदुर्लभा ब्रह्मविद्याये न लब्ध्वा सधन्य इति अन्वयः ३० ॥

इति श्रीदेवीभागवते तिलके सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥

पंचाधिकैश्च त्वारिंशत्पदैरथ च सादस्मभक्तिस्त्वरूपमहिमा यथा वदनु वरयते ॥ पूर्वेष्वध्यायेषु पराभक्तिरि
त्युक्तं तत्र भक्तिस्वरूपं पृच्छति स्वीयां भक्तिमिति मध्यमस्य मध्यमाधिकारिणो भक्तिरहितस्यापि दुर्लभं

ज्ञानं येन भक्तिहेतुना जायेत तां भक्तिं वेदत्यर्थः १ मोक्षप्राप्तौ त्रयोमार्गाः कर्मोपासना ज्ञानभेदेन त्रिविधाः तत्र ज्ञानमार्गः साक्षान्मोक्षसाधनमितरौ चित्तशुद्धिं दूरेतिविवेकः तानेवमार्गान् दर्शयति कर्मयोग इति भक्तियोग उपासनायोग इत्यर्थः २ त्रयाणामपि मार्गाणां तन्मार्गगामिनां त्रयाणामपि पुरुषाणामयं भक्तियोगः कर्तुंयोग्यः शक्यश्च भवति कुत इति चेदस्य भक्तियोगस्यान्यापेक्षया सुलभत्वात्मानसत्त्वा द्रव्यव्यय

कर्मयोगो ज्ञानयोगो भक्तियोगश्च सत्तम २ त्रयाणामप्ययं योग्यः कर्तुं शक्योऽस्ति सर्वथा । सुलभत्वात्मानसत्त्वात्कायचित्ताद्यपीडनात् ३ गुणभेदान्मनुष्याणां साभक्तिस्त्रिविधामता । परपीडां समुद्दिश्य दंभकृत्वा पुरःसरं ४ मात्सर्यक्रोधयुक्तो यस्य तस्य भक्तिस्तुतामसी । परपीडादिरहितः स्वकल्याणार्थमेव च ५ नित्यं सकामहृदयो यशोर्थी भागलोलुपः । तत्तत्फलसमावाप्यैमामुपास्तेति भक्तितः ६ भेदबुद्ध्या तु मां स्वस्मादन्यजानाति पामरः । तस्य भक्तिः समाख्यातानगाधिपतुराजसी ७ परमेशा

शरीरायासमन्तरेण केवलं मनोवृत्त्येव संपाद्यत्वात् यस्मिन् भक्तियोगे कायचित् द्रव्यव्ययादिपीडनाभावो भवति तस्मादित्यर्थः तस्मात्सर्वैरप्ययं भक्तियोगो नियमेनाश्रितव्य इत्यर्थः ३ तत्र भक्तेर्बो विध्यमुपदिशति गुणभेद इति मनुष्याणां मनुष्यसंवाधिनां गुणानां सत्त्वरजस्तमोरूपाणां भेदाद्भक्तिरपि त्रिविधा सात्त्विक राजस तामसभेदेन त्रिविधा भवतीत्यर्थः त्रिविधभक्तिस्वरूपमाह परपीडामिति अन्यनाशार्थं मित्यर्थः ४ । ५ भेदबुद्ध्या जीवैश्वर्योर्भेदबुद्ध्या मां सर्वेश्वरीं स्वस्मादन्यां भिन्नां जानाति यतः पामरः ६ । ७

भेदबुद्धिमुपाश्रित इति अयमपि सात्विकः पुरुषोभेद बुद्धिं जीवेदवरयोः पृथक्त बुद्धिमाश्रित्यैव भक्तिं करोतित्यर्थः ८। ६ त्रिविधभक्ति स्वरूपमुपदिशेति सिद्ध्यां भक्तीनां मध्ये द्वयोर्ह्येतत् मेकस्याग्राह्यत्वमाह परभक्तेरिति सापरानुरक्तिरद्वय इति लक्षणलक्षितायाः परभक्तेः परप्रेमरूपाया इयं सात्विकीभक्तिः प्रापिका भवति तत् इयमाश्रयणीयेतिभावः नन्विषं परभक्तिः कुतोनेति चेत्तत्राह भेदबुद्ध्यलवन्वनादिति

पुण्यं कर्म पापसंक्षालनाय च ॥ वेदोक्तत्वादवश्यं तत्कर्तव्यं तु मपानिशं ८ इति निश्चितबुद्धिस्तु भेदबुद्धिमुपाश्रितः ॥ करोति प्रीतये कर्मभक्तिः सानगसात्विकी ९ परभक्तेः प्रापिकेयं भेदबुद्ध्यलवन्वनात् ॥ पूर्वप्रोक्ते ह्यमेभक्तीनपरप्रापिके मते १० अधुना परभक्तिं तु प्रोच्यमानां निबोधमे ॥ मद्गुणश्रवणं नित्यं मम नामानुकीर्तनं ११ कल्याणगुणरत्नानामाकरायां मयि स्थिरं ॥ चेतसो वर्तनं चैव ते लधारा समंसदा १२ हेतुस्तु तत्र को वापि न कदाचिद्भवेदपि ॥ सामीप्यसार्ष्टिसायुज्यसालोक्यानां न चेषणा १३

अस्यां भेदबुद्धिर्वर्तत इत्यात्मसदृश प्रेम्णोत्रा संभवाच्चेयं परभक्तिरित्यर्थः परप्रेमत्वात्मन्येव संभवति तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो विनात्प्रेयः सर्वरमाद्यदंतरमित्यादि श्रुतिभ्यः पूर्वप्रोक्ते इति पूर्वप्रोक्ते द्वेभक्तीतु न परभक्ति प्रापिके ततस्ते उभे अपित्याज्ये इत्यर्थः परभक्तिस्वरूपमाह अधुनेति १०। १ तैलधारा यथा व्युच्छिन्नान भवति तद्वदिदमपि चेतो ध्यानमध्ये विषयेषु न गच्छतीत्यर्थः १२ हेतुरिति एतादृशध्यानहेतुः फलं को वापि कोपि कदाचिदपि नैव भवेत्किंतु केवलं मत्प्रीत्यर्थं मयि परमानुरागेनैव चेतसोनुवर्तनं करो

तीत्यर्थः सामीप्यादि लोकेच्छयापिन मदाराधनं करोति किन्तु प्रेम्णोवेत्याह सामीप्येति १३ सेव्य सेव
कतेति क्यप्लोपे पंचमी सेव्य सेवकभावं विहायेत्यर्थः मदाराधनमेवेच्छति न मोक्षमित्यर्थः १४

मत्सेवातोधिकं किंचिन्नैव जानाति कर्हिचित् । सेव्यसेवकताभावा तत्र मोक्षं न वा
छति १४ परानुरक्त्यामोमेव चितयेद्यो ह्यतांद्रितः । स्वाभेदेनैव मानित्यं जानाति न
विभेदतः १५ मद्रूपत्वेन जीवानां चितनं कुरुते तु यः ॥ यथा स्वस्यात्मानि प्राप्तिस्तथै
व च परात्मानि १६ चैतन्यस्य समानत्वात् न भेदं कुरुते तु यः । सर्वत्र वर्तमानां मां सर्व
रूपां च सर्वदा १७ नमते यजते चैवाप्याचां डालां तमीश्वरम् । न कुत्रापि द्रोहबुद्धिं कुरु
ते भेदवर्जनात् १८ मत्स्थानदर्शने श्रद्धामद्भक्तदर्शने तथा । मच्छास्त्रश्रवणे श्रद्धा
मंत्रतंत्रादिषु प्रभो १९ मयि प्रेमाकुलमतीरो मां चितत नुः सदा । प्रेमाश्रुजलपूर्णाश्रुः
कंठगद्गदनिस्वनः २० अनन्यनैव भावेन पूजयेद्यो न गाधिप । मामीश्वरीजगद्योनिं
सर्वकारणकारणम् २१ दानानि मम दिव्यानि नित्यनैमित्तिकान्यपि । नित्यं यः कुरु

स्वाभेदेनैवेति ग्रहमेव सच्चिदानन्दरूपिणी भगवत्यस्मीति भावयेत्यर्थः १५ । १६ । १७ ईश्वरं हे पर्वत
राज भेदवर्जनात् सर्वत्र चैतन्यरूपैक भागमस्ति न द्वितीयेति भेदनिराशादित्यर्थः १८ । १९ मत्स्थानेति
तानि च वक्ष्यमाणानि पूर्वोक्तानि च स्थानानि मच्छास्त्रं शक्तिदर्शनं तथा देवीभागवतं वेदांतं च २० । २१

व्रतनीतितानि वक्ष्यमाणानि २३ मदुत्सवेति तेचोत्सवावक्ष्यमाणाः अन्यकृतोत्सवदर्शनेच्छावेत्यर्थः स्व
तोपि मदुत्सवकृतिर्मदुत्सव करणमित्यर्थः २३ । २४ प्रारब्धेनेति प्रारब्धार्थीनं सर्वज्ञात्वा कामेपि मत्सव
रूपचिन्तातिरिक्तां चिन्तां न करोतीत्यर्थः २५ । २६ इत्थं परमभक्त्या स्वस्वरूपे चित्तलपयोग्यता भवती

तेभक्त्याचित्तशब्दविवर्जितः २२ मदुत्सवदिदक्षाचमदुत्सवकृतिस्तथा । जायते
यस्यनियतंस्वभावादिबभूधर २३ उच्चैर्गायंश्चनानामानि ममेवखलुनृत्यति । अ
हंकरादिरहितोदेहतादात्म्यवर्जितः २४ प्रारब्धेनयथायचक्रियतेतत्तथाभवेत् ।
नभेचिन्तास्तिनत्रापिदेहसंरक्षणादिषु २५ इतिभक्तिस्तुयाप्रोक्ता परभक्तिस्तुसास्म
ता । यस्यादेव्यतिरिक्तं नकिंचिदपिभाव्यते २६ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूध
रतत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेमद्भूदेविलयोभवेत् २७ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूध
रतत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेज्ञानेतदुभयंयतः २८ भक्तौकृतायांयस्यापिप्रारब्ध
वशतो नग । नजायतेममज्ञानंमणिद्वापंसगच्छति २९ तत्रगत्त्राखितान्भोगान्
निच्छन्नपिचच्छति । तदंतेममचिद्रूपज्ञानंसम्यग्भवेन्नग ३० तेनमुक्तःसदेवस्या

त्याह तदैवेति २७ भक्तविति यतो ज्ञानेसति भक्तिवैराग्ये सांगे संपूर्णे सिध्यतस्तस्माद्भक्तेवैराग्यस्यच
पापराष्टज्ञानमित्यर्थः तदुक्तं विष्णुभागवते भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्रचैव त्रिक एककाल इति २८

वतीत्यर्थः ३४ ममलोकं मणिद्वीपेच्छायाम् तपयोरिवात्यंतं विविक्तानुभव इत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

अनेकजन्मभोगान् ज्ञानंस्यान्नैकजन्मना । ततः सर्वप्रयत्नेन ज्ञानार्थं यत्नमाश्रयेत् ३८
नोचेन्महान्विनाशः स्याज्जन्मैतद्दुर्लभं पुनः । तत्रापि प्रथमेवैवेदं प्राप्तिश्च दुर्लभा ३९
शमादिषट्कसंपत्तिर्योगसिद्धिस्तथैव च । तथोत्तमगुरुप्राप्तिः सर्वमेवात्र दुर्लभम् ४०
तथेन्द्रियाणां पटुता संस्कृतत्वं तनोस्तथा । अनेकजन्मपुण्यैस्तु मोक्षेच्छा जायते ततः
४१ साधने सकलेष्वेवं जायमानेऽपि योनरः । ज्ञानार्थं नैव यतते तस्य जन्मनि र्थकम् ४२
तस्माद्राज न यथा शक्त्या ज्ञानार्थं यत्नमाश्रयेत् । पदे पदे इव मेघस्य फलमाप्नोति निश्चि
तम् ४३ घृतमिव पयसि गण्डं भूते भूते च वसति विज्ञानं । सततं मथयित्वा न व्ययं न सा
मंथान भूतेन ४४ ज्ञानं लब्ध्वा कृतार्थः स्यादिति चेदन्तर्दिष्टं । सर्वमुक्तं समासेन
किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ४५ ॥

इति श्रीदेवीगीतायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

मेवर्णे ज्ञात्वा णवर्णे तत्रापि जन्म दुर्लभं तत्रापि वेदप्राप्तिर्दुर्लभा ३९ । ४० संस्कृतत्वं वेदोक्त संस्कार स
स्कृतत्वं ४१ । ४२ श्रवणादिषु प्रवृत्तस्य क्षणे इव मेघफलं भवतीत्याह पदे पदे इति क्षणे इत्यर्थः ४३

उपदेशसारं भागवतीवदति धृतमित्रेति प्रयसिदुग्धे धृतमिवभूते भूतेसर्वदेहेष्वित्यर्थः विज्ञानं ब्रह्मवसति तिरोहितं तन्मनसा मंथन भूतेन मंथयितव्यं मंथनेन पयः सकाशात् धृतमिव पृथङ्कुर्यादित्यर्थः इयमपि श्रुतिरेव कंठरेवणोयात् ४४ उपसंहरति सर्वमुक्तामिति ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकसप्तमस्कन्धे देवगितायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

हिमालयउवाच ॥ कतिस्थानानिदेवेशिदृष्टव्यानिमहीतले । मुख्यानिचपवित्राणिदेवीप्रियतमानिच १ व्रतान्यपितथायानितुष्टिदान्युत्सवाऽपि । तत्सर्ववदमेमातः कृनकृत्योयतो नरः २ श्रीदेव्युवाच ॥ सर्वदृश्यंममस्थानंसर्वकालाव्रतात्मकाः । उत्सवाःसर्वकालेषुयतोहंसर्वरूपिणी ३ तथापिभक्तवात्सल्यात्किंचिकिंचिदथोच्यते । शृणुष्ववावाहितोभूत्वानगराजवचोमम ४ कोलापुरंमहास्थानंयत्रलक्ष्मीःस

पंचाक्षरिथार्थैः पद्यैरत्रमहोत्सवाः । व्रतानिदेव्याः स्थानानि कर्त्यन्तेसंग्रहेणतु ॥ पूर्वमस्त्यानदर्शने श्रद्धेत्युक्तं तथा व्रतानिमम दिव्यानीत्युक्तं तथा मदुत्सव दिदृक्षाव मदुत्सव कतिस्तथेत्युक्तं तत्रतानि कानिस्थानानि व्रतानिच कानि केते उत्सवा इत्येतत्सर्वं पृच्छति कतिस्थानानीति १ । २ यस्मादहं सर्वरूपिणी तस्मात्सर्वं दृश्यमात्रं ममसंविद्वृणुष्याः सर्वोधिष्ठानभूतायाः स्थानं सर्वस्यमपि कल्पितत्वात् तथापि सर्वेपि कालाव्रतात्मकाः यस्मिन्काले यत्क्रियते मत्प्रीत्यर्थं तत्सर्वं मम व्रतमेव ममसर्वकाला

स्मकत्वात् तथा उत्सवाच्चापीत्यर्थः ३ । ४ कोलापुरं दक्षिणदेशे मातापुरं सद्याद्रि पर्वते ५ । ६ । ७ । ८ चन्द्रलानामदेवी कर्णाटदेशे वर्तते ९ । १० चिदंबरहालस्य स्थाने ११ एकाम्बरस्थानं भुवनेश्वर इति ।

दास्थिता । मातापुरं द्वितीयचरेणुकाधिष्ठितं परम् ५ तुलजापुरं तृतीयस्यात्सप्तशृंगंतथैवच । हिंगुलायां महास्थानं ज्वालामुख्यास्तथैवच ६ शाकंभर्याः परंस्थानं अमर्याः स्थानमुत्तमम् । श्रीरक्तदन्तिकास्थानं दुर्गास्थानंतथैवच ७ विंध्याचलनिवासिन्याः स्थानं सर्वोत्तमोत्तम् । अन्नपूर्णमहास्थानं काञ्चीपुरमनुत्तमम् ८ भीमादेव्याः परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं कांशीकीस्थानमेवच ९ नीलांवायाः परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानंतथाश्रीनगरंशुभम् १० गृह्यकाल्या महास्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं यच्च प्रोक्तं चिदंबरं ११ वेदारण्यं महास्थानं सुन्दर्याः समधिष्ठितम् । एकांबरमहास्थानं परशक्त्याः प्रतिष्ठितम् १२ महालसापरंस्थानं योगेश्वर्यास्तथैवचातथानां नीलसरस्वत्याः स्थानं चीनेषु विश्रुतम् १३ महालसापथे तु वगलास्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । श्रीमच्छ्रीभुवनेश्वर्यामाणिद्वीपंममस्मृतम् १४

नाम्नापुरुषोत्तम क्षेत्रसन्निधौ वर्तते परशक्त्याभुवनेश्वर्या प्रतिष्ठितं तत्स्थानं तस्मिन्स्थानेपि भुवनेश्वर्यै हन्तिष्ठामीत्यर्थः १२ महालसास्थानं दक्षिणदेशे मल्लारि स्थानमिति प्रसिद्धं तदस्ति योगेश्वरी

वराट्देशेऽस्ति चीनेषु चीनदेशेषु १३ मणिद्वीपं तृतीयस्कन्धे वर्णितं भुवनेश्वर्या स्मृतमित्यर्थः १४ कामा
 स्थायाः महादेव्याः सतीदेहेनावतीर्णायायोनिमण्डलं यत्रपतितं कामरुदेशे कालिकापुराणस्यमहत् वर्ण
 नंतत्कामाख्यायोनिमण्डलात्रपुरभैरव्याः स्थानमित्यर्थः तस्यमहिमानं वर्णयति भूमण्डलइति १५ रजस्व
 श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याः कामाख्यायां निमण्डलमभूमण्डलेक्षेत्रत्वं महामायाधिव्यासितम्
 १५ नातः परतरं स्थानं क्वचिदस्ति धरातले । प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला
 १६ तत्रत्यदेवताः सर्वाः पर्वतात्मकतांगताः । पर्वतेषु तस्यैव महत्यो देवता अपि १७
 तत्रत्याष्टाधिव्यासर्वा देव्यारूपास्मृतावुधैः । नातः परतरं स्थानं कामाख्यायां निमण्डला
 त १८ गायत्र्याश्चापरं स्थानं श्रीमत्पुष्करमीरितम् । अमरं शेषचण्डिकास्यात् प्रभासेपु
 ष्करेक्षिणा १९ नैमिषेतुमहास्थाने देवीसालिङ्गधारिणी । पुरद्वतापुष्करक्षेत्रे आषाढी
 चरतिस्तथा २० चण्डमुण्डा महास्थाने दण्डिनी परमेश्वरी । भारभूतभवेद्भूतिनी
 कुलेनकुलेश्वरी २१ चन्द्रिकातुहरिश्चन्द्रे श्रीगुरौशांकरिस्मृता । जप्येश्वरे त्रिशूला
 स्यात् सूक्ष्माचामातकेश्वरे २२ शांकरितुमहाकाले सर्वाणामध्यमाभिधे । केदारा
 स्येमहाक्षेत्रे देवीसामार्गदायिनी २३ भैरवाख्यभैरवीसागयायां मंगलास्मृता । स्था
 लारजोवती एतादृशं तज्जागरितं स्थानमित्यर्थः १६ पर्वतात्मकतांगता इति कालिकापुराणे सर्वमेतत्स्य
 ष्टं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ महाकालेऽज्जयिन्यामध्यमाभिधे मध्यमेश्वरस्थान इत्यर्थः २३ ।

नाकुलेस्थाने स्वायंभुवीदेवीवर्तत इत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ छगलंडके इदं स्थानं दक्षिणदेशे समुद्र

णुप्रियाकुरुक्षेत्रे स्वायंभव्यापिनाकुले २४ कनखले भवेदुग्रा विश्वेशा विमलेश्वरे ।
अदृष्टासे महानन्दा महेन्द्रे तु महान्तका २५ भीमभीमेश्वरी प्रोक्ता स्थाने वस्त्रापथे पुनः ।
भवानीशं करी प्रोक्ता रुद्राणीत्वर्धकोटिके २६ अविमुक्ते विशालाक्षी महाभागामहाल
ये । गोकर्णे भद्रकर्णी स्यात् भद्रास्याद्भद्रकर्णके २७ उत्पलार्क्षी सवर्णाक्षि स्था एवशा
स्थाणुसंज्ञके । कमलालये तु कमलाप्रचण्डा छगलंडके २८ कुरण्डके त्रिसन्ध्यास्यान्मा
कोटमुकुटेश्वरी । मण्डलेशोऽण्डकी स्यात्कालीकालं जरे पुनः २९ शंकुकर्णध्वनिः
प्रोक्ता स्थूलास्यात्स्थूलकेश्वरे । ज्ञानिनां हृदयां भोजे हस्ते खापरमे श्वरी ३० प्रोक्ता
नीमानि स्थानानि देव्याः प्रियतमानि च । तत्तत्क्षेत्रस्य माहात्म्यं श्रुत्वा पूर्वमनोत्तम ३१
तदुक्तेन विधानेन पश्चाद्देवीं प्रपूजयेत् । अथ वा सर्वक्षेत्राणिकाश्यां संतिनगोत्तम ३२
तत्र नित्यं वसोन्नित्यं देवीभक्तिपरायणः । तानि स्थानानि संपश्यन् जपन्देवीं निरंतरम्
३३ ध्यायंस्तच्चरणभोजं मुक्तो भवति बंधनात् । इमानि देवीनामानि प्रातरुत्थाय यः

सन्निधौ तिष्ठति २८ । २९ दृष्टे खापदव्युत्पत्तिर्यामले भुवने श्वरी रहस्यं हृदिलेखे वजागति प्राणशक्तिरियं

पराहृष्टेवाकथ्यते तस्मादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ व्रतमनंततीयाख्यमिति इमानि तु
तीयाव्रतानिमस्यपुराणे प्रसिद्धानितदिधिवचनत्रैवोक्तः ३७ । ३८ यत्रप्रद्वोपकाले ३९ निशासुखेरजनी

पठेत् ३४ भस्मीभवन्तिपापानितक्षणाग्नसत्वरम् । श्राद्धकालपठेदतान्यमलानि
द्विजाग्रतः ३५ मुक्तास्तत्पितरः सर्वे प्रयान्ति परमांगतिम् । अथुना कथयिष्यामि त्रि
तानितवसुव्रत ३६ नारीभिश्च नरैश्चैव कर्तव्यानि प्रयत्नतः । व्रतमनंततृतीया
स्यंरसकल्याणिनीव्रतम् ३७ आर्द्रानन्दकरीनाभ्यां तृतीयायां व्रतं च यत् । शुक्रवा
रव्रतं चैव तथा कृष्णचतुर्दशी ३८ भौमवारव्रतं चैव प्रदोषव्रतमेव च । यत्र देवो मह्य
देवो देवी संस्थाप्य विष्टरे ३९ नृयं करोति पुरतः सार्द्धं देवैर्निशासुखे । तत्रोपोष्य
जन्यादौ प्रदोषे पूजयेच्छिवाम् ४० प्रतिपक्षं विशेषेण तद्देवी प्रीतिकारकम् । सोमवारव्र
तं चैव ममातिप्रियकृद्गण ४१ तत्रापि देवांसं पूज्य रात्रौ भोजनमाचरेत् । नवरात्रद्व
ये चैव व्रतं प्रीतिकरं मम ४२ एवमन्यान्यपि विभो नित्यनैमित्तिकानि च । व्रतानि कुरु
ते यो वै मत्प्रीत्यर्थं विमत्सरः ४३ प्राप्नोति मम सायुज्यं समभक्तः समेप्रियः । उत्सवान

सुखे तस्मात्प्रदोष व्रतं देव्याः शिवस्य च सिद्धं ४० नवरात्रद्वये चैवेति तच्च श्राद्धं वासंतिकं च ४१ च का
रेण पूर्वोक्तमपि मायाप्राढस्य नवरात्रद्वयग्राह्यं ४२ एवमन्यान्यपि तन्निन्यान्त्यपि आंगललिताव्रतादीनि च

तानिपुराणान्तरेष्वप्युक्त्वानित्यर्थः ४३ दोलोत्सवमुखानिति तद्विधिवचनत्रैवोक्तः देवीपुराणेचैत्रशुक्लतृतीयायां कुंभमागुरुकपूरमणिवस्त्रसुगंधकैः स्नग्गंधधूपदीपैश्चदमनेनविशेषतः आदोलयेत्ततोवत्सशिवोभातुष्टयेसदिति ४४ शयनोत्सवमिति तत्कालश्चवामनपुराणोक्तः आषाढपौर्णमासीतउत्तरायातृतीयातद्द्वयः तथाजागरणोत्सवकालश्चकार्तिकपौर्णमासीतमुत्तरायातृतीयातद्द्वयः शयनोत्सवविधिर्जागरणोत्सवविधिवत्तदेवतासुसमानोदेवता भेदेनैव कालभेदे एवकेवलंभिन्नः सर्वदेववामनपुराणे स्पष्टरथोत्सवमितितद्विधिवचोमांसंहितायां शिवपुरा

पिकुर्वीतदोलोत्सवमुखान्विभो ४४ शयनोत्सवंतथाकुर्यात्तथाजागरणोत्सवम् । रथोत्सवंचमेकुर्यादमनोत्सवमेवच ४५ पवित्रोत्सवमेवापिश्रावणेप्रीतिकारकम् । ममभक्तःसदाकुर्यादेवमन्यान्महोत्सवान् ४६ मद्भक्तान्भोजयेत्प्रत्यातथाचैवसुवासि

णेआषाढशुक्लपक्षीयतृतीयायां रथोत्सवदेव्याः प्रियतमंकुर्याद्यथाचित्तानुसारतः रथंष्टूर्ध्वोविजानीयात् रथाङ्गेचन्द्रभास्करौ वेदानश्चान्विजानीयात्सारथिपद्मसंभवं नानामणिगणाकीर्णैर्पुष्पमालाविराजितं एव रथंकल्पयित्वातस्मिन्संस्थापयिच्छिवां लोकसंरक्षणार्थायलोकस्वर्गपराविका रथमध्येसंस्थितेति भावयेन्मतिमान्नरः रथंप्रचलितेमदंजयशब्दमुदीरयेत् पाहिदेविजनानस्मान्प्रपन्नान्दीनवत्सलेइतिवाक्यैःस्तोत्रेणैवनावादित्रनिस्वनैः सीमातेतुरथनीत्वातत्रसंपूजयेद्रथे नानास्तोत्रैस्ततः स्तुत्याप्यानयेत्तस्ववेदमनीतिदमनोत्सवश्चैत्रपौर्णमास्यातद्विधिवचमंशास्त्रेत्तत्रैवचप्रसिद्ध एव ४५ पवित्रोत्सवेति सचश्रावण

पौर्णमास्यांतद्विधिश्चधर्मशास्त्रे तत्रैव प्रसिद्ध एव ४६ । ४७ कुसुमादिभिः कुसुमादिभिरेतान् कुमारविदुक्
ब्राह्मणान् पूजयेदित्यर्थः ४८ । ४९ । ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलके सप्तमस्कन्धे देवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

नीः । कुमारिर्विदुकांश्चैव मधुध्यामदृगतांतरः ४७ वित्तशाठ्ये न रहितो यजेत्तान् क्रमु
मादिभिः । य एवं कुरुते भक्त्या प्रतिवर्षमंताद्रितः ४८ सधन्यः कृतकृत्यो सौमप्रतिः पा
त्रमंजसा । सर्वमुक्तं समासेन मम प्रीतिप्रदायकम् ४९ नाशिष्याय प्रदातव्यं नाभक्ता
यकदाचन ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे देवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

श्रीहिमालय उवाच ॥ देवदेवि महेशानिकरुणासागरे विको ब्रूहि पूजाविधिसम्यक्
थावदधुनानिजम् । श्रीदेव्युवाच ॥ त्रक्ष्ये पूजाविधिराजन्नाम्बिकाया यथाप्रियम् । अत्यं

सत्ताधिकैश्च चत्वारिंशत्पथैरथ पूजनं भगवत्याकथ्यते त्रयेन देवी प्रसीदति । पूर्ववद्बुद्ध्यनेषु पूजामहिमानं शु
त्वा पूजाविधिं पृच्छति देवदेवीति । मूर्तिभेदेन वक्ष्यमाणेन वेदोक्तदीक्षसमन्विते वेदिकवेदकीवेदोक्तप्रकारपूज्य
कर्त्तव्येत्यर्थः सा च विराट्स्वरूपस्य पूर्वदेव्या दक्षितस्य ध्यानरूपा प्रथमा द्वितीया नुकरचरणादि विशिष्टांस्तु कु

माराभगवतीं स्मृतिं ध्यात्वा वेदोक्तमंत्रैरावाहनादि विसर्जनात् कुर्यादिति । द्वितीयापूजात्यये वंमर्तिभेदेन वैदिकी पूजाद्विविधेत्यर्थः २। १४ तांत्रिक्याग्रधिकारिणामाह तन्त्रोक्तेति कुंडमंडपादिपुरःसरतांत्रिकमंत्रदीक्षां कुर्वन्नि स्तांत्रिकी तन्त्रोक्तविधिपूजाकर्तव्येत्यर्थः न ज्ञात्वोतियस्य यस्य पूजायामधिकारस्तन्न ज्ञात्वेत्यर्थः विपरीत कं वैदिकस्तांत्रिकं करोति तांत्रिको वैदिकं करोतीत्येवं रूपं यः करोति भूढः स पतत्येव नरकादिष्विति शेषः तथा

तश्च द्वयासाद्धं शृणुपर्वतपुंगव २ द्विविधाममपूजास्य द्वाह्याचाभ्यंतरापिच । बाह्यापि द्विविधा प्रोक्ता वैदिकी तांत्रिकी तथा ३ वैदिकी चापि द्विविधामर्तिभेदेन भूधर । वैदिकी वैदिकैः कार्यो वेददीक्षा समन्वितैः ४ तन्त्रोक्तदीक्षा वा द्भिस्तु तांत्रिकी संश्रिता भवेत् । इत्थं पूजारहस्यं च न ज्ञात्वा विपरीतकम् ५ करोति यो नरो मूढः स पतत्येव सर्वथा । तत्र या वैदिकी प्रोक्ता प्रथमा तां वदाम्यहम् ६ यन्मे साक्षात् परं पण्डितवानसि भूधर । अन्नन्तर्शाधि नयनमनंत चरणं महत् ७ सर्वशक्तिः समायुक्तं भ्रैरक्यत्परत्परम् । तदेव पूजयेन्नित्यं न मे द्वयायेत्स्मरेदपि ८ इत्येतत्प्रथमाचाख्यैः स्वरूपं किञ्चित् न ग । शान्तः समाहित मनाद्

च श्रुतिः यो वै स्वादेवतामतिजयते तस्य यै देवतायै ज्यवतेन परां प्राप्नोति पापीयान् भवतीति अतिजयतेत्य ज्ञाति ज्यवते शुहणाति स्वादेवतामिति स्वीचि तमागोपलक्षणं ५ तत्र वैदिक्यश्चाया एव स्वरूपं प्राशस्य च वद ति तत्र या वैदिकीति ग्रथमेति वैदिकी तांत्रिकी तयेति वाक्योक्ता प्रथमा वैदिकीत्यर्थः ६ । ७ । ८ शांत्यादि

युक्तो वैदिकीं पूजां कुर्यादित्याह शान्तः समाहित इति ६ तत्परस्तन्मम विराट्स्वरूपमेव परमुत्कृष्टयस्य स
तत्परः १० ममैव विराट्स्वरूपां ११ । १२ । १३ ननु तद्विकल्पकर्म निरर्थकमिति चेन्नेत्याह धर्मात्संजाय
ते भक्तिरिति यदिकर्म नाचरितं तदा पापक्षयाभावात् भक्तिरेव दुर्लभास्वाङ्गतेरभावाच्च परब्रह्म परत्वं दुर्लभं
स्यादिति कर्माचरणं सार्थकमेवेति भावः परमिति ज्ञानमित्यर्थः १४ तच्च कर्म नान्यथा स्त्रोदितं किन्तु वेदोदितमे

स्मार्तहंकारवर्जितः ६ तत्परो भवतत्याजीत देवशरणं व्रज । तदेव चेत्तसा पश्यं जपध्याय
स्वसर्वदा १० अनन्यथा प्रेमयुक्तो भक्त्या मद्भावमाश्रितः । यद्द्वैतं जतपोदानैर्मभिवप
रितोष्य ११ इत्थं ममानुग्रहतो मोक्षयसे भवबंधनात् । मत्परो ये मदासक्तचित्ता भक्ताव
रामताः १२ प्रतिजाने भवादस्मादुद्धरा न्यचिरेण तु । ध्यानेन कर्मयुक्तेन भक्तिज्ञानेन
वापुनः १३ प्राप्याहं सर्वथा राजन्नतु केवलकर्मभिः । धर्मात्संजायते भक्तिर्भक्त्या संजा
यते परम् १४ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं यत्सधर्मः प्रकीर्तितः । अन्यशास्त्रेषु यः प्रोक्तो धर्मो
भासः स उच्यते १५ सर्वज्ञात्सर्वशक्तेश्च मत्तो वेदः समुत्थितः । अज्ञानमयमभा
वाद् प्रमाणानच श्रुतिः १६ स्मृतयश्च श्रुतेरर्थगृहीत्वैव च निर्गताः । मन्वादीनां स्मृती

वेत्याह श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितमिति यदुदितं कर्मसधर्म इत्यर्थः १५ किमिति वेदोक्त एव धर्मो नान्यशास्त्रो
दित इति चेन्न ब्रह्म सर्वज्ञादिति सर्वज्ञात्सर्व शक्तेरमोमत्स्वरूपोद्देहः समुत्थितस्तदामज्ञानाभावाद्यन्म
योक्तं तत्सत्यमेवेति श्रुतिर्ना प्रमणावेदातिरिक्ता शास्त्राणि त्वसर्वज्ञपुरुषादिकल्पितानि ततश्चाज्ञाप्रणी

तत्त्वादप्रमाणादेवेति तदुक्तोऽर्थमर्थभासोवेदोक्तएवतुर्थमइत्यर्थः १६ ननुमन्वादिस्मृतीनामप्येवं शी
त्याप्रामाण्याभावश्चागच्छेत् चेत्तत्राहस्मृतयश्चेतिश्रुत्यर्थः एवतुस्मृतिभिरुच्यते ततोमूलभूतश्रुतेः प्रामा
ण्यात् तन्मूलकस्मृतीनामपि ग्रामाण्यमव्याहतमेवेत्यर्थः १७ ननुमन्वादिस्मृतीनां पुराणानां चसप्रामाण
त्वे तत्समुद्राभिधानस्य ग्रामाचारविदेदविरुद्धाचारस्य च पुराणस्मृतिपुसत्त्वान् ग्राह्यात्वंस्यादिति चेत्तत्रा
ह क्वचित्कदाचिदिति तंत्रार्थकटाक्षेण तंत्रार्थबलोकनेन परोदितंवेदतिरिक्तशास्त्रोदितमपि यमं वदन्ति

नाञ्चततः प्रामाण्यमिष्यते १७ क्वचित्कदाचित्तंत्रार्थकटाक्षेणपरोदितम् । धर्मवदंति
सौशस्तुनैवग्राह्योस्तिवैदिकैः १८ अन्येषां शास्त्रकर्तृणामज्ञानप्रभवत्वंतः । अज्ञान
दोषदुष्टत्वात्तदुक्तेर्नप्रमाणता १९ तस्मान्मुमुक्षुर्धर्मार्थं सर्वथावेदमाश्रयेत् । राजा
ज्ञाचयथा लोके हन्यतेन कदाचन २० सर्वेषां न्याममाज्ञासाश्रुतिस्त्याज्याकथं नृभिः । य
मद्राज्ञारक्षणार्थं तु ब्रह्मक्षत्रियजातयः २१ मायासृष्टास्ततो ज्ञेयं रहस्यं मे श्रुतेर्वचः । य

सधर्मः प्रत्यक्षः श्रुतिविरोधात्तैरुक्ततोपिन वैदिकैर्ग्राह्यइत्यर्थः १८ तत्रहेतुमाह अन्येषां शास्त्रकर्तृणामिति
१९ । २० सर्वेषां न्याः सर्वेष्ववयवाममसाश्रुतीं राजाज्ञास्तिमानृभिः कथं त्याज्येत्यर्थः तथाच कर्मपुराणे देवीवा
क्यं द्वादशाव्याये ममैवाज्ञा पराशक्तिः वेदशक्तिः पुरातनी ऋग्यजुः सामरूपेण सर्गादौ संप्रवर्तते इति म
माज्ञाभूतवेदरक्षणार्थं मयामहान् यत्नः कृतोस्तीत्याहमद्राज्ञेति २१ ततस्तस्मादेतोज्ञेयं श्रुतेर्वचोमेममरह

स्यमस्तीति २१ वेषान् शाकंभर्यादि रामकृष्णाद्यवतारान् अतएवेतिवेदमंत्ररक्षकादेवाः तन्नाशकादेत्या इति विभागोवेदसद्भावेदेवजातइत्यर्थः २३ । २४ । २५ ननुतर्हि किमर्थं तंत्राणि शिवेन प्रणीतानीति चेन्नत्राह अन्यानि यानीति २६ तेषां नामान्याह वामं कपालिकमिति २७ पापि न वेदधर्मचरणे सद्गतिः स्या

दायदाहिधर्मस्य ग्लानिर्भवति भूधर २२ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदा वेषान् विभर्म्यहम् । देवदैत्यविभागश्चाप्यतएवा भवन्नृप २३ येन कुर्वन्ति तद्धर्मं तच्छिञ्चार्थमया सदा । स म्पादितास्तु नरकास्त्रासो यच्छ्रवणाद्भवेत् २४ यो वेदधर्ममुज्झित्य धर्ममन्यं समाश्रयेत् । राजा प्रवासयेद्देशान्निजादेतान धर्मिणः २५ ब्राह्मणैर्न च संभाष्याः पंक्तिग्राह्या न च द्विजैः । अन्यानि यानि शास्त्राणि लोकोस्मिन् विधानि च २६ श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि तामसान्येव सर्वशः । वामं कपालिकं चैव कोलिकं भैरवागमः २७ शिवेन मोहनार्थाय प्रणीतो नान्ये हेतुकः । दक्षशपाद्वृगोः शपाद्वीचस्य च शपतः २८ दग्धाये ब्राह्मणव रावेदमार्गं बहिष्कृताः । तेषामुद्धरणार्थाय सोपानकमतः सदा २९ शैवाश्च वैष्णवा

दितिकर्मवैचित्र्या भावात्प्रपञ्चवैचित्र्यं न स्यादिति तेषां नानाफलप्रदर्शनेन तत्र प्रवृत्तये मोहार्थमेव वेदश्च द्वाप्रच्युत्यर्थं तंत्राणि प्रणीतानीत्यर्थः किंच शापदग्धानां वेदबहिष्कृतानां ब्राह्मणानां सोपानक्रमेण जन्मांतरे वेदाधिकारप्राप्त्यर्थं किंचित्परमेष्ठवरोपासनं वक्तव्यमिति तदनुग्रहार्थं च तंत्राणि प्रणीतानीत्याह दक्षशपा

द्वितीयापकथाचकूर्मपुराणे सूतसंहितायामस्मिन्दादशस्कंधेच त्रिसिद्धासुराणांतरेषुच २८ । २६ । ३० न
नुतर्हितत्राणिसर्वथात्याज्यानीतिपर्यवसानमितिचेब्रूत्याह तत्रवेदाविरुद्धांशइति तत्रेषुद्विविधेषोस्ति
एकोवेदविरुद्धोद्वितीयोवेदाविरुद्धस्तत्रवैदिकैर्वेदविरुद्धांशस्त्याज्यो वेदाविरुद्धांशस्तुग्राह्यइत्यर्थः तदु
क्तंवायुसंहितायां शैवागमोपिद्विविधः श्रौताश्रौतइत्यतन्मयः श्रुतिसारगमश्रौतः स्वतंत्रइत्येतरोमताइत्या

इच्चैवसौराःशाक्यतास्तथैवच । गाणपत्याआगमाश्चप्रणीताःशंकरेणतु ३० तत्रवेद
विरुद्धोशोप्युक्तएवक्वाचित्क्वाचित् । वैदिकैस्सदृहेदोषोनभवत्येवकर्हिचित् ३१ सर्व
थावेदभिन्नार्थेनाधिकारीद्विजोभवेत् । वेदाधिकारहीनस्तुभवेत्तत्राधिकारवान् ३२ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेनवैदिकीवेदमाश्रयेत् । धर्मर्भेणसहितंज्ञानंपरंब्रह्मप्रकाशयेत् ३३ स
र्वेषणाःपरित्यज मामेवशरणंनताः । संन्यासिनोवनस्थाश्चगृहस्थाब्रह्मचारिणः
३४ सर्वभूतदयाव्रन्तोमानाहंकारवर्जिताःमच्चित्तमद्वत्प्राणमस्थानकथनेरताः ३५
उपासन्तेसदाभक्त्यायोगमेश्वरसंज्ञितम् । तेषांनित्याभियुक्तानामहमज्ञानंजंतमः ३६

दि श्रौतोग्राह्यस्तुवैदिकैरिति सूतसंहितायामपि तथापिप्येषोमार्गाणां वेदेननविरुद्धयत्तेसौशः प्रमाण
भित्युक्तमिति ३१ । ३२ यस्मादेदोक्तएवधर्मस्तस्मादेवमवाश्रयेदित्याह तस्मादितिधर्मणवेदोक्तेन ३३
पुनर्विराट्स्वरूपोपासकनिष्ठात्माह सर्वैपणाइति ३४ । ३५ ऐश्वर्यसंज्ञितंविराट्स्वरूपो पासनाभिधं ३६

प्रथमवैदिकपूजास्वरूपकथनमुपसंहरति इत्यमिति ३७ वेदमार्गेणकरचरणादिविशिष्टसुकुमार मूर्तिपू
जारूपाया द्वितीयवैदिकपूजायाः स्वरूपमाहद्वितीयायाइति ३८ महापटेपट्टवस्त्रे ३९ सुकुमारांमूर्तिमाह
सगुणामिति ४० । ४१ । ४२ इत्थंवाह्यपूजाकियत्कालपर्यन्तं कर्तव्येति चेत्तत्राह यावदान्तरिति आन्तरपू

ज्ञातसूर्यप्रकाशेननशयामितसंशयः । इत्थंवैदिकपूजायाःप्रथमायानगाधिप ३७
स्वरूपमुक्तंसंक्षेपाद्द्वितीयायाअथोद्भवे । मूर्तेर्वास्थंडिलेवापितथासूर्येदुमंडले ३८
जलेथवाबाणलिंगेयत्रेवापिमहापटे । तथाश्रीहृदयंभोजेध्यात्वादेवीं परात्पराम् ३९
सगुणांकरुणापूर्णतरुणीमरुणारुणाम् । सौंदर्यसारसीमांतांसार्वभौमवसुंदराम् ४०
शृंगारसरसम्पूर्णसदाभक्तार्त्तिकतराम् । प्रसादसुमुखीमंवाचंद्रखंडशिखंडिनीम् ४१
पाशांकुशवराभीतिधरामानंदरूपिणीम् । पूजयेदुपचारैस्तुयथावित्तानुसारतः ४२
यावद्ग्रातरपूजायामधिकारोभवेन्नाहि । तावद्वाह्यामिमां पूजांश्रयेज्जातेतुतांत्यजेत् ४३
अभ्यंतुरातुरपूजासातुसंविस्त्रयःस्मृतः । संविदेवपरंरूपमुपाधिरहितमम ४४ अ
तःसंविदिमदूषेचतःस्थाप्यनिराश्रयम् । संविद्वृपातिरिक्तंनुमिध्यामायामयंजत ४५

जायामधिकारेजातेइत्यर्थः तदुक्तंसूतसंहितायां पंचमाध्यायेशक्तिपूजाप्रकरणे । अथाभ्यंतरपूजायामधिका
रोभवेदिति त्यक्त्वावाह्यामिमां पूजामाश्रयेदपरां बुधइति ४३ आन्तरपूजास्वरूपमाह अभ्यंतरेतिसंविदि

ज्ञानरूपे ब्रह्मणि मयि यश्चेतसो लयस्तद्गुप्येत्यर्थः ४४ । ४५ निर्मनस्केन निर्विकल्पेन योगयुक्तेन भक्तियोगयुक्तेन ४६ इयं यस्मै तौ पूजासंक्षेपेणोक्ता तां विस्तरणवक्तुं प्रतिजानीते अतः परमिति ४७ ॥

इति श्रीदेवीगीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

अतः संसारनाशाय साक्षिणीमात्मरूपिणीम् । भावयेन्निर्मनस्केन योगयुक्तेन चेतसा ४६
अतः परं वाह्यपूजाविस्तरः कथ्यते मया । सावधानेन मनसा शृणुष्व तत्सत्तम ४७

इति श्रीदेवीगीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ प्रातरुत्थाय शिरसि संस्मरेत्पद्ममुज्ज्वलम् । कर्पूराभं स्मरेत्तत्र श्रीगुरुं निजरूपिणम् १ सुप्रसन्नं लसद्गुणैर्भूषितं शक्तिसंयुतम् । नमस्कृत्य ततो देवीकुण्डलीं संस्मरेद्बुधः २ प्रकाशमानां प्रथमप्रयाणे प्रतिप्रयाणेऽप्यमृतायमानाम् । अन्तःपदव्यामनसं चरंतीमानन्दरूपामबलां प्रपद्ये ३ ध्यात्वैवं तच्छिखामध्ये सच्चिदानन्दरूपिणं पञ्चाधैकैश्च चत्वारिंशद्भिः पदैरतः परं वाह्यपूजाविधानञ्च यथावदभिधीयते वाह्यपूजावक्तुमुपक्रमते प्रातस्तथार्येति अष्टपंचमवेत् प्रातरिति धर्मशास्त्रोक्तेः प्रातःकाले इत्यर्थः शिरसि स्वमस्तके ब्रह्मरंध्रे पद्मं स हृत्प्रातस्तस्मिन्पद्मे निजरूपिणं निजगुरुसमानाकारमित्यर्थः १ शक्तिसंयुतं स्वपत्नीसंयुतं प्रातरेव गुरुन्तं पत्नीसंयुतं ध्यायेत् २ प्रकाशमाना मिति प्रथमे प्रयाणे ब्रह्मरंध्रं गमनरूपे प्रकाशमानां चिद्गुणभासमानां प्रतिप्रयाणे ब्रह्मरंध्रान्मूलाधारं पुनरगमने अमृतायमानां आनन्दामृतरसपूरितोऽन्तःपदव्यासंयुक्ता

यामनुसंचरन्तीं गमनागमने कुर्वतीमत्रलापराशक्तिप्रपदेशरणंतोस्मिद्वयर्थः नावेत्येतद्वलयस्याः सकाशादन्यत्रेत्यबलादित्ययोगिभिः कुंडलिनीसाक्षात्कर्तव्ययोगाभावभावना कर्तव्या ३ तच्छिखामध्ये सायाशिखामूलधारस्थचिदग्रेः शिखाकुंडलिनीतस्याः शिखायामध्येपरमात्मव्यवस्थित इति तैजसी यशुत्युक्तांतन्मध्येमांसच्छिदानन्दरूपिणीं ध्यायेदित्यर्थः सर्वाः क्रियाः सन्ध्यावन्दनान्ताः ४ होमान्ते मत्प्रीत्यर्थं मग्निहोत्रहोमान्ते इत्यर्थः ५ भूतशुद्धिमातृकान्यासौप्रसिद्धौगौरवान्नलित्यर्थे तद्दृष्टेस्वामा

णीम् । संध्यायेदथशौचादि क्रियासर्वाःसमापयेत् ४ अग्निहोत्रंततोहुत्वा मत्प्रीत्यर्थं द्विजोत्तमः । होमांतेस्वासनोस्थित्वा पूजासंकल्पमाचरेत् ५ भूतशुद्धिपुराकृत्वामातृकान्यासमेवच । हल्लेखामातृकान्यासं नित्यमेवसमाचरेत् ६ मूलाधारेहकारंच हृदयेचरकारकम् । भ्रूमध्येतद्वद्वीकारं ह्रींकारंमस्तकेन्यसेत् ७ तत्तन्मंत्रोदितानन्यान्यासान्सर्वान्समाचरेत् । कल्पयेत्स्वात्मनोदेहेपीठधर्मादिभिःपुनः ८ ततोध्यायेन्म

तुकेतिहल्लेखामायाबीजं प्रत्यक्षरंमायाबीजं पूर्वदत्त्वामातृकान्यासोयः कर्तव्यः सहल्लेखामातृकान्यासः शारदायादशविधमातृकान्यासेषुप्रसिद्धः ६ । ७ धर्मादिभिरिति धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योदिविविधेषुपीठगात्रत्वेनभावयेत् अथमोज्ञाना वैराग्यानैश्वर्यानिपूर्वादि चतुर्दशुपीठगात्रत्वेनभावयेत् तत्पठोपरिमध्येनंतायनमः पद्मायनमः अंसूर्यमंडलायनमः ओसोममंडलायनमः वंदहिमंडलायनमः संसत्वायनमः ररजसेनमः तंतमसेनमः पूर्वादिदिक्षु आंआत्मनेनमः अं अन्तरात्मनेनमः पंपरमात्मनेनमः ह्रींज्ञानात्मने

नमः ततःपद्मस्यपूर्वादिदले जगद्यै नमः विजयै नमः अजितायै नमः अपुराजितायै नमः नित्यायै नमः
 विलासिन्यै नमः दग्धै नमः अघोरायै नमः मध्येमंगलायै नमः इति पीठशक्तिपूजयेत् इदं शारदा तिलके
 स्पष्टं ८ ततः प्राणायामैर्विकसिते हृत्पद्मे पंचप्रेतासने देवाध्यायेदित्याह ततो ध्यायेदिति ६ पंचप्रेता
 नाह ब्रह्माविष्णाश्चेति १० किमर्थमेतत्त्वदासनतांगता इतितत्राह पंचभूतात्मका ह्येते इति भूम्यादिपंच
 भूतानामेतेधिपतयो हंतु देवीतेषामुत्पादकं यद्व्यक्तं मायाविशिष्टं ब्रह्मतद्गुणि तेभ्यो धिका तथार्ते ब्र

हा देवा प्राणायामैर्विजृम्भते । हं भोजेममस्थाने पंचप्रेतासने बुधः ६ ब्रह्माविष्णुश्च
 रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः । एते पंचमहाप्रेताः पादमूलममस्थिताः १० पञ्चभूता
 त्मका ह्येते पञ्चावस्थात्मका अपि । अहं त्वव्यक्ता चिद्रूपा तदतीतास्मि सर्वथा ११ त
 तो विष्टरतां याताः शक्तिं तंत्रेषु सर्वदा । ध्यात्वेवं मानसैर्भोगैः पूजयेन्मां जपेदपि १२ ज
 पं समर्प्य श्रीदेव्यै ततो ध्येन्यथापनं चरेत् । पात्रासादनं कंकटवापूजा द्रव्याणि शोधये
 त् १३ जलेन तेन मनूना चाल्खमंत्रैरेणदेशिकः । दिग्बन्धनं पुराकृत्वा गुरुं ब्रूत्वा ततः प

द्मादयो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिरुर्धा तैतरीत रूपं पादस्थधिपतयो हंतु देवीतुर्भातीता वस्त्यातोष्यधिकेयद्ब्रह्मतद्गुपि
 णीतस्मान्नेमस्मासनगता इत्यर्थः ११ तत्र ब्रह्मादयश्च त्वारोमं च कथुराः सदाशिवस्तु फलकस्थानीयः क
 त्पनीय इति बोध्य एव दृढये प्रथमतो ध्यात्वा त्वामासनोपचारैः पूजयित्वा यथाशक्ति मूलमंत्रं जपित्वा जपे
 द्यै समर्प्य बाह्यपूजामर्घ्यस्थापनं चरेदित्याह ध्यात्वेवमिति १२ अर्घ्यस्थापनप्रकारः शारदायां द्रष्टव्यो गौ

रवाग्नेहो ज्यते १३ अस्त्रमंत्रेण फलमंत्राभ्युक्षितजलेन पूजाद्रव्याणि शोधयेदित्यर्थः द्विग्व्यनमिति फट् मंत्रेण स्व
परितो ग्निरकारं भावयेदित्यर्थः १४ बाह्यपीठे पूर्वोक्ते यत्रादौ १५ प्राणस्यापनविद्यया प्राणप्रतिष्ठान्तमंत्रेण १६ १७
पुष्पान्तपूजां कृत्वा यंत्रस्थानामावृतीनामावरणदेवतानां पूजनं कुर्यादित्याह यन्त्रस्थानामिति ताश्च देव
तास्तत्तन्मन्त्रकल्पोक्ता ग्राह्याः प्रतिवारमिति प्रतिदिनमावरणदेवतापूजनं कर्तुमशक्य इ चेत् शुक्रवारे वश्यं कु
रम् १४ तदनुज्ञां समादाय वाह्यपिठिततः परम् । हृदिस्थां भावितां सूक्ष्ममादिव्यामनो

हराम् १५ आवाहयेत्ततः पीठे प्राणस्थापनविद्यया । आसनावाहने चाध्वं पाद्यार्घ्याचम
नंतथा १६ स्नानं वा सोढ्वयंचैव भूषणानि च सर्वशः । गंधं पुष्पं यथायोग्यं दत्त्वा देव्यै स्व
भक्तिः १७ यन्त्रस्थानामावृतीनां पूजनं सम्यगाचरेत् । प्रतिवारमशक्तानां शुक्रवारो
नियम्यते १८ मूलदेवी प्रभारूपाः स्मर्त्तव्या अंगदेवताः । तत्प्रभापटलाव्यातंत्रै लो
क्यंच विचिंतयेत् १९ पुनरावृत्तिमहितां मूलदेवीं च पूजयेत् । गंधादिभिः सुगन्धैस्तुत
था पुष्पैः सुवासितैः २० नैवेद्यं स्तर्पणैश्चैव तां ब्रूतेर्दक्षिणादिभिः । तोषयेन्मां त्वत्कृतेन
नास्त्रां साहस्रं केण च २१ कवचं च न च सूक्तं नाहं रुद्रो भिरिति प्रभो । देव्यथर्वशिरोमंत्रे ह

र्थादित्यर्थः १८ आवरणदेवतासु भावनामाह मूलदेवीति १९ पुनरावृत्तीति इत्थमावरणदेवतायास्थाने
बुस्थिता ध्यात्वा संपूज्य पुनः सावरणां साधुधांसशक्तिकां श्रीभुवनेश्वरी गन्धादिदक्षिणां तैरुपचारैः पूजयेदि
त्यर्थः २० त्वत्कृतेनेति त्वया हि मालयेन कृतं यत्सहस्रनामस्तोत्रममतेन मां तोषयेदित्यर्थः अनेनैव ज्ञापकेन

हिमालयेन देवीदर्शनेजाते सहस्रनामस्तोत्रेण देवीस्तुतिबोधितं तच्चसहस्रनामस्तोत्रं यद्यप्यस्मिन्पुराणेनास्ति तथापि कूर्मपुराणेपि द्वादशाध्यायेवर्त्तते तदग्राह्यं तत्राप्येतत्प्रसंगेनैव सहस्रनामकथनात् चकारेणमूलमंत्रजपं कृत्वा पश्चात्सहस्रनामस्तोत्रं पठेदित्यर्थः २१ कवचेन तंत्रादिसूक्तेन अहं रुद्रेभिरिति देवीसूक्तेनेत्यन्वयः देव्यर्थवशिरोवामसर्वे वेदेवादेवीसुयतस्थुरित्यादिकं हृल्लेखोपनिषत्सुयनेन वक्ष्युपनिषत् २२ ।

हृल्लेखोपनिषद्भवैः २२ नानाविधैर्महामंत्रैस्तोषयेन्माम्सुहुर्मुहुः । क्षमापयेज्जगद्वात्रीं प्रमाद्रहदयो नरः २३ पुलकांकितसर्वांगावाष्परोद्वाक्षिनिस्वनः । नृत्यगीतादिघोषेण तोषयेन्माम्सुहुर्मुहुः २४ वेदपारायणैश्चैव पुराणैः सकलैरपि । प्रतिपाद्याय तोहवैतस्मात्तैस्तोषयेत्तु माम् २५ निजं सर्वस्वमपि मे स देहं नित्यशोर्पयेत् । नित्यहोमं ततः कुर्यात्त्राह्मणांश्च सुवासिनीः २६ वटुकान्यामरानन्यान् देवीब्रुह्म्यातु भोजयेत् । न त्वापुनः स्वहृदये व्यक्तमेणविसर्जयेत् २७ सर्वहृल्लेखया कुर्यात् पूजनं मम सुव्रत । हृल्लेखा सर्वमंत्राणां नायिका परमास्मृता २८ हृल्लेखा दर्पणे नित्यमहंतु प्रतिविंबिका । तस्माद् हृल्लेखया दत्तं सर्वमंत्रैः समर्पितम् २९ गुरुं संपूज्य भूषार्थैः कृतकृत्यत्वमावहेत् । य एवं २३ । २४ । २५ सर्वस्वमपीति स्वदेहसाहितं सर्वस्वं देव्यै समर्पयेदित्यर्थः २६ व्युत्क्रमेण संहारमुद्रया २७ पूज्यं पूजायै उपचारादेयास्ते चासनेमायाबीजमंत्रमुच्चार्य देया इत्याह सर्वहृल्लेखयेति २८ कुतः सर्वमंत्राणां नायिकेति चैवमप्रत्यासत्यतिशयादित्याह हृल्लेखा दर्पणे इति तथा च ब्रह्माण्डपुराणे त्रैलोक्यदर्शप्रतिविंबि

तेति २६ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उरोजयोः स्तनयोः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ततोदेवीवरप्रदानान्त
 रं ३९ इयंचगौर्युत्पत्तिज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यातदुक्तं कृत्यरत्नावल्याज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यातुजातापूर्वमुमासतीतस्मा
 पूजयेद्देवीं श्रीमद्भुवनसुंदरीम् ३० नतस्यदुस्त्रेभं किंचित्कदाचिक्किचिदस्तिहि । दे
 हान्तेतुमणिद्वीपममयात्येवसर्वथा ३१ ज्ञेयादेवीस्वरूपोसौ देवानित्यननन्तितम् ।
 इति ते कथितं राजन् महादेव्याः प्रपूजनम् ३२ विमृश्यैतदेशेषेणाप्यधिकारानुरूप
 तः । कुरु मे पूजनं येन कृतार्थस्त्वं भविष्यसि ३३ इदन्तु गीताशास्त्रं मेनाशिष्यायव
 देत्कचित् । नाभक्ताय प्रदातव्यं न च धूर्ताय दुर्हदे ३४ एतत्प्रकाशनं मातुरुद्घा
 टनं मुरोजयोः । तस्मादवश्यं यत्नेन गोपनीयमिदं सदा ३५ देयं भक्त्या यशिष्याय
 ज्येष्ठपुत्राय चैव हि । सुशीलाय सुवेषाय देवी भक्तियुताय च ३६ श्राद्धकाले पठेदे
 तद्ब्राह्मणानां समीपतः । तृप्तास्तापितरः सर्वे प्रयान्ति परमं पदम् ३७ व्यास उवाच
 इत्युक्त्वा सा भगवती तत्रैवां न्तरधीयत । देवाश्च मुदिताः सर्वे देवी दर्शनतो भवन् ३८
 ततो हि मालये जज्ञे देवी हं मवती तु सा । या गौरी ति प्रसिद्धा सीदता सा शंकराय च ३९
 ततः स्कंदः समुद्रतस्तारकस्तेन पातितः । समुद्रमथने पूर्वैरत्नान्यासुर्नराधिप ४०
 तस्मात्त्रसंप्लव्या सर्वैः सौभाग्यहेतवो । उपहारैश्च विधैर्गतं तद्वृत्योत्सवादिभिः । होमैः पयोर्भिक्षैश्च पत्र
 पुष्पैः सुगन्धिभिरिति सा चोत्पत्तिरुणादयवेलायां तदुक्तं मात्स्ये तारकासुरयुद्धप्रस्तावे ॥ ततो जगत्परित्राणे

तुहिमगिरेः प्रियाबाहो मुहूर्ते तु भगे प्रास्यत गुहारणिमिति इमां गौर्ध्या उगपत्तितस्याः शिवस्य प्राप्तिं च सविस्तरा
मुपवर्णय लक्ष्म्युत्पत्तिं तस्या विष्णुप्राप्तिं च र्मक्षणेण वदति समुद्रमथने इति रत्नान्यासूरत्नान्युत्पन्नानित्यर्थः ४०
तत्रेति तस्मिन्नापि समये देवदेवीपराशक्तिः स्तुता किमर्थं लक्ष्मीप्राप्त्यर्थमित्यर्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ विस्त
रस्तु मत्कृतदेवीगीताबृहद्विक्रियां द्रष्टव्यः ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नो रंगनाथात्मजः सुधीः । श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो

तत्र देवैः स्तुता देवी लक्ष्मी प्राप्यार्थमादरात् । तेषामनुग्रहार्थोयनिर्गतातुरमातः

४१ वैकुण्ठाय सुरैर्दत्ता तेन तस्य समो भवेत् । इति ते कथितं राजन देवी माहात्म्यमुत्त
त्तमम् ४२ गौरिलक्ष्म्योः समुद्भूतिविषयं सर्वकामदम् । नवाच्यं ते तदन्यस्मै रहस्यं क
थितं यतः ४३ गीतारहस्यं भूतयंगोपनीया प्रयत्नतः । सर्वमुक्तं समासेन यत्पृष्ठं त
त्त्वयानघ ४४ पवित्रं पावनोदिव्यं किम्भूयः श्रातुमिच्छसि ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे ष्टादशासाहस्र्यां संहितायां सप्तमस्कंधे देवीगी

तायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥

नीलकण्ठोभिधानतः ॥ देवीभागवतस्यास्य व्याख्यानराहितस्य च । व्याख्यायः कृतवान्सम्यक् तिलका
ख्यामहत्तराम् सप्तमस्कंध एतस्याः समाप्तो भूच्छुभार्थः । प्रीयतां तेन मेनन्त कोटिब्रह्माण्डनायिका ॥ ४५ ॥

इति श्रीशैवकुलोत्पन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भसंभूतनीलकण्ठकृते श्रीदेवीभागवततिलक
सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

विष्णुपुराणभाषा वार्त्तिक ।

इसका पंडित महेशदत्त सुकुलने भाषान्तर किया है जिसमें जगद्धत्पत्ति, स्थिति, पालन, ध्रुव, पृथु आदि राजाओं की कथा, भूगोल, खगोल वर्णन धर्मशास्त्र, मन्यन्तर कथा, सूर्य और सोमवंशी राजाओं का कथन इत्यादि बहुतसी कथायें संयुक्त हैं ॥

विष्णुपुराण भाषा श्रीराजा अजीतसिंह वैकुण्ठवासीकृत ॥

जिसको श्रीराजा प्रतापवहादुरसिंह ताल्लुकदार व आनेरी मजिस्ट्रेट प्रेसीडेंस्यतापगढ़ने छपवाया है इसमें सम्पूर्ण विष्णुपुराण दोहा चौपाई इत्यादि अनेकप्रकारके ललित छन्दों में वर्णित है कागज सफेद है ॥

भविष्यपुराण ॥

श्रीपंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासीकृत भाषा है—इसमें पौराणिक इतिहास, चारोंवर्णों के धर्म, स्त्री-शिक्षा व परीक्षा, ब्रतोंके उच्चापन, शाकद्वीपीय ब्राह्मणोंकी उत्पत्ति, होनेवाले राजाओंका राज्य समय, गर्भिणी के धर्म, धेनुदान विधान, जलाशय, देवालय बनाने और ब्रह्म लगाने का फल और सब प्रकार के दानोंका माहात्म्य आदि वर्णन किये गये हैं ॥

शिवपुराण भाषा ॥

इसका पंडित प्यारेलालजी ने उर्दू से हिन्दी भाषा में भाषानुवाद किया है इसमें शिवजी के निर्गुण सगुण स्वरूप का वर्णन, सतीचरित्र, गिरिजा चरित्र, स्कन्दकथा, बुद्धत्वकथा, कारशुपारख्यान, शतरुद्रि

खण्ड, लिंगखण्ड, रुद्राक्ष व भस्ममाहात्म्य, व्रत विधि, भूगोल खगोल व आदिमें छवों शास्त्रों के मतकी अभिका भी संयुक्त की गई है ॥

स्कन्दपुराणका सेतुमाहात्म्यखण्ड ॥

पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी का भाषा है इसमें सेतुबन्धका माहात्म्य वहाँके सब तीर्थों का वैभव, महालयश्राद्ध का माहात्म्य, नरकों व रागेश्वर महादेव का वर्णन इत्यादि बहुतसी कथाएँ हैं ॥ ब्रह्मोत्तरखण्ड भाषा ॥

जिसको पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी ने स्कन्दपुराणान्तर्गत संस्कृत ब्रह्मोत्तरखण्ड से देश भाषा में रचा जिसमें अनेक प्रकार के इतिहास और सम्पूर्ण व्रतों के माहात्म्य आदि वर्णित हैं ॥

बारहोस्कन्ध श्रीमद्भागवत ॥

इसके भाषा टीकाको श्रीअंगदशास्त्रीजी ने अक्षर अक्षरके अर्थको ललित ब्रजबोलीमें रचना किया है यह टीका ऐसा मनोहसुआ है कि जिसकी सहायतासे थोड़ा भी जाननेवाला भागवतको अच्छी तरह समझ सकता है यह पुस्तक प्रत्येक विद्वान् के पास रहनी चाहिये क्योंकि भागवत बड़ी कठिन पुस्तक है जिना ऐसे सहज भाषा टीकाके सबको एलोकार्थ नहीं समझ पड़ता है इसका मूल बीजमें और भाषा टीका नीचे ऊपर रखकर अत्यन्त शुद्धतासे पत्रेनुमा छपा है कारण हिनाई है और छाप पत्थर है ॥

